

A Szent Margit Gimnázium

Évkönyve

az iskola fennállásának 97. évében

2016-2017

A Szent Margit Gimnázium évkönyve
2016/17-es tanév

Az iskola fennállásának 97. évében

Szent Margit Gimnázium ©

***A Szent Margit Gimnázium
évkönyve
2016/2017***

Szent Margit Gimnázium ©

A könyv kiadását az Isteni Megváltóról Nevezett Nővérek Iskolaalapítványán keresztül a Nemzeti Együttműködési Alap és az Emberi Erőforrás Támogatáskezelő támogatta.

NEA-UN-17-M-1512 Közösség és közélet - Az IMNN Iskolaalapítvány önkéntes kiadványainak fenntartása.

Nemzeti
Együttműködési
Alap

EMBERI ERŐFORRÁS
TÁMOGATÁSKÉZELŐ

Kiadja a Szent Margit Gimnázium

Felelős kiadó: Vízhányó Zsolt Sch.P, igazgató

Társkiadó: Isteni Megváltóról Nevezett Nővérek Iskolaalapítványa

Szerkesztő: Turi Gellért, Tóth Eszter

A Szent Margit Gimnázium fenntartója az Isteni Megváltóról Nevezett Nővérek Kongregációja - Magyar tartomány.

Szent Margit Gimnázium ©

Szent Margit Gimnázium ©

Írásaink

Szent Margit Gimnázium ©

Kosztolányi Dezső Boldogság című novellájának elemzése

Varga Kornél 12.E osztályos tanulónk érettségi dolgozatából.

- Nézd - figyelmeztetett Esti Kornél -, mindnyájan ábrándozunk arról, hogy valamikor boldogok leszünk. Mit képzelünk el ilyenkor? Többnyire valami állandót, szilárdat, tartósat. Például egy kastélyt a tenger partján, kertet és csöndet körötte, egy nőt, gyermekeket, családot, esetleg pénzt vagy dicsőséget. Ezek csacsóságok. Az ilyen képek kiskorunkban jelennek meg előttünk. Igaz, ma is megjelennek, ha a boldogságról képzelődünk, mert igazi és éber álmainkban mindig csecsemők maradunk. A mese ez, az örök és légüres mese. Ennek a kastélynak, akár a mesebeli kastélynak, nincs tervrajza, átírási költsége, adólapja. A nő, akit magunk elé festünk, testtelen és lélektelen, nem is vagyunk vele semmiféle viszonyban. A gyermekek, akiket álmodunk, sohase betegszenek meg kanyaróban, és sohase hoznak haza rossz bizonyítványt. A dicsőségről pedig nem merjük megállapítani, hogy a valóságban nagyobbbrészt a kiadókkal való tárgyalásokból áll, melyek annyira fölizgatnak bennünket, hogy később ebédelni se tudunk.

Szóval ezek a képek tartalmatlanok, és ezért csábítók.

Természetesen, van boldogság. De az merőben más. Magam is emlékszem néhány boldog percemre. Hogy mikor voltam legboldogabb? Hát elbeszélhetem, ha akarod.

Egy-két évvel ezelőtt, október végén nagy útra kellett mennem. Este csomagoltam, és lefeküdtem. Vonatom reggel indult. Nem tudtam aludni, noha már több álmatlan éjszaka volt mögöttem. Hánykolódtam a párnákon. Egyszerre a hátam közepén nyilallást éreztem. Megmértem magam. A hőmérő lázat mutatott. Sok mindent adtam volna, ha ezt az utazást elhalaszthatom. De nem lehetett. Amikor megvirradt, balsejtelem fogott el, hogy nem térek többé haza. Lucskos, sötét ősz volt. A vonat ázott, síró kocsijaival kedvetlenül várakozott rám. Kongó folyosóin senki se járt, fülkéiben is csak elvétve ült egy-egy fázó, sápadt utas, mintha az egész szerelvényt elátkozták volna. Magányos szakaszomból néztem a füstölő mezőket. A levegő fekete volt, az országutak sárgák. Valamelyik állomáson egy mezítlábás parasztfiúcska végigszaladt a kocsik mellett kannájával meg a poharával, s a szakadó esőben ezt kiáltotta: „Friss vizet tessék.” Életunt kalauz vizsgálta körutazási jegyeimet. Köszönés helyett sóhajtott. A lidércnyomás a határon túl is folytatódott. Elhagyott pályaudvarok gurultak elém. Malaclopó köpenyben valami vörös orrú, szemüveges osztrák ifonc meredt rám hosszan, s én is őrá. Egy macska surrant be az állomásfőnök szobájába, mintha látni se akarna. Sovány asszony állt egy ecetfa mellett, s szoknyáit fújta a szél. Németországban kisdíákok mentek az iskolába,

vagy jöttek onnan, könyvekkel, rajztömbbel, fejesvonalzóval. Minthogy semmit sem ettem, időérzésem elveszett. Nem tudtam, reggel van-e vagy délután. Egyébként az utazás szórakoztatni szokott. Az életet látom mint képet és színjátékot, tartalmától megfosztva, leegyszerűsítve. Ezúttal azonban az élet kétségbeejtett az üres kereteivel. Minden és mindenki céltalannak és kietlennek tetszett, az osztrák ifjonc, a macska, a sovány asszony a szélben, a német iskolásfiúk is, elsősorban pedig én magam. Eszembe jutottak balsikereim és bűneim. Önvád marcangolt. Éjjel a hosszú hálókocsiban csak én váltottam ágyat. Egy gonosz arcú ellenőr, aki valami facér színésznek látszott, gúnyosan kívánt jó éjszakát, mintha már előre elhatározta volna, hogy első álmomban borotvával vágja át a torkom. Mindenesetre dupla adag altatót vettem be. Órákig félébren hallgattam a vonat zakatolását, aztán elaludtam. Ordítva riadtam föl. Tapogatództam a sötétben. Nem tudtam, hová kerültem. Torkom, orrom kiszáradt. A fűtőtestek afrikai hőséget árasztottak. Valamit magamra kaptam. Kitámolyogtam a folyosóra.

Ebben a pillanatban kezdődött az a boldogság, melyről beszéltem, az a boldogságom, melynél eddig sohasem volt teljesebb és különb. A vonat vadregényes, fenyves koszorúzza hegyek közé kanyarodott. Esett a hó. Képzeld, esett a hó, ily kora ősszel, mint valami meglepetés vagy ajándék az égből, s kisütött a nap. Csillogó reggel volt. Egy kis, német ipari város tűnt föl a völgyben. Vettem a bőröndömet, kiszálltam. Behajtottam a városba. Kacagó gyermekek az iskolába menet hógolyókkal dobálództak. A háztetők fehérek voltak. Lámpák égtek az emeleteken. Villamosok csengettyűztek, merőben ismeretlen hangon, mint a karácsonyi angyalok. Öröm dobogtatta a szívem. A legjobb fogadóban szálltam meg. Kedves tisztelettel, nagy megbecsüléssel fogadtak. Erkélyes szobát nyitottak számomra, potom áron. Fehér hajú, bóbítás szobalány lépett szobámba. Halkan beszélt. Két kancsó meleg vizet hozott. Odaálltam az ablakhoz, mely a főtérre nézett, és nem tudom meddig, szájtátva bámultam a vidám, gyermekkori hőesést. Ennyire még sohasem örültem annak, hogy a földön vagyok és élek. Az életnek újra értelme lett. Lenn, a langyos kis étteremben reggeliztem. A villanyok, melyeken színes sapkák voltak, fényt szórtak patyolat terítőmre. A falon egy családi ingaóra járt. Vajat, mézet tettek elé. Lágytojáást is ettem, pedig azt különben utálok. Minden nagyszerű volt, minden csodálatos, minden kíváncsi, magyarázhatatlanul és kifejezéstelenül szép. Tehát ekkor voltam legboldogabb életemben. Hogy miért? Annak megfejtését rátok, lélekelemzőkre bízom. Én nem törődöm az elnyomott és fölszabadult okokkal, a tudattalan és tudatelőttes jelképekkel. Nem óhajtom magam fölboncolgatni, amíg élek. Hadd maradjon az, ami vagyok, zárt, egész és titkos. Okozzon nekem ezután is ilyen érthetetlen gyötrelmeket és örömeket. Halálommal pedig teljesen semmisüljön meg,

mint valami fölbontatlan levél. Hidd el, ez többet ér minden tudásnál. Mindössze oda akarok kilyukadni, hogy a boldogság csak ilyen. Mindig rendkívüli szenvedés tövében terem meg, s éppoly rendkívüli, mint az a szenvedés, mely hirtelenül elmúlik. De nem tart sokáig, mert megszokjuk. Csak átmenet, közjáték. Talán nem is egyéb, mint a szenvedés hiánya.

Kosztolányi Dezső Boldogság című novellájának elemzése

Kosztolányi 1936-ban, a két világháború között írta meg Boldogság című elbeszélését. A cselekmény főszereplő-narrátora Kosztolányi kedvelt alakja, a városi polgárság problémáival szembenézni kényszerült Esti Kornél.

A narrátor a novella kezdetétől végig személyes hangon szólítja meg az olvasót ("Nézd"), az elbeszélés pedig a mesélő visszaemlékezésén alapszik. Az expozícióban a befogadót egyes szám első személyben szólítja meg a szerző. A narrátor a felvezetőben általánosítás céljából többször vállal közösséget az olvasóval (pl. "mindnyájan ábrándozunk arról"). Ez, valamint a novella záró egységét alkotó személyes tanulság az elbeszélésnek klasszikus tanmesei jelleget kölcsönöz.

A novella címe rövid, egyszavas. Ez a szó, a boldogság az olvasóban igen tág asszociációs kört mozgat meg. Az író ugyanakkor - ahogy erre a bevezetésben fel is hívja a figyelmet - éppen ezt használja ki arra, hogy számunkra átértékelve a fogalom jelentéstartalmát, kibővítsé perspektíváját. A történetben ütközik a címben megjelölt, elsőként elképzelhető, eszményített, felhőtlen és könnyen elérhető boldogság, valamint ennek a valós megélésen alapuló, személyes megtapasztalása. A novella központi témája tehát a boldogság fogalmának definiálása egy tanulságos történet útján.

Célja elérésére a szerző az ellentétek, a kontrasztok eszközét választotta. Már a bevezetésben megjelenik néhány párhuzam egy idealizált világ és a realitás jelenségei között (kastély - átírási költség és adólap, gyerekek - kanyaró és rossz bizonyítvány). Az expozíció ellentétei még az olvasó kiábrándítására irányulnak, később azonban éppen a mindennapok szürkeségével kontrasztban álló történetekből ismerhetjük meg a boldogság valódi jellegét. A "lucskos, sötét ősz"-ből a napsütésbe kerülünk, ahol "vadregényes, fenyves koszorúzza hegyek" között halad tovább a vonat. A mellékszereplők is megváltoznak; az "életunt kalauz" helyett már "fehér hajú, bóbitás" szobalánnyal találkozik a beszélő, a tanszerek terhe alatt küszködő kisdíkokat pedig hógolyókkal dobálózó, "kacagó gyermekek" váltják fel. A boldogságot vizuálisan a hálófülke sötétjének és a fogadó fehér villanyfényének ellentéte érzékelteti, míg a vonat monoton zakatolását a villamosok csengettyűzésére cseréli az író.

A novellai sajátosságok nagy része felfedezhető a műben. Rövid terjedelmű, epikai alkotás, a főszereplő kivételével csupán pillanatokra feltűnő, jelentéktelen mellékszereplőkkel találkozunk. A novella szerkezeti egységei (bevezetés, fokozás, tetőpont, megoldás) egy lezáró, tanulságot megfogalmazó résszel egészülnek ki. Habár a cselekmény tartalmaz fordulatokat, a mehökkentő lezárás elmarad. Ez a nyugaltság szintén a boldogság egyik szemantikai összetevője.

Az elbeszélést jellemzi az *in medias res* kezdés, így néhány dologra (pl. az út okára) nem derül fény. A novellák sajátosságaihoz tartozó tárgyi elem jelenlétéről sem beszélhetünk; a szerző éppen arra próbál rávilágítani, hogy a központi motívum, vagyis a boldogság tárgyiasított formája hamis, talmi ("A mese ez, az örök és légüres mese."). Az érzés megélése nem tárgyi elemhez kötött, nem objektiválható.

A cselekmény időkezelése retrospektív, a beszélő egy néhány évvel korábban történt eseményt tár elénk. Az elbeszélt történetben az idő múlása lineáris, összekapcsolódik az utazással, ugyanakkor megjelenik az idő érzékelésének zavara, más szóval a bergsoni szubjektív időfogalom is ("Nem tudtam, reggel van-e vagy délután."; "Nem tudtam, hová kerültem."). Ahogy Esti Kornél az utazás során egyre messzebbre jut, egyben otthonától is egyre távolabbra kerül, ez pedig szintén frusztrálja. Ez az utazás-motívum az életkor változásaként is értelmezhető, hiszen a főszereplő útja végén, egy rendkívül otthonos fogadó ablakán kitekintve újraéli fiatalságát ("szájtátva bámultam a vidám, gyermekkori hóesést"). A visszatérés a valóságba, az egyszerű, mindennapi dolgok csodálata hozza el neki a boldogságot, akárcsak a Hajnali részegség esetében.

A novella befejezése nyitott, a tanulság csak afféle fogódzóként szolgál az olvasónak. Tegyük hozzá, a boldogság fogalmának pontos, racionális értelmezésében a szerző sem teljesen biztos – nem is lehet az – ezt a záró mondat "talán"-ja is határozottan érezteti. Kosztolányi szerint tehát a boldogság elérésének módja nem annak megértése vagy elképzelése, hanem az érzés valódi megélése, az egyszerű dolgok élvezete.

Varga Kornél (12.e)

Lírai alkotásaink

Csókás Dávid 11.b osztályos tanulónk versei.

Tőled szenvedek...

„Tőled szenvedek véres
horizonttól a pityangszín
reggelig.
Nem hagysz nyugodni:
játszol velem, s nem is
érted;
azt mondod, halottak a titkok.
Kozmoszfekete éjeken át gyötrődöm,
mert akarlak, vágyom rád,
de nem érzed;
Te csak ugrálsz a bíborvörös kikötőkben,
hol a Nap az Isten,
Te a Hold, s én a csillag,
mely egyik nélkül sem élne,
Ha eljő az éj,
a sötét.”

Tanácstalan vagyok...

„Tanácstalan vagyok, mint a kora tavaszi
akác.
Mit tegyek!? Mit tehetnék!?
Reménytelen!
Csak a sors szelében bízhatom, mely talán,
egy ködös hajnalon odahúzza hozzám,
azt a madárkát, kiért szívem úgy fáj.
S akkor már nem csak holmi fatörzs
lennék:
Nyílnék, virágoznék, életre kelnék,
újdonsült madárkámnak menedéket s
boldogságot adnék:
a lomb, melyet miatta növesztettem,
a virág, melyet érte nevelgettem.
Együtt élnénk ezután:
Ő énekelne, s én dalolnék.
Dalolnék, mert megtaláltam, kit szeretek.
Dalolnék, mert lelkem társra talált.
De mégis,
oly fájdalommal kell belegondolnom.
Vajon hoz-e madárkát a hajnali sárga szél
vagy lelkem örökké csak fél, és esdve
remél.”

Odakinn a réten...

„Odakinn a réten, hol ezernyi virágszirmon ezernyi napsugár táncol,
hol a kedves megtalálja kedvesét,
ott vagyok én szabad, igazán szabad.

Ott nem fáj semmi, a Mennyben repülök tejszín
felhők között, hol angyalok bársony szózata cseng.
Nem törődök a világgal, s vele mások ezer bajával,
csak magammal s testem újdonsült szárnyával,
mely messze visz.

Oly messze, már-már alig látom a fiút és a lányt, kik
egymásba karolva ültek egy délután.

Egy délután, melyen minden megváltozott.

Én megtörtem,

Ők feltörtek a magányból, s a bűn ezer bajából.

Szárnyaltak, mint én egy késő éjszakán,

Amely után nem repült már más,

csak szavam a hang után.

Boldog voltam, de kettétörték lelkem üdvét,
mint ahogy tűz repeszi jégnek tüdejét.

De bűm elszállt, s boldog voltam.

Boldog, egészen idáig.

Mert látva fiút és lányt a fátyolos éjszakán,
kik együtt fekszenek a harmatos rét alján,
szárnyam elsorvadt, lezúzott, fáj és ég.

Nem repülök többé.

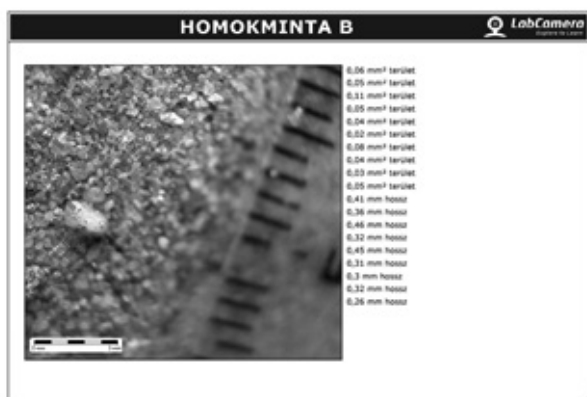
Hiába jó a hajnal sárga fénnel,
hiába hív a lány csengő rímmel,
nem megyek, maradok.

Inkább csak hallgatok.”

Kísérletek homokkal

Természettudományokban tehetséges diákjaink évek óta indulnak a katolikus iskolák Károly Ireneusz fizikaversenyén. Az alábbiakban kísérleti összefoglaló pályaművüket olvashatjuk.

A Károly Ireneusz fizikaversenyen immáron harmadjára indultunk. Idén korosztályunk számára az otthoni kísérleti forduló alapanyaga a homok volt. Feladatunk: minél jobban megismerni a homok tulajdonságait. Házidolgozatunkat a zsűri III. helyezéssel értékelte.

Első mérésünkben a különböző típusú homokszemek méreteit (terület, kerület) vizsgáltuk a CamLab program mikroszkóp funkciójával. Háromféle homokkal végeztük el a mérést: finomszemcsés kvarchomokkal, ugróhomokkal (homokozó homokja) illetve építkezési homokkal. Minden mérésnél megpróbáltunk egy-egy

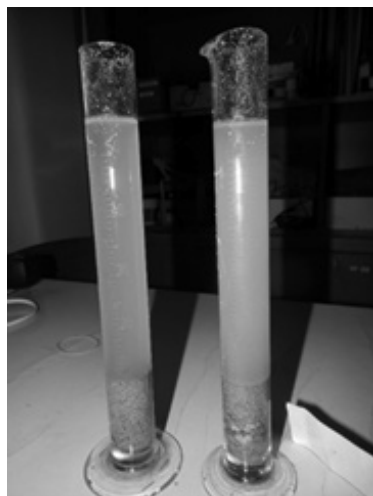
különálló homokszemen mérést végezni, így ilyen területeket választottunk ki a mikroszkóp-funkció által készített képen.

A mikroszkóp-funkció által készített képen is látható, hogy a homokszemek között levegőszemek vannak. Következő kísérletünkkel („kesztyűrém”) ezt vizsgáltuk.

Gumikesztyűbe apró szemcséjű homokot helyeztünk. A homokon kívül bőven maradt benne levegő is, ezt mutatja az, hogy a homokszemek könnyedén el tudnak gördülni egymáson, önmagában nem marad meg más alakban, csak, ha tartjuk. Légszívó/porszívó segítségével a levegőt kiszívtuk. Szűrő gyanánt papírtörülközőt használtunk a légszívó csővére erősítve, hogy így valóban csak a homokszemek közötti levegő távozzon a kesztyűből. Amikor már nincs levegő a szemcsék között, akkor azok nem tudnak könnyedén elmozdulni egymáson, így tetszőleges formákat is létrehozhatunk.

A következő alkalommal a hanghullámokat tettük homok segítségével láthatóvá: A számítógép CD lejátszójába egy taize-i énekek zenekari kíséretét bemutató CD-t tettünk, egy hangfalat csatlakoztattunk. A hangfalra – könnyű tartóban (kartondobozban) – homokot tettünk. A homokszemcsék a zene, a hanghullámok hatására mozgásba jöttek. Az így kirajzolódó ábráról videót és fényképeket is készítettünk. A homok

fontos tulajdonsága a vízmegkötő képessége. A talajrészecskék vagyis talajkolloidok a talajok szerkezeti és működési egységei, agyag és humusz együttesei. (Kolloidnak

nevezünk minden olyan részecskét, amelynek mérete a kolloid mérettartományba esik, azaz 1-500 nm közötti. Jellemző rájuk, hogy kis tömegükhöz képest viszonylag nagy a felületük, és ezen nagy mennyiségű anyagot tudnak megkötni.) A talaj vízmegkötő képességét elsősorban a talajkolloidok mennyisége határozza meg. Minél több a talajkolloid egy talajban, annál több vizet képes megkötni. Ezt is vizsgáltuk a szakkörön. A mérés során a tölcséreket lombikokba helyeztük, és hajtogatott szűrőpapírt tettünk bele. Kiválasztottunk két tetszőleges, teljesen száraz homokmintát (kvarchomok ill. homokozó

homokja). Egyikből 10 g-ot mértünk ki az egyik tölcsérbe, a másiból szintén 10 g-ot mértünk a másik tölcsérbe. Kimérünk 10-10 cm³ vizet a mérőhengerekbe, és egyiket az egyik, másikat a másik talajmintára öntjük. Megvártuk, amíg a tölcsérből kifolyt a víz, majd az átfolyt vízmennyiséget áttöltöttük a mérőhengerbe, és leolvastuk a mennyiséget. A mérési eredményeket táblázatban foglaltuk össze.

Természetesen adódott a következő kísérletünk: a homok nedvszívó képességének vizsgálata. A talaj a földkéreg legfelső termékeny rétege, amely fizikai, kémiai és biológiai folyamatok során alakul ki. A talaj talajrészecskékből áll, amelyek kisebb-nagyobb morzsákká képesek összetapadni. A közöttük lévő rések képesek a vizet felszívni. A víz a szemcsék közt a hajszálcsővesség hatására felemelkedik. A talajnak ezt a tulajdonságát kapilláris vízemelésnek nevezzük. A talajban a zegzugos, egymással érintkező kis üregek rendszere adja a hajszálcsöveket. A kapilláris vízemelkedés a víz felületi feszültségének, valamint a talajszemcsék és vízmolekulák adhéziójának együttes eredménye. A kapilláris vízemelkedés gyorsasága és magassága a hézagok méreteitől és a talajkolloidok duzzadásától függ. A kísérletünk menete: Először kiválasztottunk két tetszőleges, teljesen száraz talajmintát. Mindegyikkel megtöltöttünk egy-egy kémcsövet kb. 10 cm magasságig. A kémcsövek száját gézlappal lefedtük, és ezt befőttes gumival rögzítettük rajtuk. Kimértünk 10-10 cm³ vizet a mérőhengerekbe, és egyiket az egyik, másikat a másik Petri-csészébe öntöttük. A kémcsöveket szájukkal lefelé a Petri-csészébe állítottuk, és 2 ill. 5 perc elteltével vonalzó segítségével megmértük, hogy milyen magasságig nedvesítette meg a víz a talajmintát. A mérések

eredményeit most is táblázatban rögzítettük. Az általunk végzett kísérletben jól látható, hogy az átnedvesedett kvarchomok magassága nagyobb, mint az építkezési homoké, így a kvarchomok nedvszívó képessége jobb, mint a kerti talajé. Ennek oka, hogy a kerti talajban a talajrészecskék, talajmorzsák között több a rés, a homok részecskéi apróbbak, szorosabban egymás mellett helyezkednek el. A kvarchomok rövid idő alatt átnedvesedik, de a vizet kevésbé tudja magában tartani. Méréseink azt mutatják, hogy a homok nedvszívóképessége függ a homokszemcsék méretétől.

Vizsgáltuk kétféle homok ülepedését az idő függvényében. A méréshez homokmintát (kvarchomok és építkezési homok), magas mérőhengert, vonalzót és stoppert használtunk. A mérőhengerbe azonos magasságig homokot tettünk, majd feltöltöttük vízzel. Befogva a tetejét felráztuk, és meghatározott időközönként leolvastuk, mennyi homok ülepedett le. A leülepedés az elején gyors volt, az építkezési homokban látszott, hogy először a benne lévő nagyobb szemcsék, kavicsdarabok ülepedtek le. Körülbelül fél óra alatt eléggé kitisztult a víz, de teljes tisztulás csak másnapra volt látható. A mérési eredményeinket grafikonon is ábrázoltuk, melynek vízszintes tengelyén az eltelt idő percben, függőleges tengelyén pedig a leülepedett homok magassága van mm-ben. A kapott grafikonra leginkább a négyzetgyökfüggvény illeszthető.

A következő két kísérlet vízparti/tengerparti tapasztalatok igazolása.

Az egyik jelenség alapja: a homok a napsütötte tengerparton nagyon felmelegszik, égeti talpunkat. A kérdés: az apró szemcsésű vagy a durvább homok melegszik-e fel jobban ugyanakkora hőszugárzás hatására? Különböző homokmintákat azonos módon melegítettünk lámpával, mintha nap sütné a tengerparton, és azonos időközönként (5 perc) hőmérővel mértük a hőmérsékletet. Az összehasonlíthatóság kedvéért azonos volt a vizsgált homokok esetén a térfogat. Jól látható, hogy a kétféle homok különböző mértékben melegedett fel, nyelte el a hőt, az egyes grafikonokra leginkább egy egyenes illeszthető, ha kivesszük a kezdőpontot.

A másik tapasztalat: a tengeri szellő. A parton gyakran fúj a szél. Ekkor a tenger, a folyó vagy a tó vize általában hidegebb, mint a parti homok, ami a napfénytől sokkal könnyebben átforrósodik. Hideg őszi, téli napokon ennek az ellenkezőjét tapasztaljuk. Ezt demonstráltuk kísérletünkben. A homokot tepsibe szórtuk, majd a mikrohullámú sütőben felmelegítettük, kb. 10 percig. Amíg a homok melegedett, a sütőtől távol meggyújtottunk egy gyújtópálcát. Egy másik edényt megtöltöttünk jégkockával. Kivettük a sütőből a forró homokot, és közvetlenül a jégkockás tepsi mellé helyeztük. Újabb gyújtópálcát gyújtottunk meg, amit a jégkockák közé, a forró homokkal teli tálhoz

a legközelebb tettünk. Elfújtuk a lángját, és a füst irányát figyeltük. Az első alkalommal egy nyugodt, állandó légnyomású területen gyújtottuk meg a gyufát, ezért a füst külső, zavaró hatásoktól védve egyenesen felfelé szállt. A jég viszont lehűtötte a tál fölötti

levegőt, amitől annak megnőtt a nyomása. A forró homokkal teli tál fölött felmelegedett a levegő, így kisebb nyomású levegőréteg jött létre fölötté. A levegő mindig a nagy nyomású rész felől a kis nyomású terület felé áramlik, így kísérletünkben szellőt hozunk létre, ami a jégkockák felől a homok felé fúj.

Végül ismét a Labcamera segítségével mértünk. Tapasztalatunk ugyanis, hogy ha egy szűk nyíláson, pl. egy tölcser száján keresztül öntjük az anyagot a rakás tetejére, jellegzetes kúp alakú dombot kapunk. Ha sík lapon kezdjük az építést, a dombocska meredeksége egy darabig növekszik, majd elér egy maximális értéket, amelynél meredekebb lejtőt nem tudunk létrehozni. Ez a szemcsék méretétől, anyagi minőségétől, alakjától, felületi érdességétől, és nedvességétől függő a meredekség, az ún. rézsűszög látszólag jól jellemzi az adott anyagot. A rézsűszög vagy a makroszkopikus súrlódási együttható meghatározásának nagy a gyakorlati fontossága ipari méretekben, hiszen nem mindegy, hogy egy adott anyagból milyen magas rakás építhető, mennyire terjed szét oldalra, és ez mekkora fajlagos terhelést jelent a tárolók padlózatára, illetve oldalfalaira. A mérési eredmény erősen függhet magától a mérési módszertől. Igen figyelemre méltó, hogy a rézsűszögek nem szisztematikusan változnak módszerről-módszerre, mindenfajta szemcse egyedi arculatot mutat. Ezért aztán a mérnöki gyakorlatban jobb híján vaskos táblázatokot használnak, amelyben a leggyakoribb anyagfajtákra mért meredekségeket tüntetik fel a mérési módszer pontos leírásával együtt. A mi módszerünk a következő volt: Tölcseren keresztül öntöttük a homokot, és a CamLaboratory program mikroszkóp-funkciójának segítségével mértük a szöget.

A csapat tagjai voltak:

Bereczky Botond és Tóth Gergely (9.a)

Lelkiségünk

Szent Margit Gimnázium ©

Eppinger Erzsébet Mária Alfonza Anya halálának 150. Évfordulójára

Először is magamtól kérdezem meg, hogy mit is jelent számomra 2017. július 31-e, amikor Alapítónk, Isten tiszteletreméltó szolgája Eppinger Erzsébet Mária Alfonza Anya halálának 150. évfordulóját ünnepeljük.

Mindenekelőtt örömet, megújulást és hálát.

1. Örömet, mivel látom, hogy Alapítóanyánk lelkisége tovább él bennünk és az általunk fenntartott intézményekben.

2. Ez az öröm ad erőt a megújuláshoz, küldetésünk mai kor kihívásai szerinti teljesítéséhez.

3. Nagy hála van a szívemben, mivel az Úr a mai napig megtartotta Kongregációunkat, és élteti bennünk a reményt, hogy továbbra is megtart minket.

A jubileumi évben Alapító Anyánk azon lelki értékeire szeretnénk figyelni, melyek összekötnek bennünket és az Evangélium hirdetését szolgálják. Alfonza Anya szellemiségében szeretnénk szolgálni Istent és embertársainkat, folyamatosan tanúságot téve az Istennek szentelt élet szépségéről. Alapítónk, Mária Alfonza Anya példáját követve törekszünk felismerni a szenvedő emberek nehéz helyzetét és keressük a választ korunk emberének szenvedéseire. Lelkiségünk középpontjában Krisztus, a Megváltó áll, Aki magához vonzza az embert. Fő feladatunk, hogy engedjünk ennek a vonzásnak, és buzgón munkálkodjunk karizmánk kiterjesztésén és elmélyítésén. Kérjük Mária Alfonza Anya közbenjárását, hogy egyre inkább egyszerű életet éljünk a Lélek vezetése alatt.

A jubileumi év alkalmából Ferenc pápa dekrétumában tette tehetővé a teljes búcsú ajándékát, mint a kegyelem elnyerésének eszközét a 2017. február 2. és július 31. közötti időszakban. Isten rendkívüli ajándéka ez nemcsak számunkra, hanem mindenki számára, aki az Isteni Megváltóról Nevezett Nővérek Kongregációja közösségeinek kápolnáiban velünk imádkozott és szentmisén vett részt.

Nővéreink és munkatársaink tavaly év végén kézbe vehették 2017-es jubileumi naptárunkat, mely a nővérek és a világi tagság igazi összefonódását jeleníti meg.

Mária Alfonza Anya nővérei és világi testvérei, - az oberbronni, a würzburgi és a soproni-római kongregációban - összesen 265 közösségben és apostoli helyszínen működnek

szerte a világon. A 2017. évben a Mária Alfonza Anya alapításából létrejött kongregációk nővérei és világi testvérei naponta imádkozhatnak a nővérek és a világi testvérek helyi közösségeiért, három kongregációnk apostoli műveiért és szándékaiért, közösségeink lelki vezetőiért, világi testvérekért, Mária Alfonza Anya boldoggá avatásáért, új hivatásokért és meghalt nővéreinkért.

2017. június 1-én örömmel értesültünk arról, hogy Rómában, a Szentté Avatási Kongregáción Isten Tiszteletreméltó Szolgája, Mária Alfonza Anya boldoggá avatási eljárásában egy nagyon fontos lépés pozitív eredménnyel zárult. Ez a hír nagy biztatás a számunkra, hogy Alapítóanyánk karizmáját egyre többen ismerik, és hogy imádkozzunk még buzgóbban a boldoggá avatásáért.

Amint ismeretes, Kongregációnk 16. Általános Káptalanja 2017. július 7. és 22. között lesz Rómában, melyre a káptalan tagjai, világi tagok és világi munkatársak gyűlnek össze, akik Európa, Észak-Amerika és Afrika országaiban életükkel és szolgálatukkal tanúskodnak Isten emberek iránti, vallásra, nemre, származásra és nemzeti hovatartozásra való különbségtétel nélküli szeretetéről. Közös fogunk gondolkodni a következő témáról:

„Tiszteletreméltó Mária Alfonza Anya példáját követve bátran és bizalommal akarjuk közvetíteni az emberek felé Isten szeretetét, a reményt és az örömet”.

Első alkalommal kerül sor világi tagok és világi munkatársak meghívására, hogy az

Általános Káptalan meghatározott napjainak programján részt vegyenek és a Kongregációt jobban megismerjék. Mindannyian tudjuk, hogy mennyire fontos és értékes a világiak működése intézményeinkben, és hogy munkájukat nagy megbecsülés és elismerés illeti meg. Az egyes apostoli szolgálatokat már nem tudnánk vállalni világiak közreműködése nélkül. Köszönjük intézményeink valamennyi dolgozójának, hogy bekapcsolódnak megváltás művébe! Kongregációnk számra azért is különlegesen jelentős a jubileumi év, mivel megfelelő alkalom nyílik arra, hogy közös gyökerű

kongregációinkban és mindenütt a világon, ahol nővéreink és világi munkatársaink működnek, együtt ünnepeljünk.

Kongregációnk 2017. július 15-én Rómában - a 2017-es Általános Káptalan keretében - Kongregációnk valamennyi tagját képviselő nővérekkel, világi tagokkal és világi munkatársakkal együtt ünnepli Alapítónk halálának 150. évfordulóját, amikor szentmise keretében kerül sor Isten Tiszteletreméltó Szolgája, Eppinger Mária Alfonza Anya mellszobrának leleplezésére és megáldására, melyet Ján Francák, ArtD. szlovák szobrászművész készített erre az alkalomra. A nap folytatásaként meghívott világi tagjaink és munkatársaink segítenek „A megváltás ajándékának kibontakoztatása és továbbadása a világiak segítségével” című téma feldolgozásában. A Magyar Tartományban Budapesten, 2017. július 31-én 10.00 órakor lesz ünnepi szentmise a tartományház kápolnájában, melyet Ruppert József piarista atya mutat be.

2017. július 16-án Rómában, a káptalan tagjai és a meghívott megfigyelők zárándoklatra indulnak Szent Alfonz sírjához, mely a Pompei mellett fekvő Pagani városban található. A 2017-es jubileumi évben ugyanis Liguori Szent Alfonzt hívjuk segítségül, - akit Alapítónk, tisztt. Mária Alfonza Anya Kongregációnk patrónusául választott, - hogy legyen közbenjárónk a júliusi, római általános káptalanon. Szent Alfonz sugalmazta Alapítónknak a kongregáció gondolatát és lelkületét, hogy forduljon a legszegényebbek és legelhagyatottabbak felé, mert maga Szent Alfonz is - nemesi származása ellenére - a szegények nagy barátja volt.

A 2017-es jubileumi évben szívből kívánom mindenkinek, hogy
„Isten szeretetét, reményt és örömet vigyenek az embereknek,
Mária Alfonza Anya bátorságával és bizalmával”.

Az Úr bőséges áldását kívánom nagy szeretettel és imával:

*Kuchta M. Margit n.
tartományfőnöknő*

*Sr. Katarína Kristofova SDR nővér, Alfonza Anya boldoggá avatási posztulátorának levele
a tartomány tagjainak és barátainak.*

Róma, 2017. június 1.

Kedves Nővértársak, Kedves Világi Tagok, és Tiszteletreméltó Mária Alfonza Anyánk
Barátai!

Ma, június 1-én kezdődött az Isteni Szívnek szentelt hónap. Annak a Szívnek, amit
Alapítóanyánk annyira tisztelt, és Rómában, a Szentté Avatási Kongregáción Isten
Szolgája, Tiszteletreméltó Mária Alfonza Anya boldoggá avatási eljárásában egy nagyon
fontos lépés pozitív eredménnyel zárult.

Kihasználom ezt a pillanatot a hálaadás kifejezésére: először is az Atyaistennek az Ő
vezetéséért a tárgyalások alatt, és Önöknek, kedves nővérek, világi tagok, és barátaink,
a lelki támogatás minden formájáért. Az imakilenced, amit kértem, hangozzon, mint
hálaadás a számtalan jótéteményért, amit az Úr számunkra előkészített, ha kitartóan
kérjük és hiszünk Benne.

*Jézus Legszentebb Szíve – az égbe vezető Kapu – fogadja el szavaink hitvallását és szíveink
Istennek szenteltségét. Alakítsa szíveinket az Ő Szíve szerint, és gyújtsa fel bennünk
szeretetének tüzét, hogy legyen számunkra megtiszteltetés az Ő szeretetében élni és
meghalni. Legyen Számára dicsőség, tisztelet és hála mindörökkön örökké. Amen.*

Végtelen hálában és Alapítóanyánk szeretetében Önökhöz kapcsolódva:

Sr. Katarína Krištofová, SDR

Posztulátor

Szülői lelkinapunk

A legnehezebb helyzetben is megtapasztalja az ember Isten szeretetét, mondta Csókay András a szülői lelkinapon tartott előadásában.

Csókay András szerint a remény a Szentháromság, Isten, Jézus Krisztus adománya.

Ritkán találkozhatunk olyan előadóval, aki képes saját hibáin át bemutatni mély istenhitét. Aki őszintén elmeséli, hogyan járta a tékozló fiú útját, miként talált vissza az atyai házba.

Katolikus családból származik, vallásosan nevelték őt, de kamaszként elhagyta a templomba járást, a mindennapi imádságot, a kísértésben nem tudott megállni. Diákszerelem után összeházasodott a párjával, feleségével hívő volt a maga módján, de hitét csupán hézagpótló istenhitnek nevezte előadásában, amit akkor vesz elő, ha hiányzik, szükség van rá. Házasságtörő lett, fél évre elhagyta a családját, két kamasz- és egy kisgyermekét. Rossz férjnek nevezte magát, aki rossz családapa, rossz orvossá vált, elvesztette kreativitását, semmi új nem jutott eszébe, semmi nem sikerült.

Kegyelmi helyzet, ha az ember le tud térdelni és azt mondja: „Uram Jézus, könyörülj rajtam”, mesélte élettörténetét a hallgatóknak. Megsegítette őt az Úr, a tékozló fiú elindulhatott visszafelé, a disznóólból az atyai házba. Gyónt, áldozott, templomba járt, újra megtanult imádkozni, elkezdte élni azt a hitet, amire nevelték őt. Könyvet is írt erről, „Agysebészet rózsafüzérrel” címmel. Csókay András állította, a hitgyakorlat a kreativitást is befolyásolja, jó gondolatokat kaphatunk munkánkhoz.

Lehet-e még mélyebb hitre jutni? Tudunk-e mélyebbre menni, mélyebben imádkozni? Mi nehezíti meg a mély imádságunkat? Tudunk-e elindulni visszafelé, csendben lenni? – tette fel a kérdéseket, és elmagyarázta, hogyan éli meg ezt ő személyesen. Véleménye szerint félünk elindulni önmagunkba, befelé, mert találkozunk a bennünk élő sötétet. Nem feltétlenül az elkövetett bűneinkkel, hanem a hajlamainkkal. Az ember egója nem akarja, hogy belül csend legyen. Az ember nem tud eljutni a forráshoz, a benne élő Jézus Krisztushoz. Erős odaszánás, bátorság kell ahhoz, hogy az ember „átverekedje” magát a szívnek ezen a sötét, fájdalmas rétegén.

Nagy fájdalom, szenvedés is közelebb vihet Istenhez, közölte az előadó. A megvilágosodás útját járta, tenyerén hordta őt Isten, jól mentek a dolgai, elégedett volt önmagával, a vallásos gőg kísértésébe esett. Csak a mélyen megélt fájdalom tud kiszakítani ebből az állapotból. Ő néhány évvel ezelőtt megkapta ezt a kegyelmet, amikor elvesztette kisfiát,

aki a saját kerti tavuk húsz centiméteres koszos vizébe fulladt bele.

„Szólongattam őt, próbáltuk újraéleszteni, de a csodák nem jönnek rendelkezésre. Egy pillanat alatt kiüresedtem. Megtapasztaltam az Úr irgalmas szeretetét, azt, ahogy odaállt mellém, amikor megéreztem, a kisfiam halálakor sem volt egyedül.”

Az idegsebész szerint nehéz helyzetben az ész és az akarat hite tartja életben, a hit érzelmi része később „zárkózik fel”. Ilyenkor nagy szerepe van a mély imádságnak, mindvégig ki kell tartani az imádságban. Ha el tudunk jutni odáig, hogy ha Isten megengedte ezt - kisfia halálát - ő maga miért ne engedné meg, hogy megtapasztaljuk Isten szeretetét. Csókay András hangsúlyozta, mindig úgy tekintsünk a betegségre, szenvedésre, a nehéz helyzetekre, hogy mindenkor ott van benne, mellettünk a bennünket szerető Isten. Biztosak lehetünk benne, hogy van reménység, a szenvedésnek a feltámadás a vége.

Az előadáson résztvevők komoly példát kaphattak mindennapi hitünk mélységeiről, megcáfolhatatlan példát arról, hogy minden mélységből van kiút, valamint minden, talán a legnagyobbnak megélt tragédiából is van újrakezdés.

(Balla Emőke összefoglalója alapján)

Diák lelkinapunk

Idén december 8-án tartottuk a Szent Margit Gimnáziumban a diákok számára a lelkinapot. Néhány osztály külső helyszínre ment, a többség programja az iskolában volt. A kisebbeknek vagy osztályszinten volt programjuk, vagy két-három osztály közösen vett rész egy-egy programon: Sillye Jenőtől, verbita szerzeteseken át börtönlelkészen keresztül, egyházmegyes papig széles volt a meghívottak köre. A 11-12. évfolyamhoz pedig az Inigo csoport jött Nagy Bálint SJ atya vezetésével. Varga Péter, a Spilhóznai c. könyv szerzője válaszolt a diákok által a párkapcsolatokkal kapcsolatosan előzőleg feltett kérdésekre, majd Székely János püspök úr tartott elmélkedést és szentmisét.

Az alsóbb évfolyamoknak több szinten játszódtott a cselekmény: Megváltós nővérektől a ferences Bán Jónás atyán át az Inigo csoport néhány tagjáig vezettek programokat osztály ill. évfolyamszinten.

Az alábbiakban a diákok (különböző korosztályok) által írt reflexiókból szemezgetünk:

„Nekem nagyon tetszett Sillye Jenő előadása, hogy tényleg ilyen hűséges Istenhez, és gondolatait, érzéseit egy-egy énekes imával énekelte el nekünk. Annak is örültem, hogy több történetet mesélt magáról, saját tapasztalatairól – örömmel, vagy akár néha kicsit elérzékenyülve, néha egy-egy vidám dologgal megfűszerezve.”

„A film (Tökéletes Ajándék) nagyon tetszett. A kislány eleinte nagyon ellenszenves volt, de Jézus sok mindenre megtanította. A film megtanította, hogy nem csak pénz van a világon, és karácsonykor nem az ajándék a lényeg, hanem a család, és az, hogy együtt ünnepeljük Jézus születését.”

„Amikor reggel elindultam otthonról, őszintén szólva nem igazán volt kedvem elindulni, de a nap végére be kellett látnom, hogy nagyon jó hatással volt rám az a pár óra, amit eltöltöttünk Henrik atyával.”

„Nagyon tetszett Henrik atya stílusa, modernsége, és az, hogy mennyire beleélte magát a Jézusról való mesélésbe. Ezáltal engem is elkezdett jobban bevonni a saját történetébe.”

„Reménykedve indultam neki a napnak. Az elmúlt évem nagyon rossz volt, és arra vágytam, hogy meghalljam, mit üzen nekem Isten, vagy üzen-e valamit. Szerettem volna

találkozni Jézussal. Henrik atya éppen erről beszélt: ahhoz, hogy igazi keresztények legyünk, először találkoznunk kell Jézussal, odáig csak keresztények vagyunk. Elmesélte, hogy ő hogyan találkozott az Isten Fiával, hogy milyen hatással volt ez rá. Arról is beszélt, hogy 2000 évvel ezelőtt milyen misék voltak: az apostolok saját élményeiket mesélték el a híveknek. Nagyon érdekes volt, egész végig odafigyeltem, és magamban azt kívántam, hogy bárcsak én is átélhetnék egy ilyen találkozást Jézussal.”

„Reggel úgy léptem be az iskolába, hogy egy újabb unalmas lelkinapon kell résztvennünk. Ha azt mondom, hogy egy félkómás állapotnál többet vártam, hazudnék. A kellemes meglepetések sora ott kezdődött, hogy a lelkinapra való ráhangoló beszédet egy fiatal pap tartotta. Megnyugtató volt, hogy elmondta: semmi rossz nincs abban, ha ez minket nem érint meg, mégis, beszéde után kisebb elvárásokkal indítottuk a napot. Számomra a legpozitívabb a nap folyamán az volt, hogy kiscsoportokban beszélgettünk egymással.”

„A terem berendezése/átrendezése sokkal hangulatosabbá, családiasabbá tette az egészet.”

„Ezen a csoporton (Inigo csoport) látszott az életvidámság, jó volt velük lenni, éreztem, hogy szeretik, amit csinálnak, és örömmel jöttek hozzánk. Lélekben már ez feldobott.”

„A feladatok azért tetszettek, mert olyan osztálytársaimmal is közelebb kerülhettünk egymáshoz, akikkel eddig nem is beszélgettünk. Több osztálytársamról is megtudtam, hogy mihez van tehetsége, és milyen az egyénisége.”

„A feladatok teljesítése alatt nagyon sokat nevettünk, és jobban megismertük egymást is, mivel a csoportokat nem saját magunk alkottuk, hanem pl. a névsor szerint kellett sorba állni. Így olyan osztálytársainkkal dolgozhattunk együtt, akikkel egyébként nem olyan sokat beszélünk.”

„Az osztálytermi beszélgetések vége volt a legmeghittebb rész: a percekig tartó csend, az ima, és az, hogy a melletted ülőnek – akivel lehet, hogy amúgy nem váltasz egy szót se, vagy csak nagyon ritkán – egy mélyről jövő jókívánságot kellett mondani. Ez nagyon megadta az advent hangulatát.”

„Nagyon örültem neki, hogy újmiséis áldást is kaptam.”

„Az elején kérdezték tőlünk, hogyan éreztük magunkat reggel, a végén pedig, hogy mi volt a legjobb a napban. Remekül kijött, hogy a fáradt, unalmas reggelünket sikerült átformálni egy remek nappá.”

A 90 éves Kerényi Lajos atya vasmiséje

Kerényi Lajos atya, iskolánk tanára a tanév második félévében ünnepelte 90. születésnapját, valamint pappá szentelésének 65. évfordulóját. Vasmiséjét június 25-én mutatta be a Szent Kereszt plébánián. Alább Erdő Péter bíboros, prímás ünnepi homíliáját olvashatják:

Főtisztelendő Kerényi Lajos atya, kedves jubiláló paptestvérem!

Kedves paptestvérek! Krisztusban Kedves Testvérek!

1. A mai vasárnapi szentmisében úgy ünnepeljük Krisztus egyetlen és végtelen értékű áldozatát, hogy különösen is hálát adunk Kerényi Lajos atya életének 90 esztendejéért és 65 éves papi szolgálatáért. „Aki megvall engem az emberek előtt, én is megvallom Mennyei Atyám előtt” (Mt 10,32) – ezt olvastuk a mai evangéliumban. A kijelentés Jézusnak egy olyan beszédében foglal helyet, amelyet apostolaihoz intéz. Azokhoz szól tehát, akik meghallgatták tanítását, akik a követői, akikre a saját küldetésének a folytatását akarja bízni. Jézus tanítványa nem csodálkozhat, ha nem érti meg, ha akadályozza vagy akár üldözi is a világ. Ez volt a Mester sorsa, a tanítvány pedig nem lehet különb mesterénél. De tanítványai számára Jézus nemcsak mester, nemcsak professzora az igaz tanításnak, hanem Úr is. Ez pedig új kapcsolatot jelent. Olyan felismerés, amely az első keresztények hitvallásában így fogalmazódott meg: Jézus Krisztus az Úr (vö. Fil 2,11). Ha pedig Urunk, akkor el kell ismernünk szuverén méltóságát, és vállalnunk kell, hogy teljesítjük parancsait.

De a tanítvány osztozik a Mester sorsában. Jézus élete itt, a földön szolgálat volt (vö. Jn 13,16). Nekünk is szolgálnunk kell embertársainkat. De a tanítványok osztozása

Mesterük sorsában valami titokzatos, fenyegető jelentést is hordoz. Ha nem értették meg, ha üldözték a Mestert, lehet-e más a sorsa a tanítványoknak?

Ugyanakkor osztozunk Krisztus igazságának titokzatos történetében is. Ami rejtve van, napfényre kerül. Közmondásként hangzik ez a súlyos kijelentés. Ám nemcsak a rejtett hibákra vagy bűnökre vonatkozik, hanem éppen ellenkezőleg, Jézus itt az evangéliumra, a rejtőző igazságra utal. Amit eleinte kevesen ismernek, esetleg a környezettől való félelmükben csak fülbe sűgva adnak tovább, azt egyszer majd mindenkinek fogják hirdetni a háztetőkről. Az evangélium örömhíre: Krisztus feltámadása, megváltó szeretete az emberiség iránt és minden emberhez szóló meghívása az örök boldogságra – ez az az örömhír, ami lassan, minden történelmi vihar és keserű tapasztalat ellenére átjárja a világot.

Megrendítő korban élünk. Olyan korban, amikor a tömegtájékoztatás eszközei, köztük egyre inkább a világháló, képesek hangulatokat, érzelmeket, félelmet, gyűlöletet, igaz vagy hamis híreket pillanatok alatt eljuttatni az egész emberiséghez. De ugyanez megnyitja a lehetőséget az igazság, a szeretet, sőt Krisztus örömhíre számára is.

2. Kerényi Lajos atya a piarista rendben tett örök fogadalmat. Vácott szentelték pappá 1952. június 22-én. Papi szolgálatának hosszú évei alatt a mi Főegyházmegyénkben működött, mégpedig számos állomáshelyen, gyakran távoli, vidéki plébániákon. 1976-ban került ide, a Külső-Ferencvárosba, ahol 1995 óta vezette a plébániát. Dinamikus lelkipásztori egyénisége sok területen megmutatkozott az ifjúságpasztorációban és a hitoktatásban, de egészen sajátos módon a kórházi lelkipásztori munkában is. Ezt a nehéz években is nagylelkűen vállalta. Megtalálta az utat sok ember szívéhez. Egyes megrendítő találkozásairól legendák születtek. Amikor a politikai körülmények már lehetővé tették, rendre megjelentek írásai különböző katolikus újságokban, folyóiratokban, de hirdette az evangélium tanítását a rádió műsoraiban is. Amikor tavaly nyugállományba került, az volt a kérése, hogy még egy évig szeretett plébániáján maradjon, együtt ünnepelhesse meg a kettős évfordulót. Ezért, bár akkor nyugállományba helyezése megtörtént, ez csak az idei év nyarától lép hatályba. De ez a párját ritkító kitartása is a tényleges szolgálatban mutatta, hogy milyen sokat jelent számára, hogy Krisztust képviseli és a rábízott közösségért él. Apostoli lelkesedése, bátor helytállása a nehéz körülmények között is, az evangélium ügye és az emberek iránti hűséges szeretete, az ifjúsági találkozók, a hittanórák, a táborok maradjanak meg nemzedékeken át mindnyájunk legszebb emlékei között.

3. Lajos atya élményszerűen megtapasztalta, hogy milyen csodálatos átalakulást hoz az Oltáriszentség az ember életében. Az Eucharisztikus Kongresszusra készülve idézzük fel Lajos atya felejthetetlen sorait erről a témáról:

„Az Oltáriszentség tisztelete mindig növekszik. Milliók és milliók veszik magukhoz, hogy értelmesebb legyen az életük, hiszen Jézus az 'őt evőknek' több életet ígért. Kívánják a

gyengék. Egy féllábú, 24 év körüli leány a minap magához hívott a kórházi ágyon, kérve, hogy áldozni szeretne. Áldozás után közölte velem, hogy érszűkület miatt amputálták a lábát. Kérdésemre, hogyan bírja elviselni, hogy nem táncolhat, nem szaladhat úgy, mint fiatal társai, azt válaszolta: csak az Oltáriszentségnek köszönheti, mert őt arra ihleti, hogy megcsonkult életét ajánlja fel engesztelésül a magyar ifjúságért”.

Azt kérjük Krisztus Urunktól, aki gazdánk és mesterünk, hogy jutalmazza meg Lajos atyát minden áldozatáért, adjon neki kegyelmet és erőt, hogy nyugdíjas éveit áldozatként ajánlhassa fel Egyházunkért és a magyar ifjúságért. Amen!

Forrás: „Itt vagyok, Uram, küldj engem!” - Magyar Kurír, 2017 június

Iskolánk élete

Szent Margit Gimnázium ©

A tanévben munkatársaink voltak

Tantestületünk tagjai

1.	Bábiczkiné Say Edit angol-magyar az angol mnk. vezetője	
2.	Bácsfainé Dr. Hévizi Józsa történelem-angol	
3.	Bajcsi Gizella német-magyar a német-orosz-latin nyelvek mnk. vezetője	
4.	Bálint Katalin német; mentálhigiéné	Heiligenstadti diákcseré
5.	Balla Lajos rajz-művészettörténet	Művészettörténet és rajz szakkör KeCsap
6.	Balláné Rizák Emma spanyol	Érettségi előkészítő
7.	Birosz Erika Alfonza SDR hittan	
8.	Bobok Csilla testnevelés 9.NyE osztályfőnöke	Gyógytestnevelés Érettségi előkészítő
9.	Büki Pál olasz-történelem 9.A osztályfőnöke	
10.	Caprioli Alessandro hittan	
11.	Czinege János matematika-német 11.D osztályfőnöke	Nyelvvizsga előkészítő
12.	Csébi Lászlóné Katalin magyar-ének-könyvtár 8.A osztályfőnöke	Könyvtár

13.	Csikai Klára angol	Nyelvvizsga előkészítő OKTV felkészítés
14.	Dósa Márta, Dr. magyar-francia	Irodalmi kávéház Szaktanácsadó
15.	Dunai Luca testnevelés	Gyógytestnevelés
16.	Flórián Rita testnevelés 9.E osztályfőnöke	
17.	Fumagalli Carlo hittan	
18.	Gergely Katalin magyar-hittan 11.E osztályfőnöke (májusig) a magyar-ének mnk. vezetője (májusig)	
19.	Hajdú Réka tánc	Margit Liliomai Táncsoport, társastánc
20.	Harsányi Éva német	
21.	Hegedűs Szabolcs ének	Énekkar Kántorizálás
22.	Holczmann-né Dr. Fehér Ildikó angol-történelem	
23.	Holicsné Csejk Gabriella angol-matematika-fizika 9.D osztályfőnöke	
24.	Horváth István angol-történelem 12.A osztályfőnöke	
25.	Juhász Bernadett biológia-földrajz-német	Színes földrajz szakkör
26.	Kaszásné Katona Györgyike angol	

27.	Keményné Orbán Krisztina angol-magyar 9.NyD osztályfőnöke	
28.	Kerényi Lajos, Dr. hittan	Lajos mise Lelki beszélgetések Gyóntatás
29.	Kertész Ágnes angol-magyar	
30.	Kis Attila hittan-filozófia	Filozófia OKTV felkészítés Asszisztencia vezetés
31.	Kiss Orsolya biológia-német	Osnabrücki diákcseré
32.	Kiss Tímea testnevelés	
33.	Kóczán Gabriella CJ matematika-fizika-hittan	Fizika kísérletek szakkör Matematika háziverseny Lelki élet szervezése
34.	Kornylóvné Dr. Máté Anita angol-történelem 12.D osztályfőnöke	
35.	Kosztolányi Tímea testnevelés 7.B osztályfőnöke	
36.	Kővári Annamária angol	Selmecbányai diákcseré
37.	Kővári György testnevelés	Labdarúgás
38.	Kujbus Attiláné matematika-fizika	Érettségi előkészítő
39.	Laczkóné Kajli Annamária matematika-fizika-informatika 9.C osztályfőnöke a matematika mnk. vezetője	Matematika szakkör Az e-napló kezelője

40.	Lados Balázs földrajz-történelem 10.C osztályfőnöke	
41.	Lobmayer András biológia-hittan 10.A osztályfőnöke a kémia-biológia-földrajz mnk. vezetője	
42.	Márkiné Solnay Márta magyar-történelem 8.B osztályfőnöke	
43.	Milánkovics Tímea angol	
44.	Murányi Ilona magyar-hittan 11.A osztályfőnöke a magyar mnk. vezetője (májustól)	Szövegértési és szövegelemzési szakkör (első félév) Irodalmi kávéház
45.	Nagyné Margitán Gabriella matematika-fizika	
46.	Nagyné Sas Éva német	
47.	Nosedáné Farkas Ágnes angol	Nyelvvizsga előkészítő
48.	Nyíri Andrea angol	Selmezbányai diákcseré
49.	Oberrecht Ádám ének	Énekkar Liturgikus kiskórus Kántorizálás
50.	Orovica Márkné Erzsébet, Dr. fizika-kémia	Emelt szintű érettségi felkészítő kísérletei
51.	Pákh György matematika 10.B osztályfőnöke	Tehetséggondozó szakkör
52.	Pamuláné Dr. Borbély Éva informatika	

53.	Paréj-Farkas Katalin történelem-néprajz	Titkársági teendők
54.	Pásztor Natália angol-művészettörténet	
55.	Pethő-Gazdag Cecília biológia-kémia	
56.	Polyák Erika biológia-kémia 11.E osztályfőnöke (májustól)	
57.	Reichardtne Szabó Marietta matematika-fizika	Versenyszerkészítő szakkör
58.	Sáfár József testnevelés 10.E osztályfőnöke	Kosárlabda
59.	Sárhegyi Zoltán hittan	Hittan érettségi felk., Bérmálási felkészítő
60.	Seidler Gizella informatika	
61.	Simonfai Teodóra történelem-levéltár	Titkársági teendők
62.	Sólyomné Szeredi Orsolya magyar-történelem	
63.	Somogyi Mihály fizika-kémia	ITDK
64.	Sulyok Katalin matematika-fizika	Korrepetálás
65.	Szabóné Fenyvesi Katalin matematika-informatika 10.D osztályfőnöke	Programozás szakkör
66.	Szegedy-Maszák Anna angol-francia	OKTV felkészítő
67.	Szonner Balázs testnevelés 11.A osztályfőnöke	Érettségi felkészítő Röplabda

68.	Szűcs Anikó matematika-fizika 7.A osztályfőnöke	
69.	Tanai Róbert spanyol	
70.	Tilless Béláné magyar 12.C osztályfőnöke	Emelt szintű érettségi és OKTV felkészítő Szakfelügyelő
71.	Timáriné Zsámbéky Mária, Dr. fizika-kémia 11.C osztályfőnöke a fizika-informatika mnk. vezetője	Emelt szintű érettségi ITDK
72.	Tisztartó Márk történelem-hittan igazgatóhelyettes	Hittan érettségi felkészítő
73.	Urbán Diana matematika-fizika igazgatóhelyettes	
74.	Urbányiné Farkas Dóra, Dr. matematika-kémia 12.E osztályfőnöke	Érettségi felkészítő
75.	Valaczka Andrásné matematika-magyar	
76.	Vámosi Judit magyar-német 9.B osztályfőnöke	Helyesírás szakkör
77.	Váraljai Katalin református hittan	
78.	Vasas Géza, Dr. magyar-történelem a történelem-rajz mnk. vezetője	
79.	Vízhányó Zsolt matematika-kémia igazgató	Matematika szakkör

Nevelési munkát segítő munkatársak

Dolacsek Máté – laboráns

Fábián Balázs – rendszergazda

Juhász Kristóf – oktatástechnikus

Magyarosi Éva Katalin – könyvtáros

Manga József – laboráns

Paréj-Farkas Katalin – iskolatitkár

Pourné Jőrös Andrea – asszisztens

Simonfai Teodóra – iskolatitkár

Turi Gellért – pedagógiai asszisztens

Technikai munkatársak

Ajao Gabriel Sunday – kertész

Benedek Erika – konyhai alkalmazott

Bernula Zsuzsa – gazdasági vezető

Domak Sándorné – takarító

Hajcsik Györgyné – takarító

Hegedűs István – portás

Horváth Gábor Miklós – portás

Kállay Tiborné – takarító

Kántor Zoltán – üzemeltetési vezető

Kecskés Béláné – takarító

Kiss Csaba – takarító

Kovács Andrea – takarító csoportvezető

Körmendi Attiláné – takarító

Kövesdi Mihály – portás

Margit Tamásné – takarító

Markovics Tamásné – bérszámfejtő – Tb
ügyintéző

Máthé Zsuzsanna – pénztáros

Mészáros Sándor – karbantartó

Nagy Mihály – portai csoportvezető

Németh Gizella – konyhai alkalmazott

Szabó Miklós – karbantartó

Tóth István – portás

Tóth József – takarító

Vadas Tímea – takarító

Velis József – konyhai csoportvezető

A 2016/17-es tanév eseményei

Augusztus

29-30. Javító és osztályozóvizsgák

31. Pótbeiratkozás

Szeptember

1. Első tanítási nap

5. Szülői értekezlet 7. és 9. évfolyam

6. Szülői értekezlet 8. és 10. évfolyam

7. Szülői értekezlet 11. és 12. évfolyam

9. Szakkörökre való jelentkezés határideje

12. Mária nevenapja – Közös szentmise

22. OKTV – jelentkezési határidő

23. A 12. évfolyam tanulmányi kirándulása

Október

6. Megemlékezés az aradi vértanúkról

7. Sportnap 10-12. évfolyam

14. Bolyai matematika csapatverseny

18. Szent Lukács ünnepe – Közös szentmise

21. Október 23-i ünnepély

31. Őszi szünet kezdete

November

7. Első tanítási nap

11. Szent Márton ünnepe – Közös szentmise

12. Szalagavató bál

19. Nyílt nap az iskolában

21-25. Tanári fogadóórák

December

8. Lelki nap - Közös szentmise

20. Utolsó tanítási nap; Osztálykarácsonyok

Január

- 3. Első tanítási nap
- 6. Vízkereszt ünnepe - Közös szentmise
- 9. Próbaérettségi - Magyar nyelv és irodalom
- 10. Próbaérettségi - Matematika
- 11. Próbaérettségi - Történelem
- 12. Próbaérettségi - Angol és német nyelv
- 16. Írásbeli osztályozó vizsgák
- 18. Szent Margit ünnepe – Közös szentmise; iskolanap
- 19. Szóbeli osztályozóvizsgák
- 20. Első félév vége
- 21. Központi írásbeli felvételi
- 27. Félévi eredmények kiosztása

Február

- 1-3. Síszünet
- 13. Szülői értekezlet 7. és 9. évfolyam
- 14. Szülői értekezlet 8. és 10. évfolyam
- 15. Szülői értekezlet 11. és 12. évfolyam
- 18. Szent Margit jótékonyági bál

Március

- 1. Hamvazószerda
- 9. Lelki nap – Közös szentmise
- 14. Március 15-i ünnepély
- 15. Szünet
- 26. Elsőáldozás

Április

- 2. Bérálás
- 3-7. Tanári fogadóórák
- 12. Diáknapi

- 13. Tavaszi szünet kezdete
- 19. Első tanítási nap
- 21. Egészségnap
- 24. Szent Adalbert ünnepe – Közös szentmise

Május

- 4. Utolsó tanítási nap a 12. évfolyam számára
- 5. Ballagás
- 9. Írásbeli érettségik kezdete
- 19. Sportnap 7-8-9. évfolyam
- 23. Apor Vilmos ünnepe - Közös szentmise
- 24. Országos mérés
- 25-26. Tanulmányi kirándulások

Június

- 15. Utolsó tanítási nap
- 18. Te Deum
- 19-29. Szóbeli érettségi vizsgák

Konferenciák:

- Évkezdő tantestületi értekezlet
- Félévzáró konferencia
- Évzáró tantestületi értekezlet

Bejövő évfolyamok: 1 alk.

Osztályfőnöki: 5 alk.

Nevelési: 3 alk.

Munkaközösségek: 5 alk.

- 1.: Kémia-Biológia-Földrajz --- Angol --- Tesnevelés-tánc
- 2.: Fizika-Informatika --- Magyar-Ének
- 3.: Matematika --- Történelem - Rajz
- 4.: Hittan-Filozófia --- Német-Orosz-Latin nyelvek

„...Ballagásra...”

Az idei tanévben 2017. május 5-én tartottuk a 12. évfolyam ballagását. A következő oldalakon az ott elhangzott beszédeket olvashatják.

Vízhányó Zsolt Sch. P. igazgató ballagási beszéde.

– Fogaljatok helyet! – kínáltam a lányt és a fiút pont azzal a felnőtt hűvösséggel és nyugalommal, melyet a határozott kopogásukkal, és a Laudétur helyetti „Jó estét, Tanár Úrral” kiérdemelni akartak.

Ketten voltak, a srác fiataluras, lezser eleganciával öltözve; és az ünnepélyes, frissen és még könnyedén borotvált kipirult arcára rá volt írva az összes szükséges protokoll, amelyből nem volt nehéz kitalálnom, mijáratban is voltak.

A lány meg elegánsan keresztbetette a lábait, elsimította a szoknyáját, majd finoman eligazgatta a haját, anyja módjára összetette a kezét.

Rájuk volt aggatva a felcsillanó felnőtt és levedlendő gyermekkor határán szokásos összes kötelező kellék, amelyet ilyenkor hordaniuk illik. A vékony, lapos kézitáska, a finom ritikul, amellyel csengőszó után be-be libegnek a már majdnem kinőtt iskolába, a hanyagul vállra vetett feles kabát, a hangos és határozott, basszussal érdesített köszönés, a finom, a nőies visszafogottság, de még az az újdonságszerű, szokatlan udvari figyelmesség is, ahogyan a fiatalember helytel kínálta a lányt, és ő finom, lágy öntudattal el is foglalta azt, úgy, hogy az a táskácska mellé férjen.

Nem ezt szoktam látni reggelente, ha bemegyek a termükbe, no de jól van ez így.

Hagytam őket, hagyfeszengjenek, csak babráltam a dolgaimmal, komótos mozdulatokkal, szépen elrendeztem a szolozsma összes színes könyvjelzőjét, megigazítottam az abroszt, és közben a szemem sarkából figyeltem, ahogyan nógatják egymást, hogy melyikük is kezdje. Számukra volt kínos a csend, hagytam hát, hogy fészkelődjenek.

Nem kellett sokat várni, hogy az egyikük, a fiú, hogy bátornak lássék, nekikezdjen. Egy, már igencsak megviselt lapot szorongatott még gyűröttebbé a kezében, majd amikor hirtelen eszébe ötlött, hogy ez a papír jövetelük oka, gyorsan ráhelyezte a tárgyalóasztalra, és szépen kisimítgatta.

– Tanár Úr! – köszörülte meg a nevemmel a torkát – a ballagási beszédet szeretnénk Önnek átnézni – kezdte mondókáját, de az a fránya felnőtt és gyerekkor közötti, szűkülő, de talán sohasem elsimítható érdes mezsgye nem engedte, hogy az „Ön” helyetti „tanár urazás” elrendezze a szokásos viszonyokat.

– Halljuk hát – dőltem hátra tarkóra tett kézzel, elfogadva a játékszabályokat, még talán tetszelegve is az új, visszafiatalító szerepben, amelyben egy kicsit, ha csak egy rövid időre is, de egyenrangú társak lettünk, vagy mi.

Egymásra néztek tanácstalanul, melyikük is olvassa, újra egy kis csend, de aztán az egyikük, az érettebbnek tűnő, felemelte a százszor is újrászült papírt, és csacsogó hangon nekikezdett:

– Főtisztelendő Tartományfőnök Nővér, Tisztelt Igazgató Úr, Osztályfőnökeink, Kedves Szüleink, diáktársaink, Vendégek. – szólt az első sor.

– A Tanárnőket, Tanár Urakat esetleg be lehetne venni – jegyeztem meg óvatosan.

Miközben a tollukat keresgették és rájöttek, hogy az abroszon igen keserves írni, hát fölhajtották, azalatt elgondolkodtam.

„Tanárnők, Tanár Urak!“. De megváltozott a világ. Ezeknek az nagyszülei, az egyiküket jól is ismerem, még mennyire más korban nőtt föl. Tanár Úr? Hiszen azok még a nővérek között alig láttak férfit, azt is leginkább miseruhában. Nővérek lobogtak a hosszú folyosókon, földig érő suhogó habitusban, és bent a termekben a lányok feszesen állva várták őket, fejükben ismételve az aznapi anyagot.

Aztán egy kegyetlen mozdulattal eltiporta őket a világ, kisöpörte mindüket, mestert és tanítványt az iskolából, hazából. Mit tudnak ők ketten erről, a történelem sodrásával dacolva, kövek alatt rejtőző sorsokról, akiket a katedra helyett konyhákba, sekrestyébe, mosodákba zárt negyven évre a reménytelenség. Mit tudnak ők azokról, akik ráncos kezüket remegve kulcsolták esténként imára, akik a súlyos hűség fájdalmas sóhajával tértek nyugovóra, akik félve és megalázottan, lehajtott fővel siettek el az épület előtt, ahonnan számúzta őket a csúfondáros fél évszázad. Nem tudom.

Mégis az élet, ha megváltozott is, de újra szép lett. És a kórus szokott szoprán hangja ezentúl baritonra támaszkodott, és a lányok rajongón, kislányos ábrándokkal is nézhettek mestereikre. És anyák és apák tanították őket arra is, mit addig csak otthon tanultak, hogy hogy is kell hűséges hitvesként, gyermekekkel családban élni.

Tempora mutantur és mi is változunk bennük. „Tisztelt Tanárnők, Tanár Urak“. Jól van ez így, javítsák csak ki.

– Elérkezett a ballagás ideje. Megilletődötten vagyunk most itt, szemben az iskolával. Néhány évvel ezelőtt még mi is irigykedve álltunk ott a mostani diákok helyén, figyelve az elballagókat.

– A szokásos fordulat – mondom magamnak. Persze igaz. Most kell jönnie annak a

fordulatnak, már jön is, hogy „mi azonban már megnőttünk”, már az élet nagy kihívásai vannak előttünk, és finomam sejtetni, hogy már nem vagyunk azok a hátulgombolós kisfiúk, fürtökben kuncogó kislányok, akiket a szüleik aggodalmaskodva toltak maguk előtt a beiratkozáskor; hanem szép óvatosan befogtuk az előttünk járókat, és ugyanígy lassan titeket is, kedves tanárnők, tanáruvak, ha akarjátok, ha nem, – most kell jönnie ennek, ha nem is ezekkel a szavakkal.

– A szokásos fordulat – mondom magamnak, – ahogy az ifjú valóban felnőtté próbál válni, ahogy azt gondolja, hogy a kor, mint valami akadály a hosszúlábú, szálkásizmú gátfutók előtt, mint valami zápor utáni pocsolya, csak átugrandó, átugorható semmiség lenne.

Ó, te megszokott, pimasz üldözés, ártatlan fiatalság, buta méricskélés; hiszen ez a kor, ez a távolság nem is létezik, nem is létezhet, mert nem köztünk – csak előttetek van, mert hiszen egymás mellett vagyunk, és amit ti most jövőnek gondoltok, az már nekünk a múlt, és ha átugranátok is, sem mellénk érkeznétek, ahogyan én sem oda érkeztem, mint ahová ti valaha is eljuttok.

– És hiába nőtok föl, fölénk, magasan, mintha az Isten, ki tudja, milyen szeszélyből, El Greco ecsetjét fogta volna kezébe, amikor eltervezett bennőtöket, nekünk mindig ilyenek maradtok – folytatom magamban, – ilyen örökké 18 évesek.

És – higgyétek el –, ez a különbség csak akkor kezd apadni, amikor mi szűnünk meg előttetek öregedni, de még akkor is, azt hiszem, még akkor is, mindig csak a „Tanárnő, Tanár Úr”, mindig csak a távoli gyermekkorból is valahogyan állandó délibábként előttetek lebegő emlék, valami, valami a porosodó röhögések és vigyázzállások között elmosódó „hogya is mondta a tanárnő” biztonságot adó idézetei leszünk, melyet a halványuló emlékezet játékon szűr át éveken és évtizedeken.

Hiszzen a ti jövőtök a mi jövőnk is. És a ti jövőtök nekünk már a múlt is. Hát ennyit a korról és a leküzdendő távolságról. Ne firtassuk hát az istenadta, ballagó időt.

Elhallgatok, mármint magamban, és jelentőségteljesen bólintok, mintha szóról-szóra követném a felolvasást, és próbállok újra elcsenni, kiszemezni néhány fontos gondolatot. Valami örök barátságot emlegetnek. Igaz is. Négy-öt-hat év. Évek a felső C-től a kontra A-ig, az örökölt cipőtől a rászabott kosztümgig. Négy-öt-hat év. Az hosszú idő. Felnőtt korra átszámítva van az 30 is.

Barátság.

Már ha megtalálja az igazit. Igazi barát. Hu, de könnyű papíron összepasszintani ezeket a szavakat. Barát, igazi. Igazi barát. Bigazi arát. Bazi igarát. He, úgy tűnik, a papír tényleg

mindent elvisel. Igaza van Tandorinak.

De mit visel el az a szó, hogy igazi? Időt? Mi volna, mi is volna, ha most ezt a papírt 30 év múlva visszaolvasnám nektek. Akkor is benne maradna ez a két szó? Az én barátom már 37 éve barát. Több mint hatszor 6 év. Hány év múlva barát a barát? Mit kell kibírnia az igazi szónak? Éveket, vagy távolságot?

Mitől barát a barát? Nem csak valami félrefordítás, valami cinkos és padtárs, kortárs és bűntárs szavak rovásírásának félrefordítása? Nemcsak valami félreértés, a post hoc, ergo propter hoc, az egymásmellettség következménye, nemcsak valami állandó tornasorbeli hely és szagok, a közös focipáholly vagy azonos parfüm megszokottsága? Vigyázz, nemcsak valami ülésrend, valami betűpóker esetlegessége dobta ki számodra ezt a szót, hogy i-ga-zi ba-rát?

Hogy mitől barát az igazi?

Hát egyszerű. Hogy annak választod. De vigyázz, ez azért bonyolultabb. Attól igazi, hogy annak választod, akkor is, amikor már nem ül itt a kápolnában melletted. Annak választod, amikor már kibírta a még egyszer öt-hat, vagyishogy 30 év monotonosságának Isten tudja, miket ki nem álló próbáját.

Fiúk, Lányok! Nem lehetetlen, hogy a barát szó végi t betű a már átszenvedett évek múltidejét jelenti.

No de jól van, ennyit a barátságról.

– Sokmindent megtanultunk már, eleget is, mostantól magunknak kell döntenünk arról, mi elég, és miből kell még több – kapcsolódom be a felolvasásba.

A tantárgyak felsorolását úgy látszik kihagytam, de azt hiszem, nem vesztettem sokat. A szokásos szapulás, névtelen odamondogatás, azért úgy, hogy még a legcsitribb alsós is értse, miről és kiről van szó; de ha nem érti is, az sem baj, mi legalább értjük, és jót röhgicsélünk a vitriolos kémia dolgozatok és a még mit tudom én milyen tárgy milyen hihetetlenül banális poénná aszalódó otrombaságai fölött.

Gyereknap. Legyen. Rájuk hagyom. Mégsem íráthatom át. Kilógna a lóláb. Évente egyszer elviselhető. Meg talán... van is benne valami.

De azért ez a „Sok mindent megtanultunk már, eleget is” rész szöveget üt a fejembe.

Mit jelent az, hogy megtanulni? Fenekükön az iskolapaddal, karnyújtásnyira a diplomától, kimérhetetlen ugrásra a holtomiglan-holtodiglantól, bemérhetetlenre az „élt legalább 18 évet” felirattól.

Mit jelent az, hogy megtanulni?

Megtanulni? Biológia tankönyvek elnagyolt visszafogottsággal rajzolt talányos szaporítószerveit és családot teremtő nem is tudom mit, talán szeretetet?

Tíz alapú logaritmust és tízszer-tíz mennyiségű parancsolatot?

Megtanulni? Hát még nem csak az elsőket tudjátok, és csak vágytok a másodikra? Hát tényleg megtanultátok?

Ó, hát mily messze vagyunk mindannyian a megtanulástól.

Attól, hogy amit tanultunk, azt valóban tudjuk-e? És amit megtanultunk, azt jól tesszük-e? És hogy ha úgy hisszük, hogy jól tesszük, az valóban jó tett-e a másik előtt? Az valóban jó tett-e azelőtt, akit megtanulnunk sose lehet?

Megtanulni?

Hogy hazudhat magának illet az ember arról, amit csak könyvekből ismer? És melyikünk az, aki már tényleg tudja mindazt, melyet a könyvek sem sorok, sem apróbetűk közt nem jeleznek; melyet azok betűi végtelen sorrendjéből a teremtető egy ujjmozdulattal kiválasztani képes?

Megtanulni? Egy jótanuló talán mondhat illet, de a jövőbe lépő ember soha. No de jól van hát, ennyit a megtanulásról.

– Köszönettel és hálával tartozunk szüleinknek, tanárainknak – kapom el újra a fonalat.

Nézek rá, a simáról simábbra borotvált arcára, a másik finoman kihúzott szemére, de csak olvas, mint valami kötelező olvasmányt, gyorsan, hadarva, számolgatva hány sor is van még hátra, monoton artikulálva súlyosabbnál súlyosabb, közhellyé szentségtelenített szent szavakat.

Szülő, mester, köszönet, hála. – Tudjátok is, mi az.

Hirtelen megijedek. Rájuk nézek. Nem hallották, nem is hallhatták, csak magamban mondtam. – Nem, nem bántani akarlak bennötöket – folytatam megnyugodva a beszélgetést önmagammal, – csak egyszerűen sok ez még nektek. Itt, az irodámban, a kényelmes fotelban hogy is érthetnétek ezeket. De még ott, a kápolna soraiban is csak a hely és idő megilletődöttsége az, ami mondatja ezt veletek...

De mit is mondok.

Hát hiszen az előbb még a megtanulást említettétek. Hát akkor most rajtatok a sor. Hát majd, majd ott, a szent helyen ülve tanuljátok meg, mi az, hogy köszönet és hála, szülő és mester. Ott, ott a kamerákba nézve, a világ szeme előtt, mondjátok is, és sose felejtsetek el: köszönet, hála, szülő, mester.

És tudjátok e szavakat akkor is, amikor kiléptek onnan, abból a kápolnából, ki, a jövőbe, oda, ahol már szülő nem vesz az ölébe, hanem kezet nyújt nektek, és még tovább, tovább, ahol már magatoknak kell mesternek lenni, és magatoknak kell majd ölbe venni azt, akinek ölében megteremtődtetek.

Majd ott, majd akkor kapnak terhesebb értelmet ezek a ma kimondott, de ma még talán csak gyakorlandó szavak, hogy köszönet, hála, szülő, mester.

Hiszen széppé talán a tisztelet tudó értelem, de csakis a még tisztesebb kor teszi igazzá a szavakat.

Jól van hát, ennyit a szavakról, csak tanuljátok őket.

Felnézek, már befejezték. Megigazítom az abroszt, sokatmondón nézek magam elé, elkérem a papírt, firkálok bele egy kicsit – óvatosan tudakolva rendben lesz-e, visszakozva néha, hogy nekik is igazuk legyen, mégis; aztán leteszem eléjük.

– Megfelel?

– Megfelel.

Hogy kié volt a kérdés, és kié a válasz, azt már magam sem tudom így kibogozni ebben a kortalan összevisszaságban.

Üldögélünk egy kicsit, az órájukra néznek. Már mennének, de nem hagyom őket.

Semmiképp sem az illendőség, de még csak a szokás sem, hanem valami, valami a megszáns és a megértés között, – mondjuk a gesztus, a leendő baráti kéz kedvéért előveszek egy üveg jó bort, meg valami édeset.

Koccintunk.

– Köszönjük, tanár úr!

Elmarad az „Önnek”, megint a „Tanár Úr” vagyok.

Elköszönök, ők félszegen motyognak rá valamit és újra – ha már csak egy rövid időre is – újra gyerekek lesznek.

Hát ennyi.

A 11. évfolyam nevében Varga Mirjam 11.b osztályos diák búcsúztatta a ballagókat.

A 11. évfolyam nevében tisztelettel és szeretettel köszöntöm a végzős diákokat, szüleiket, rokonaikat és nem utolsósorban a kedves tanárokat!

Kedves ballagó 12. osztályosok!

A 11. évfolyam nevében búcsúzom most tőletek, vezérfonalként/mottóul Tolkien verssorait választottam:

Indul a küszöbről az Út:

ha nem vigyázok, elszelel;

felkötöm én is a sarut,

gyerünk utána, menni kell,

utak találkozása vár,

futok, a lábam bizsereg-

csak ott lehetnék végre már!

Aztán hová? Ki mondja meg?

Íme számotokra most „Indul a küszöbről az Út”.

Mióta bekerültetek a gimnáziumba, azóta hallgatjátok tanáraitoktól a különböző intelmeket arról a bizonyos próbatételről, amely előtt álltok. „Ilyen példa előjöhethet az érettségi feladatokban...”, „Majd amikor érettségizel...”, „Öt perc múlva érettségi...”. Az ilyen mondatokat a diákok többsége még figyelmen kívül hagyja, mondván, hogy az a jövő problémája, addig meg mehet a bugi a tesi öltözőben, feldobhattok még pár paradicsomot a terem falára, és egyáltalán nem gáz, ha karót írtok matekból.

„De ez a nap más, mint a többi, és ezt Te is jól tudod!”

Most elkezdhetném felsorolni az unalomig ismételt mondatokat, amelyek a ballagási beszédekben elhangzanak, hogy már felnőttél, elengeded szüleid kezét, kitárod szárnyaid, mint bábujából kikelt pillangó, már nem járhatsz többé iskolád biztonságos falai között, elköszönsz osztálytársaidtól, tanáraidtól.

És hát igen, most tényleg elköszönsz mindentől és mindenkitől, aki eddig fontos volt, és

minden itt töltött pillanatból az utolsót éled át.

De nem akarok senkit szomorítani, hiszen ez a nap nem csak az emlékezésről szól, sokkal inkább egy új kezdetről.

Ragadjátok meg tehát ezeket a pillanatokat, és vigyétek magatokkal. Nem lesz ugyan egyszerű, ami jön, de a legszebb élményekkel fogtok találkozni, amelyeket eddig csak elképzeltetek.

„Gyerünk, utána menni kell”, ne féljeteK, ne legyetek szomorúak. Most futnotok kell izgatottan, a tudásvágytól és a kíváncsiságtól hajtva, hisz már bizsereg a lábatok.

„Aztán hová? Ki mondja meg?” A határ a csillagos ég. Hisz van egy álmotok, amelyet követtetek az elmúlt években is. Ezért tanultatok, ezért neveltetek és sírtatok. Hogy az álmotokat valóra válthassátok. Egy lépcső volt ehhez a gimnázium is, és most eggyel följebb léptek. Annyi küzdelem után végre egy újabb lépcsőfok. Már nincs messze, ezt ti is érzitek: „csak ott lehetnék végre már”.

Egy álmot sokféleképpen meg lehet valósítani, ezt nem szabad elfelednetek. Nem szabad feladnotok, ha olykor nehéznek is tűnik, hisz már eddig eljutottatok. Innen már csak előre nézzetek.

„Utak találkozása vár”, és ezek az utak szövevényesek lesznek. Legyen erőtök mindig a jó utat választani. Bármerre is mentek, valaki mindig ott lesz veletek. Szüleitek, barátaitok, esetleg egy olyan ember, akiről nem is hittétek volna, hogy ő fogja majd meg a kezeteKt.

Azért ne higgyétek, hogy utoljára vagytok itt, hogy most végleg búcsút kell intenetek, és nem lesz már otthonotok a Margit. Visszavár benneteket gimnáziumunk, mert vannak dolgok, amelyek megmaradnak egy egész életen át.

A tizenegyedik évfolyam nevében ezt tudom neKtek végső útravalóként adni: válasszátok meg jól az utatokat, mert „ha nem vigyáztok, elszelel”. Ehhez pedig legyetek mindig tiszta szívűek és okosak.

Sok sikert, kitartást és erőt kívánok az érettségihez, álmaitok megvalósításához! A nap hátralevő részéhez pedig rengeteg vidámságot, szeretetet, állatkás lufit és temérdek virágcsokrot! Mert ez a ti napotok, a ti életeKek egy új szakaszának kezdete!

Indul a küszöbről az Út:

ha nem vigyázok, elszelel;

felkötöm én is a sarut,

gyerünk utána, menni kell,

utak találkozása vár,

futok, a lábam bizsereg-

csak ott lehetnék végre már!

Aztán hová? Ki mondja meg?

Tisztelt Tanáraink!

Kedves Ballagó Diáktársaim!

Kedves Szüleink, Ismerőseink!

Emlékszem, tavaly ballagáskor mi is sorfalat álltunk, és miközben az akkori 12-esek, sokunk jó ismerősei és barátai elballagtak előttünk, arról beszélgettünk, hogy már csak egy év, és nekünk is búcsúznunk kell. Aztán eltelt a nyár, és amikor szeptember 1-jén részt vettünk az első óráinkon, néhány tanárunk azzal motivált minket, hogy már csak 5 perc van hátra az érettségiig. Most telt le az az 5 perc, és most telt le az az év.

A mai napon egy kicsit még ne előre nézzünk, ne az érettségire koncentráljunk. Tekintsünk hátra inkább, hiszen ezért vagyunk itt: ünneplünk, emlékezünk, és búcsúzunk.

A ballagás nemcsak szomorú búcsúzás, hanem egyben fontos ünnep is. Azért ünneplünk, mert ez életünk egyik fordulópontja, mint a születés vagy a házasság. Másrésztől viszont ezen események között is különleges a ballagás, mert ez nem egy nap eseménye. A ballagás a 4-5-6 évet sűríti össze ebbe az egy délutánba. Sokan azt mondják, hogy azt ünnepeljük, hogy gyermekből felnőtté váltunk. Valóban, a gimnáziumi évek alatt megélt szép élmények, barátságok és szerelmek, illetve a nehézségek, fájdalmak is tapasztalatot adnak a felnőtt élethez. Későbbi éveinkben viszont nemcsak a szép emlékek maradnak meg, hanem a rossz emlékek is megszépülnek. Sok olyan emlék fűződik ehhez a néhány gimnáziumi évhez, amelyekkel viccelődhetünk majd az 5-10-20 éves osztálytalálkozóinkon, vagy amelyeket később elmesélhetünk gyermekeinknek, unokáinknak.

Első ilyen közös emlékünks a gólyatábor, ahol először találkoztunk egymással. Ott beszélgettünk talán a mostani legjobb barátunkkal. A kalandos játékok, az éjszakai futás és guggolás és a gólyatánc állandó próbája már ekkor elkezdte építeni az osztályközösségeket.

Elmesélhetjük az osztálykirándulásokat is. Nagyon jó volt együtt lenni néhány napra osztálytársainkkal az iskolán kívül is. Így jobban megismerhettük egymást, valódi osztályközösséggé váltunk, amely közösség remélem, az iskola elhagyása után is összetart majd. A sítábornak vagy a nyári iskolai táboroknak köszönhetően más osztályokba járókkal is barátságokat kötöttünk. Részt vehettünk csereprogramokon is, például heiligenstadti vagy osnabrücki német diákokkal, székelyföldi vagy kárpátaljai magyarokkal ismerkedhettünk meg. Ezeken keresztül nemcsak jó barátokat szerezhettünk, hanem nyelvtudásunk is fejlődött, vagy esetleg a határon túliak

magyarságtudatából meríthettünk példát.

Mesélhetünk még a miséről és a lelkinapokról is, amelyeken lelkileg feltöltődtünk és újult erővel ülhattunk be a tanórákra. Kiemelném a Szent István Bazilikában tartott szentmisénket, ahol Mária Alfonza Anya, rendalapítónk 200. születésnapját ünnepeltük, vagy Bőjte Csaba atya felemelő előadását az egyik adventi lelkinapunkon. Zarándoklaton jártunk Máriaremetén, és a nehéz hegymászásnak a melegben meglett a jutalma: egy szép szentmise után teljes búcsút nyerhettünk.

Kulturális ismereteinket is bővíthettük, sok színházi előadást láttunk. Sőt, mi is szerepeltünk színdarabokban, iskolai színpadban műsort adtunk elő a március 15-i és október 23-i ünnepnapok tiszteletére, valamint osztályunk valódi színházi előadáson is részt vett. Az Ádámok és Évák rendezvénysorozat keretében egy bibliai történetet dramatizáltunk nagy sikerrel. Iskolánk hírnevét tanulmányi és művészeti versenyeken, sporteseményeken öregbítettük. Nem múlik el nyomtalanul osztályaink és évfolyamunk ittléte: hozzátettünk valamit, részt vettünk a Szent Margit Gimnázium történetének alakításában, formáltuk a jövőjét.

Nagy elképzelésekkel és vágyakkal hamarosan kilépünk a szép iskolaépület kapuján. Az osztályonként eltérő színű léggömböket ünnepélyesen elengedjük. Ez jelképezi azt, hogy mi is ugyanígy nemsokára az iskolai kötöttségtől felszabadulunk, és éretten lépünk az életünk következő szakaszába. A lufik felfelé, az ég felé haladnak, mi is tartsuk meg ezt az irányt! Valószínűleg nehéz egyetemi éveket és küzdelmes felnőttkort kell átélnünk. Én azt hiszem, hogy a gimnáziumi tudás, tapasztalat, amit így-úgy kaptunk, szereztünk, elég alapanyagot ad ezeknek a nehézségeknek a leküzdéséhez, és sikerül a mai álmainkhoz, vágyainkhoz méltó teljes életet élnünk.

Ne hagyjuk magunk mögött ezeket az emlékeket, vigyük őket tovább és így búcsúzzunk el egymástól, az iskolától, az itt eltöltött éveinktől.

Ebben az évben ünnepeljük Arany János születésének 200. évfordulóját, ezért a nagy költő gondolataival búcsúszom:

„Útjaink százfelé válnak,
De szívünk egy célért dobog,
Nekivágunk a küzdelmes mának,
És épít karunk egy szebb holnapot.”

Ezekkel a gondolatokkal szeretnék búcsút mondani iskolánknak és egyben sikeres érettségit kívánni a ballagóknak.

„...a Sztálin szobor ledöntése is közös munka volt”

Az idei tanévben rendhagyó módon, témanap keretében emlékeztünk meg az 1956-os eseményekről. A nap kiállításmegnyitóval indult, melyet Csébi Lászlóné tanárnő és Pákh György tanár úr rendeztek. A kiállított anyagok segítségével a diákok bepillantást nyerhettek a korabeli sajtó világába, hiszen a kiállított cikkek az '56-os forradalom és szabadságharc idején láttak napvilágot. A kiállításhoz kapcsolódva minden osztály egy kvízt töltött ki, melynek díja egy hatalmas torta volt. Az iskola alsóbb évfolyamai a 8.b osztály műsorát tekinthették meg, de kivételesen nem csendben üldögélve, hanem aktívan részt vállalva a műsor alakításában. A szereplők vállalták, hogy nemcsak megjelenítik az október 23-i eseményeket hanem, akár a valóságban, bevonják a szemlélődő nézőket a forradalom izgalmaiba. A MEFESZ 16 pontjának éljenzését már együtt skandálták a gyerekek, majd a Nemzeti dal refrénjét is együtt harsogták a szereplőkkel. A Sztálin (papír)szobor ledöntése is közös munka volt. A megemlékezés a Szózat és a Himnusz eléneklésével zárult, ahol már nem kellett biztatni a közönséget a közös éneklésre. (Felkészítő tanár: Márkiné Solnay Márta)

A 9-10. évfolyam a Díszteremben vett részt ünnepi műsoron. Az előadás előtt Soltész Miklós államtitkár úr mondott ünnepi beszédet. A megemlékezés Csics Gyula és Kovács János párhuzamos naplóinak felhasználásával készült, akik ekkor 12-14 évesek voltak és ismerték egymást. A naplórészleteket versek, képi anyag, zene és eredeti hangfelvételek egészítették ki. Az előadás a 12.a és 11.b osztály diákjainak tolmácsolásában került színre, Vasas Géza tanár úr instrukciói alapján.

A 11-12. évfolyam a Kápolnában versszínházi emlékműsort tekintett meg, Lázár Balázs és Tallián Mariann színművészek tolmácsolásában. A műsorban az 56-os forradalom előtt a kommunista rendszer által a váci börtönben fogva tartott költők (pl.: Gérecz

Attila, Tollas Tibor, Kárpáti Kamill) börtönversei hangzottak el. A két szereplő közül a férfi a börtönben írja, fogalmazza meg gondolatait, a nő pedig a remény bátorságával erős adva, kívülről reflektálva, moderálja a férfi gyötrődéseit, kérdésfelvetéseit és megidéli, emlékezik az eljövendő és beteljesedett forradalomra.

Márkiné Solnay Márta és Simonfai Teodóra

Dísztermet avattunk...

Felavatták a megújult Szent Margit Gimnázium dísztermét.

A terem a kormány 15 millió forintos támogatásával újult meg, melynek keretében többek között a helyiség új parkettát kapott, új ólomüvegek kerültek beépítésre, valamint új fény és hangtechnika kiépítésére került sor. A termet az intézmény volt igazgatója, Görbe László áldotta meg. Az eseményen az iskola diákjai előadást tartottak, melyben az 56'-os forradalom és szabadságharc eseményeire emlékeztek, valamint köszönetüket fejezték ki az átadott új teremért. Az avató ünnepségen részt

vett az EMMI egyházi, nemzetiségi és civil társadalmi kapcsolatokért felelős államtitkára is. Beszédében Soltész Miklós megköszönte mindazok munkáját, akik a felújításban részt vettek. Az ünnep kapcsán pedig a diákoknak elmondta, hogy az ő korosztályuk voltak 1956 hősei, ezért nekik és tanáraiknak is, nagyon fontos szerepük van a jövő alakításában.

(A Bonum TV riportja alapján)

Kiállítás a forradalom sajtóanyagából

Az 1956-os forradalom 60. évfordulójára való emlékezést egy kiállítás is segítette. A földszinti Apor szobor előtti hallban paravánokon jelentek meg az 1956-os eseményekről szóló tudósítások Csébi Lászlóné tanárnő és Pákh György tanár úr rendezésében. A kiállítást szünetekben szabadon lehetett látogatni, az elmélyülést egy kvízzjáték is segítette. A kiosztott lapokon helyes választ beadó szerencsés diákok jutalmat is kaptak a témanap keretében tartott megemlékezés után.

Az 1956-os témanap valamint a kiállítás az 1956-os Emlékbizottság támogatásával, a „KKETTKK-56P-04-0182 - Interaktív témanap a Szent Margit Gimnáziumban” pályázat keretében valósult meg.

„Neked mit jelent a szabadság?”

Gimnáziumunk az idei évben is méltóképpen emlékezett az 1848-49-es szabadságharcra. Köszönjük mindenkinek, aki részt vett az ünnepi előadásban!

A műsor három fő pillére a történeti áttekintés, a zenei és irodalmi betétek, valamint a közönség személyes megszólítása volt.

Különleges megközelítésű volt a megemlékezés, melyben a forradalom eseményeiről, a márciusi ifjakról, valamint a forradalom és a szabadságharc asszonyainak sorsáról hallhattunk, akik közvetve vagy közvetlenül harcoltak a magyar szabadságért. Voltak, akik forradalmár férjeiknek nyújtottak biztos hátteret, mint Petőfi Sándor felesége, Szendrey Júlia. Mások, mint például Kossuth Lajos testvére, Kossuth Zsuzsanna, sebesülteket ápoltak, kórházakat

vezettek. Néhány bátor lány és asszony - Lebstüek Mária, Bányai Júlia - férfinév alatt, honvédként szolgált a szabadságharc ügyét. Az ő példájuk érdekes része volt a műsornak, mivel korábban nem hallottunk róluk.

Az előadást hazaszeretetről, szabadságról szóló dalok és versek színesítették, melyeket magával ragadó átéléssel adtak elő iskolatársaink. A szereplők egymásnak feltett kérdése mindnyájunkhoz szólt: „Neked mit jelent a szabadság?”

Az irodalmi szövegek gondolkodásra készítettek mindenkit. Különösen a műsor záró részében elhangzott költemény volt nagy hatással ránk, mivel a versmondó a közönség soraiba lépve személyesen nekünk mondta a sorokat, ami által még közelebb került hozzánk a szabadságról szóló vers és az ünnep üzenete.

Kása Zita (11.c)

„S lám ez a fény, a szívemig elér”

A betlehemezés a legismertebb és legelterjedtebb karácsonyi népszokások közé tartozik. Az egész Kárpát-medencében ismerik. A paraszti betlehemezés, misztériumjáték középpontjában a betlehemi pásztorok párbeszédese, énekes játéka áll. A dramatikus játék fő eleme a Szent Család, az angyalok, három-négy pásztor, napkeleti bölcsek, akik átadják ajándékaikat az újszülött kisdednek. A dramatikus történet kiegészülhet több szereplővel is, akik ma is eljátsszák Jézus születéséről szóló bibliai történetet. A népszokásban két hagyománykör ötvöződik: a kereszténység előtti pogány és antik gyökerű képzetek, valamint az

ünnep keresztény jellegéből fakadó szokások. Neve a bibliai Betlehem városából ered. Az idei pásztorjáték az eddigiektől eltérő volt, nem a megszokott népi betlehemezés formáját választottam, hanem egy kicsit különlegesebb játék elevenedett meg a színpadon. Merész, nehéz vállalkozás volt. A Ligeti Betlehemes az unoka és a nagymama beszélgetésén alapult, folyamatos zenei kísérettel, ahol felidéződött a kis Jézus születésének rövid története. A szöveget Beke Csilla írta, a zenét Kitaro szerezte. A 8.a. osztály minden tagja részt vett ebben a játékban, lelkesen, szorgalmasan készültek az igen sikeres előadásra. Bebizonyították, hogy képesek kivétel nélkül együtt szívből énekelni. Öröömre szolgált.

A szereposztás a következő volt:

Szűz Mária: Petrény Fanni

Erzsébet: Szakos Boglárka

Angyalok: Sillye Dóri, Sente Anna és Gál Dorina

Szent József: Szénásy Zsombor

Nagyanyó: Horváth Petra

Unoka: Píróth Noémi

Pásztorok: Lukács Levente, Rátkai Gergő, Gorondi Novák Ádám, Koncz Péter és Molnár Szabolcs

Napkeleti bölcsek: Izsák Botond, Páldi Marcell, Hell Bálint

Énekesek: a 8.a. összes tanulója, szólót énekelt még a főszereplőkön kívül: Fehérpataky Réka, Majtényi Laura, Lázár Apolka

Technikai munkatársak: Gergely Kristóf és Rózsás Gábor

Konferált: Lázár Apolka és Simon Eszter

Kívánom, hogy pásztorjáték záró énekének szavai mindenkihez elérjenek 2016 karácsonyán:

*„Csupa csend, ez az éj, csupa csend,
de ne félj, csoda történt az éj közepén.
Csupa csend a szívem, hiszem is meg
nem hiszem, hogy az Isten ideleinn!
És lám ez a fény, a szívemig elér,
nem tűnik el, itt melegít. Ám oly titok
ő, hogy míg él az ember, az ő útjait
járva, hol szárnyal a fényben, majd
mélybe lehull, s megújul hozzá így
révbe ér.”*

Csébi Lászlóné

Minden évben egy 8-os osztály elhozza a Betlehemi Békelángot iskolánkba. A teljes beszámoló az „utazásaink” fejezetben olvasható.

A Betlehemi Békeláng azt hisszük, olyannyira hozzátartozik az ünnephez, mint a feldíszített karácsonyfa. Igaz, ez csak egy szimbólum, kedves, megható szokás, de úgy gondoljuk érdemes jelentőséget tulajdonítani neki. A láng odafigyelést, gondoskodást igényel, hogy ne aludjon ki. A béke sem jön el magától, tennünk is kell érte! Örömeinkre szolgált, hogy csatlakozhattunk ehhez a nagy hagyományú kezdeményezéshez. Nagyon szépen köszönjük Csébi tanárnőnek a szervezést, és tanárainknak a kísérést.

8.a osztály

„...nem csak a programok voltak felejthetetlenek”

A 7. évfolyam gólyatábora

Az iskolai programok közül a gólyatábor számomra az egyik legizgalmasabb. Az újdonsült hetedikesek még félénken hagyják ott szüleiket a reggeli gyülekezésnél. Van, aki senkit sem ismer, de van olyan is, aki sok barátját láthatja viszont a gólyák között. Az utazás alatt azonban már egy kész kis közösség kovácsolódik, így a jó órás buszút után már

nagyon várják, hogy kezdetét vegyék az izgalmasabbnál izgalmasabb programok.

Az elmúlt tanévben Péli földszentkeresztben, a szalézi szerzetesek által fenntartott zarándokházban tartottuk kétnapos gólyatáborunkat, melyre a felsőbb éves segítők az egész nyár alatt lelkesen készültek. Motiválóan hatott rájuk, hogy

többen barátaikat, testvéreiket fogadhatták a gólyák között.

A helyszínt különbusszal közelítettük meg. S mint minden táborra igaz, hogy olyan nincs, hogy semmi rendkívüli nem történik, idén a hazautazással gyűlt meg a bajunk. Az egyik osztálynak jó egy órát kellett várnia a buszára, mert az dugóba keveredett, és el is tévedt út közben. Érdekes volt, ahogyan a sofőrt telefonon keresztül irányították a tanárok, hogy eltaláljon a táborhelyre.

A korábbi években már jól bevált programok ez alkalommal is sikert arattak a hetedikesek körében: gólyatánc tanulás, bátorságpróba, akadályversenyek, éneklés a tábortűznél Tisztartó tanár úr vezetésével. Igazgató úrral is találkozhattak gólyáink, aki egy szentmisével fogadta újdonsült diákjainkat.

A legnagyobb élmény talán mindig az a hetedikeseknek, hogy felsőbb éves diákok foglalkoznak velük, akikre később is számíthatnak az iskolában. Ezúton is köszönöm nekik a sok munkát.

Czinege János
táborvezető

A 2016-os év kilencedikes gólyatáborát - immár hagyományosan - a máriabesnyői kegytemplom tőszomszédságában, a Mater Salvatoris lelkigyakorlatos házban tartottuk meg. Mindig nagy feltűnéssel szoktunk elindulni a Keleti pályaudvarról, mert a három bejövő osztály, a segítők és a tanárok mintegy 120 fővel megtöltik az egyik nagy várótermet. Előkerül egy megafon és túlharsogjuk vele a MÁV bemondójának közleményeit. A rendezvény főszervezője Soós Máté 12.a osztályos tanuló volt.

Amíg a gólyák és mentoraik ismerkedtek, addig a szervezők kitűzték az akadályverseny állomásait és felállítottunk két röplabdapályát. Ebéd előtt sor került a gólyatánc betanítására. Mint mindig, most is nagyon meleg volt, ezért a délutáni akadályverseny komoly próbája volt az állóképességnek. Akadályok: élve temetés, porban kúszás, tojásdobálás, lajhármászás, csatakiáltás stb.

Most voltunk hatodszor ezen a helyszínen, de mindig kitalálunk valami újat. Kiderült, hogy a területhez tartozik egy kis erdő, amely tökéletes helyszínnek bizonyult egy éjszakai bátorságpróba-hoz. A mit sem sejtő gólyákat fáklyák fénye csalogatta be az egyre sötétülő erdőrésszbe. Itt pillanatok alatt szembetalálkoztak Balla tanár úr csontvázával – jobban mondván a rajzterem jó öreg Samujával. Sejtelmes kongadob hangja hívogatta őket tovább a szuroksötétségbe, majd lábuk alatt – tisztázatlan körülmények között - egy gonosz kötél feszült meg. A Gödöllői-dombvidék csendjét szűnni nem akaró sikoltozás verte fel, mert az ösvény minden métere meglepetést tartogatott. Egy bokor ágai megelevenedtek és kiragadták a túl közel merészkedő gólyát. Végre fény dereng az alagút vége felé, egy újabb fáklya lidércfénye. Itt jámbor feladat várta a rettegőket, tapintás alapján saccolják meg, mi van a hűtőládában. Félve nyúltak bele. Hideg, furcsa tapintású állati maradványok lapultak ott, nevezetesen disznólábak. Ezekkel a kezükben csoportkép készült róluk. Az erdő sötétségéből megkönnyebbüléssel léptek ki a holdvilágos rétre, ekkor azonban két lavór víz ömlött rájuk, de csak azért, hogy mosakodniuk se kelljen már, mehessenek végre aludni.

Másnap – érthető okokból – nehezen ment a felkelés és a reggeli torna. Bobok tanárnő jól megoldoztatta a társaságot. Volt még számháború, röplabda bajnokság, gólyatánc ismétlés és szentmise Vízhányó Zsolt igazgató úrral. A kiadós ebéd után kiosztottuk a versenyek díjait, majd a kánikulában kigyalogoltunk a vonathoz. A szülők – akik mobilhívások százain keresztül értesültek csemetéik megpróbáltatásairól – szeretettel vártak bennünket a Keletiben. Itt megint előkerült a megafon és az abból szóló zenére még egyszer, utoljára eltáncoltuk a gólyatáncot a MÁV legnagyobb örömére.

„...magával ragadó volt és meggyőző”

A Valahol Európában című musical előadására 2017. január 18-án került sor, amelyet Kosztolányi Tímea tanárnő 7. évfolyamos osztálya adott elő néhány, a korábbi években már nagy sikerrel fellépő felsőbb évfolyamos diák vezérletével. Rengeteget készültek a lányok és fiúk musical színpadra vitelében. Persze néha örültek, hogy el-, elmarad néhány óra, de ezen kívül mindenki keményen dolgozott. Eleinte természetesen voltak olyanok, akiknek nem sok szerepük volt az előadásban és emiatt elkezdtek ökörködni a függöny mögött. De ahogy közeledett a bemutató napja ez is fokozatosan megszűnt és az első, szülőknek tartott főpróbára a kamaszok már igazi társulattá értek. A tanárok és diákok előtt tartott fellépésnek pedig hatalmas sikere lett. Ehhez nagyban hozzájárult Szabolcs tanár úr hangszeres „zenekara”, akik remek hangulatot és igazi művészi alapot teremtettek. Hegedűs tanár úr szívből megdicsérte a diákokat és a következőket mondta a produkcióról: „Nagyon klasszul sikerült a musical bemutatója, a diákok remekül vették az akadályokat. A kezdeti nehézségek után a fegyelmük méltó volt az előadáshoz. Mindent rendesen átgondoltunk, de a színpadon is jöttek még új ötletek. Azért választottam ezt a darabot, mert a felsőbb éves diákok közül már sokan ezt szerették volna nagyon színpadra tenni. A lelkesedésük pedig magával ragadó volt és meggyőző. Sokkal jobban sikerültek az előadások, mint ahogy én azt a legmerészebb álmomban is elképzeltem volna. Köszönöm mindannyiuknak és bízom abban, hogy a következő években újabb kitűnő daraboknak, fellépéseknek lehetünk közösen résztvevői, nézői az iskolánkban!”

„Kobzán a dal magára vall...”

2017. március 2-án, Arany János születésének 200. évfordulóján, a hivatalosan meghirdetett Arany-emlékév kezdetén iskolánkban is megemlékeztünk a nagy költőről. A jeles napon a díszteremben 11-15 óra között négy rendhagyó irodalomórát tartottunk: egy-egy órán azok az osztályok vettek részt, melyeknek akkor magyar vagy nyelvi órájuk volt. Több osztályban tanórai keretekben életének felidézésével, versolvasással emlékeztünk a költőre.

A Toldit, a balladákat és néhány versét tananyag keretében megismerik a tanulók, de azt szerettük volna, ha a kötelező keretből kilépve másként találkoznak a költővel a diákok. Bár műveinek üzenete ma is aktuális, a versek nyelvezete, régiessége megnehezíti azok megértését. Ugyanakkor, ha elmélyülünk egy-egy balladai történetben, kiderülhet, hogy milyen „jó sztorik”, bűnügyi történetek, vagy költeményei a saját életünkre is vonatkoztatható életbölcsesek, tanítások.

A rendhagyó irodalomórákon a résztvevő osztályok különféleképpen oldották meg a rájuk háruló feladatot: volt egyéni és közös versmondás, dramatizált ballada, és a költő életét bemutató előadás. Alább olvasható azon művek címe, amelyek elhangzottak a jeles napon, illetve az osztályok és diákok neve.

- 7.a Szondi két apródja, A fülemile - közös előadás
- 8.a Rege a csodaszarvasról, Legenda, Toldi estéje I.-1-7. vsz. - közös előadás
- 8.b Ágnes asszony, Híd-avatás - közös előadás
- 9.a Tetemre hívás - Kocsis Villó, A gyermek és a szivárvány - Novák Nóra
- 9.b Pázmán lovag - közös előadás
- 9.d Tengeri-hántás - közös előadás
- 9.nyd Tetemre hívás - közös előadás
- 9.nyd Tengeri-hántás - közös előadás

- 9.nye A walesi bárdok - angol nyelvű közös előadás
- 10.b Bor vitéz - Asbót-Posgay Richárd, A lepke - Rókay Dorina-,
A tölgyek alatt - Molnár Sára
- 10.c Arany János emlékhelyek – vetített képes közös előadás
- 10.d A walesi bárdok - Bojtos Antal, Él-e még az Isten? - Bíbor Ádám,
A tölgyek alatt - Mórász Júlia, Télben - Gádor Lea, A szegény jobbágys - Ferencz
Noémi, Névnap gondolatok, Ez az élet - Vajkó Gréta
- 10.e Enyhülés - Bogár Szabó Rozina, Hiú sovárgás - Szőnyi Franciska
- 11.b Híd-avatás - közös előadás, Fiamnak - Kocsis Kende, Lejtőn - Földi Natália,
A lepke - Varjú Anna, Zách Klára - Varga Mirjam,
- 11.c Tetemre hívás - Fülöp Veronika
- 11.e A bajusz - Telegdy Dániel, Zách Klára - Németh Tamás
- 12.a Él-e még az Isten?- Dukavits Bence, A lepke - Soós Máté, Civilizáció, Dal fogytán,
Még ez egyszer - Memoli Valentina

Tanárok: Sejtelem - Vasas Géza, A fülemile - Czinege János, Barátomnak - Gergely Katalin

Az órákat néhány előadás is színesítette: Sólyomné Szeredi Orsolya tanárnő a költő életének állomásairól beszélt, Vámosi Judit tanárnő a Pázmán lovag ballada keletkezését, Kertész Ágnes tanárnő A walesi bárdok című ballada történelmi hátterét és az angol fordítást mutatta be.

A rendhagyó irodalomórák megszervezésében közreműködött Csébi Lászlóné, Dr. Dósa Márta, Gergely Katalin, Keményné Orbán Krisztina, Kertész Ágnes, Márkiné Solnay Márta, Milánkovics Tímea, Murányi Ilona, Sólyomné Szeredi Orsolya, Vámosi Judit, Dr. Vasas Géza.

Az Arany-émlékév hivatalos magyarországi megnyitójára aznap este, március 2-án a Nemzeti Színházban került sor, melyen egy húszfős csoport a gimnáziumból is részt vett.

Az ünnepség elején név szerint köszöntötték a megjelent iskolai csoportokat, így a Szent Margit Gimnázium diákjait és tanárait is. Ünnepi beszédében Áder János köztársasági elnök, az emlékév fővédnöke méltatta a költő életművét és megnyitotta az Arany-évet. Vidnyánszky Attila, a Nemzeti Színház igazgatója Arany János nyelvi gazdagságát emelte ki, majd a Toldiból készült produkciót nézhette meg a közönség Csőre Gábor, a Vígszínház színművésze előadásában. Az Arany János elbeszélő költeményét szórakoztató, elgondolkodtató módon színre állító darab már évek óta műsoron van, számtalan elismeréssel díjazták, és nem utolsó sorban nekünk is – diákoknak, tanároknak egyaránt – nagyon tetszett.

*Gergely Katalin
magyartanár*

„Ép testben ép lélek” - egészség- és sportnap

A nyári szünet közeledtével megszervezett egészség- és sportnapunk célja a gimnázium diákságának egészségtudatos szemléletének bővítése, egészségtudatos életmódra és gondolkodásra való nevelése, valamint az aktív sportolás élményének meg tapasztalása volt. A sport- és egészség témanap célja volt, hogy a diákok meg tapasztalhassák, hogy a mozgás és az egészség szorosan összefügg egymással, az ezekre való odafigyelés pedig nagyban javíthatja az életminőségüket.

Az egészségnap során megszervezett változatos témájú előadásokon a tanulói közösség az egészségre nevelés különböző területeit ismerhette meg, valamint elméleti és gyakorlati tudásuk is gazdagodott. A program mottójához híven („ép testben ép lélek”) az előadások mellett olyan interaktív műhelymunkákat is szerveztünk, melyek a test-lélek kapcsolatával foglalkoztak. Az ezeken résztvevő diákoknak lehetőségük nyílt önismeretük gazdagítására, stresszkezelési képességük növelésére, hatékonyabb tanulási módszerek megismerésére.

A sportágválasztó nap keretében a gimnázium 400 tanulója vehetett részt sportágbemutató foglalkozásokon. Az egyes állomásokon olyan sportágakat mutattak be a meghívott környékbeli sportegyesületek, edzők, amelyeket az iskolai testnevelés órákon nem tudnak megismerni a fiatalok. A Nemzeti Tehetség Program pályázati forrásból megvalósuló programunkban önkéntes véradásra is lehetőség volt, amit Szabó Szilvia védőnő szervezett az Országos Vérellátó Szolgálattal együttműködésben. Iskolánkban több évre visszanyúló hagyománya van a véradás gyakorlatának, a diákság és a kollégák idén is szép számban éltek a lehetőséggel.

Közösségeink

Szent Margit Gimnázium ©

Angol munkaközösségünk beszámolója

Kollégáink nagy lelkesedéssel és kitartó szorgalommal végezték idén is oktató-nevelő munkájukat. Nem csak tanórákra készültek fáradhatatlanul, hanem kötelességüknek érezték, hogy diákjaik szabadidejében is segítsék nyelvi haladásukat. A tanórákon a legkorszerűbb eszközöket használták, hogy a tanulók figyelmét lekössék, érdeklődésüket fenntartsák. Gyakran használták az internetet, vetítettek klasszikus regény-adaptációkat.

Tanórán kívül korrepetálták a gyengébben haladókat, versenyekre, nyelvvizsgára

készítették fel a tehetségesebbeket, konzultáltak a végzősökkel az érettségit megelőző időszakban. Napról napra készítették a feladatlapokat, sokszorosították, javították, értékelték azokat. Lelkiismeretes feladatvégzésüket köszönjük. Munkájuk eredménye megmutatkozik a versenyhelyezésekben, a színvonalas érettségi feleletekben, a nyelvvizsga bizonyítványok nagy számában.

Sok versenyre mozgósítottunk az idei tanévben is. A központi szervezésű versenyek közül nevezünk az OKTV-re. Öt tanulónk reménykedve várta a második fordulóba kerülést, sajnos magas pontszámuk ellenére nem jutottak

tovább. Hetedikeseink, nyolcadikosaink lelkesen neveztek a kerületi versenyre. Kaszásné Katona Györgyi, Milánkovich Tímea és Nyíri Andrea 7-8-os tanítványai a Fox olvasási versenyen indultak. 24 diákunk jelentkezett a keresztény iskolák Mezzofanti versenyére. Akadt jelentkező tanuló az ELTE fordító versenyére is.

Munkaközösségünk minden évben megrendezi az angol kultúra egy szeletére komponált vetélkedőjét. Az idei téma Artúr király és a Kerekasztal lovagjai volt. Diákjainknak lehetősége nyílt az iskolai angol újság segítségével felkészülni a vetélkedőre. A Kornylivné dr. Máté Anita által szerkesztett 4U magazin minden számában igényes teszt várta az érdeklődőket a témával kapcsolatban. A verseny feladatait összeállította, a feladatokat válogatta, a quízt lebonyolította Kertész Ágnes, akinek ezúton is hálás

köszönetünket fejezzük ki odaadó munkájáért.

A verseny helyezettjei:

1. Morgana: *Heuschmidt Liliána, Demeter Bianka, Matolcsi Montika, Pilisi Vivien, Müller Anna, Benkovics Anna* 9.nyd osztályos tanulók
2. The Ladies of the Lake: *Bakács Emma, Béres Erzsébet, Kovács Andrea, Morva Boglárka, Nagy Ágnes, Nagy Amarilla* 7. b osztályos tanulók
3. A selmecebányai vendégcsapat tagjai.

A tanév során igyekeztünk figyelmet fordítani arra, hogy minél több diákunk sikeres nyelvvizsgát tudjon tenni. Ennek érdekében nyelvvizsga előkészítő tanfolyamokat szerveztünk órarendi kereteken kívül. Nosedáné Farkas Ágnes középszinten, Szegedy-Maszák Anna és Csikai Klára felső szinten.

A tanév végén 50 órás intenzív nyelvvizsgára felkészítő tanfolyamot indítunk, ahogy ezt az elmúlt évtizedben diákjaink megszokhatták már. Köszönjük a vezető tanárok áldozatos munkáját.

Augusztus 12-18-ig Nyíri Andrea és Keményné Orbán Krisztina angliai és walesi kalandra viszi diákjaink egy csoportját. Kellemes időtöltést és szerencsés utat kívánunk nekik.

Végezetül köszönöm munkatársaim áldozatos munkáját! A következő tanévre kívánok lelkesedést, jókedvet és kitartást, a szünidőre jó pihenést és kikapcsolódást!

Bábiczkine Say Edit
munkaközösség vezető

A német-orosz-latin nyelvi munkaközösség beszámolója

Ebben a tanévben a NOL munkaközösség nyelvoktató és nevelő munkáját, a tantermi és tanórán kívüli tevékenységeket és programokat 15 kolléga látta el. Intézményünkben a diákok az angol nyelv mellett német, spanyol, olasz, francia és orosz nyelvet tanulhatnak. Német nyelvet több csoportban első idegen nyelvként tanítunk, a többi nyelvet második nyelvként oktatjuk. Idén érettségizik az első német NyEK-es osztály, a 12.e. A nyelvvizsga mellett, ami most már nemcsak a diplomához szükséges, hanem felvételi követelmény, egyre nagyobb társadalmi igény és elvárás az, hogy a fiatalok a gyakorlatban, mindennapi helyzetekben, akár az egyetemeken és a munkahelyen idegen nyelven is kommunikáljanak. Ezért fontos, hogy diákjaink nemcsak a tanórákon, hanem idegen nyelvi környezetben és nyelvterületen is lehetőséget kapjanak a nyelvgyakorlásra.

Iskolánk novemberi nyílt napján bemutató órákat tartottunk: német nyelvből Czinege János és Bajcsi Gizella, spanyolból Tanai Róbert, olaszból Büki Pál, francia nyelvből dr. Dósa Márta és Szegedy-Maszák Anna tanárnők. Kővári Annamária tanárnő az orosz nyelv- és kultúrával kapcsolatos interaktív foglalkozást tartott, az érdeklődők megismerkedhettek a cirill betűs írással is.

Nyelvtanáraink a tanulók motivációjának fejlesztése céljából különböző kulturális, interkulturális és diákcseré programokat szerveztek.

Kiss Orsolya tanárnő október 8-án kirándulást szervezett Bécsbe. A kiránduláson 40 diák és több tanár vett részt. A bécsi Albertinum képtárban Balla Lajos tanár úr vezetésével a XX. sz. festészetében gyönyörködhattunk, majd városnézés után a Természettudományi Múzeumban egy német nyelvű természetfilmet néztünk meg.

December 14-én délután Büki Pál tanár úr szervezésében került sor a hagyományos Latin Karácsony című rendezvényre. Az újlatin nyelveket tanuló diákok színvonalas olasz, spanyol és francia nyelvű adventi programmal készültek: Bibliai részleteket olvastak fel, verseket szavaltak és karácsonyi dalokat énekeltek. Köszönet illeti a felkészítő tanárokat.

Az idei tanévben is két német-magyar csere diák programot szerveztünk és bonyolítottunk le. A csereprogramokon 24 magyar diák és 2 tanárnő vett részt, akik miután itthon fogadták csere partnerüket, egy hétre, ill. 10 napra kiutazhattak Németországba. Az osnabrücki diákcserét Kiss Orsolya tanárnő, a heiligenstadti programot Bálint Katalin tanárnő szervezte. Hálásan köszönjük a tanárnők felelősségteljes és áldozatos munkáját. A programokról és az élményekről a diákok külön is beszámolnak.

A 9. nye német nyelvi előkészítő csoporttal Budaörsön a szekszárdi Német Színház előadásában a Makrancos Kata című német nyelvű színdarabot néztük meg. Kaszásné Katona Györgyike orosz csoportjával a Vígszínházban Gogol: A revizor című darabot nézte meg. Az előadás után a diákok beszélgettek és magyarul elolvasták a művet.

Gimnáziumunk tanulói különböző nyelvi versenyeken vettek részt.

A német nyelvi OÁTV kerületi fordulóján Frenkel Maja 8. b oszt. tanuló II. helyezést nyert, felkészítő tanára Vámosi Judit tanárnő. Gratulálunk a szép eredményért.

A német nyelvi OKTV első fordulóján több tanuló vett részt, idén nem jutottak be a II. fordulóba.

Raszler Gizella 9. e osztályos tanuló a Mezzofanti országos katolikus iskolák nyelvi versenyén német B2 szinten a kalocsai döntőbe került és 4. helyezést ért el.

Varga Virág B1 szinten 7. helyezést ért el. Gratulálunk a jó eredményekért nekik és Bálint Katalin felkészítő tanárnőnek.

Ebben a vizsgaidőszakban sok tanuló érettségizik német nyelvből emelt-vagy közép szinten, egyre többen tesznek 11. osztályban szép eredményekkel előrehozott érettségi vizsgát. Gratulálunk nekik!

Köszönöm minden kollégámnak az egész tanév során tanúsított segítőkész és áldozatos munkáját.

Bajcsi Gizella
munkaközösség vezető

A magyar munkaközösség beszámolója

Éves programnaptár, megemlékezések, versenyek, munkaközösségi ülések.

2016. szeptember 20.

Megtartottuk a magyar munkaközösség első összejövetelét a 2016/17-es tanévben.

Megfogalmaztuk az éves célokat: „belső képzéseket” tartunk, amelyeken néhány általunk szívesen használt módszert megosztunk a kollégákkal pl. jó ötleteket, témafeldolgozásokat. Témáink még az örömök és nehézségek, aktualitások megbeszélése, saját munkatapasztalatok megosztása.

Első alkalommal a tanulási zavarokról és nehézségekről (pl. diszlexia, diszgráfia stb.) az augusztus 25-27. között tartott tanfolyam résztvevői beszámoltak tapasztalataikról. Az előadó Solnay Márta tanárnő volt, a többi résztvevő kiegészítette saját tapasztalataival a beszámolót.

2016. október 6.

Az Aradi vértanúk emléknapján Solnay Márta tanárnő szervezte a megemlékezést.

2016. október 19.

Első Irodalmi kávéházi rendezvényünkön az előadó Szénási Zoltán irodalomtörténész volt.

Az Irodalmi Kávéház szervezői : Csébi Lászlóné, Dr. Dósa Márta és Murányi

Ilona tanárnők.

A kávé, teát, süteményt a kávéházi hangulathoz immár 3. éve a 11.b osztály tanulói: Varga Eszter, Varga Mirjam, Suba Eszter és Szépréthy Zsófia biztosítják.

2016. november 19.

Az iskolai nyílt napon Dr. Dósa Márta, Gergely Katalin, Solnay Márta és Tilless Béláné tanárnők bemutató magyarórát tartottak.

Az Irodalmi kávéház teljes üzemmel működött Murányi Ilona tanárnő és a 11.b osztály vezetésével, kávéval és teával kínáltuk meg a jövőendő diákokat és szüleiket.

2016. november 29.

Második munkaközösségi ülésünkön a pedagógus minősítéshez szükséges „profi tanmenet” készítésről beszélgettünk, Csébi Lászlóné a 7-8. évfolyam tanmeneteit mutatta be, majd a felsőbb osztályokban tanító tanárok osztották meg tapasztalataikat a többiekkel.

2016. december 5.

Mikulás műsort szerveztünk iskolánk dolgozóinak gyerekei számára, a szervezést Murányi Ilona tanárnő vállalta, a műsorról Solnay Márta tanárnő gondoskodott.

2016. december 7.

Második Irodalmi kávéházi alkalmunkon Sudár Annamária előadóművész lépett fel.

Dr. Dósa Márta tanárnő két színházi óráján a Katona József Színház meghívott pedagógiai munkatársa előkészítette a tanulók színházlátogatását.

2016. december 20.

Az utolsó tanítási napon a karácsonyi műsor keretében betlehemes műsort láthattunk Csébi Lászlóné tanárnő rendezésében.

2017. január 9.

Megkezdődtek a próbaérettségek, amelyeknek javítása - mivel szinte egyidőben zajlottak a felvételi vizsgák is a bejövő tanulónak - embertpróbáló feladat volt a magyartanárok számára.

2017. január 17.

Kibővített munkaközösségi ülést tartottunk a nyelvi előkészítő évfolyam „magyaróráiról”, melyre meghívtunk minden érintett nyelvszakos tanárt, akik a 0. évfolyamon heti egy órában az angol és német irodalom jeles íróinak, költőinek műveit ismertetik meg a tanulókkal eredeti nyelven. A nyelvi munkaközösség-vezetőkkel együtt mindenki megosztotta tapasztalatait a hajdani indulástól kezdve a jelen állapotig.

2017. január 21.

Írásbeli felvételi vizsgák voltak iskolánkban a jelentkező tanulónak, ezeket később a szóbeli vizsgák követték. Mindkét területen szükség volt a magyartanárok aktív részvételére.

2017. február 3.

A Bölcs-Ész irodalmi versenyen eredményt hirdettek Piliscsabán, a zsűri különdíját Hellinger Patrícia 12.c kapta. Felkészítő segítsége iskolánk régi tanára, Rédei Gergely volt Murányi Ilona tanárnővel együtt.

2017. február 22.

Harmadik Irodalmi kávéházi rendezvényünk előadója Valaczka András tanár, tankönyvíró volt.

2017. január 30.

A Szép magyar beszéd Kazinczy verseny fővédnöke évről évre Tilless Béláné tanárnő, az első és második helyezett tanuló: Jászfalusi Dorka 10.c és Asbóth-Posgay Richárd 10.b osztályos tanuló volt.

2017. március 2.

Arany János 200. születésnapjáról emlékeztünk meg iskolánk dísztermében rendhagyó irodalomórákkal az 4-7. órákban.

2017. március 15.

Az 1948/49-es forradalom és szabadságharc emlékére iskolánk dísztermében hagyományosan

ünnepélyt tartottunk Gergely Katalin tanárnő rendezésében.

2017. április 4.

Negyedik és egyben utolsó munkaközösségi összeövetelünkön fő téma az IKT-eszközök használata volt a magyar nyelv és irodalom tanításában, mennyire szükséges, lehetséges számunkra ezen eszközök használata az órai felkészülésben, a tanítási órákon, számonkérésben stb.

Dósa Márta tanárnő vállalt egy rövid bemutatót többek között az NKP portálról, Murányi Ilona tanárnő bemutatta a Zanza Tv használatát: a „tanulók mint padtársak” az internetes fórumon.

2017. április 10.

Iskolai szavalóversenyünket immár hagyományosan Költészet napján rendeztük meg idén már másodszor színész zsűritagokkal, melynek elnöke iskolánk régi tanulója Galán Géza rendező volt, a másik zsűritag pedig Klem

Viktor színész. A verseny főszervezői Dósa Márta és Murányi Ilona tanárnők voltak, a zsűriben részt vett Tilless Béláné tanárnő és Vasas Géza tanár úr is.

2017. április 8-án a Kolping Gimnázium Szavalóversenyén iskolánkat Kiss Anna és Novák Nóra 9.a osztályos tanulók,

2017. április 27-én a Fatimai Szűzanya templom szavalóversenyén pedig Varga Mirjam 11. b osztályos tanuló képviselte Murányi Ilona tanárnő vezetésével.

2017. április 19.

Negyedik, egyben utolsó Irodalmi kávéházi összeövetelünkön a meghívott előadók Lám Andrea a Központi Antikvárium ügyvezető igazgatója és Bálinger Béla boltvezető voltak.

2017. május 5. - ballagás

A magyar munkaközösség tagjai minden évben részt vesznek a ballagási műsor szerkesztésében, gondoskodnak a tanulók búcsú- illetve búcsúztató beszédeiről, a versek kiválasztásában is segítenek.

Minden tanév legnagyobb erőfeszítése mind a tanulók, mind a tanárok számára az érettségi vizsga.

Eredményes, sok munkával töltött évet zártunk, reméljük ugyanilyen, ha nem jobb lesz a következő tanév is.

Murányi Ilona
munkaközösség vezető

A történelem-rajz munkaközösség beszámolója

Anéhány lépés híján magunk mögött hagyott tanév abból a szempontból mindenképpen egyedi, hogy a 2012. szeptember 1-jén életbe léptetett új kerettanterv szerint tanuló diákok az idén fejezték be tanulmányaikat. Az érettségi követelményrendszerrel összehangolt kerettanterv vizsgálja is a még jelenleg folyó érettségi. A kerettanterv által kikényszerített tananyagbeli rohanásnak az kétségkívül eredménye volt, hogy történelemből a korábbi kerettanterv szerinti gyakorlattal szemben több idő maradt a szintetizálásra, az érettségire való fölkészülésre. Ez pedig megmutatkozott az írásbeli érettségi eredményekben. Alig akadt az osztályokban 60% alatti teljesítmény, így az írásbeli osztályátlagok a tavalyi írásbeli érettségi eredményekhez képest javultak, 4,2-4,3 körüliek voltak. Az emelt szintű eredményekben viszont nem jelentkezett hasonló javulás, ami azzal is magyarázható, hogy a komplex esszé bevezetésével nőtt az emelt szintű írásbeli vizsga nehézségi fokozata. Ráadásul ebben a vonatkozásban a javítási útmutató követelményei és a vizsgázók számára biztosított terjedelmi megkötések sem álltak összhangban. Ugyanakkor az értékelési útmutatók általában strukturáltabb értékelést, javítást tettek lehetővé, bár a sok tartalmi kikötés egyre inkább elveszi az írásbeli feladatok esszé jellegét. 80% fölötti teljesítmény ezért most kevesebb akadt, de a szóbelin már ismét többen maximális pontszámot szereztek. Külön problémaként jelentkezett az, hogy az idén legalább tíz tanulónk úgy vágott neki az emelt szintű érettséginek, hogy nem emelt szintű csoportban folytatta tanulmányait. Az ő eredményeik gyöngébbek lettek, de valamennyien átugrották a 45%-os határt, így az 50 többletpontot megszerezték.

Jelen pillanatban úgy tűnik, hogy ennek a kerettantervnek a gyakorlati kiérlelésére nem lesz túl sok időnk, mivel a szóbeli érettségi vizsgák megkezdése előtt a magas minisztérium már a 2019 őszén bevezetendő új kerettanterv tartalmáról folytatott egyeztetéseket az egyik kiválasztott szakmai szervezettel, a Történelemoktatók Szakmai Egyesületével.

Munkaközösségünk a tanév munkarendjében kijelölt időpontokban megbeszéléseket tartott előre meghatározott pedagógiai, szakmai-módszertani problémákról. Ezek az eszmecserék lényegében hasznosnak bizonyultak, megindult egy olyan egységesülés a pedagógiai munkában, amely ugyanakkor föltétlenül tiszteletben tartja a tanári önállóságot, az egyéniséget, a színeket. Ezt szolgálták a kölcsönös óralátogatások, amelyek kissé döcögtek, de a jövő tanévtől már minden bizonnyal rendszerezesebbek és

természetesebbek lesznek.

A munkaközösség képességeinek megfelelően kivette a részét a lezáruló tanévben sorra került megemlékezések, emlénapok szervezéséből is. Ilyen alkalom volt október 23-a (a két alsó évfolyam számára Márkiné Solnay Márta, a 9-10. osztályosoknak dr. Vasas Géza rendezte a megemlékezést.) A kommunizmus áldozatainak emlénapjáról Korniyilovné dr. Máté Anita és Horváth István kollégáink készítettek audiovizuális anyagot, míg a nemzeti összetartozás napjának figyelemfölvívóját Márkiné Solnay Márta állította össze.

Bácsfainé dr. Hévizi Józsa szervezésében az idén is folytatódtak a havi rendszerességgel tartott előadások ismert meghívottakkal. Ebből a sorból kiemelkedett a kassai történésszel, Balassa Zoltánnal való találkozás, aki városa történetének hivatott értőjeként avatta be közönségét a helytörténet érdekes kis titkaiba.

A szaktárgyi versenyeken való részvétel idén is kétarcúnak mondható. Az OKTV-ken továbbra is várat magára egy fajsúlyosabb eredmény. Az iskolánkban írt dolgozatokból egyik sem volt továbbküldhető. A történelmet emelt szinten tanulókat kellene jobban motiválnunk, és a fölkészülésben bátrabban kellene vállalnunk a „hajcsár” szerepét. Ugyanez a kicsiknél annál jobban sikerült (őket könnyebb motiválni is). A 8. b osztály csapata (Siklér Julianna, Hugauf Dalma, Ottucsák Zsuzsanna, Hilt Zoltán) Márkiné Solnay Márta kolléganőnk fölkészítése mellett a Takáts Sándor országos történelemverseny döntőjében 3. helyezést ért el.

A kollégák nagy súlyt helyeztek a történelmi kirándulások, utazások megszervezésére. Lados Balázs a Rákóczi Szövetség nagy kirándulásaira 25 Margitos diákot vitt magával Felvidékre és Kárpátaljára, valamint a Partiumba. Emelt szintű csoportjával részt vett a selmecbányaiakkal évek óta működő diákcsereben. Büki Pál a saját osztályának (9.a) a kirándulásait úgy szervezte meg, hogy azok az ókort (pl. Szombathely, Iseum) a középkoron át (Csempeszkopács-Ják) a barokkig (Nádasdy vár) ívelték át, ami lényegében fedte a 9. évfolyam történelem tananyagát.

Balla Lajos kollégánk a rajz szakkör keretei között és azon kívül is igyekezett a tehetséggondozás munkáját a lehető leggondosabban elvégezni. Külön foglalkozott azokkal, akik szakmai tanácsért fordultak hozzá. Több osztályt is sikerült mozgósítania a budapesti Múcsarnok Az első aranykor című tárlatára. A nagyhírű intézmény ugyanis tavaly ősszel jubileumi kiállítással ünnepelte épülete megnyitásának 120. évfordulóját. Az intézmény létrehozása és felavatása a Monarchia és Magyarország virágzásának idejére esett. Az említett kiállítás e korszak festmény-remekeiből válogatott. Az egykori dualista államhoz tartozó nemzetek festészetét bemutató kiállítás Magyarország és Ausztria mellett Csehország, Lengyelország, Románia és Horvátország múzeumainak és magángyűjtőinek együttműködésével jött létre és közel 200 művel várta a közönséget. Balla tanár úr kérdéseket, kérdéssorokat állított össze a tárlatot megtekintő osztályoknak (főként 11. évfolyamosoknak), amelyeket azután értékelt is. A kultúrához való csalogatásnak ez a módja nemcsak a művészetek iránti fogékonyság, érzékenység növelését szolgálta, hanem a minden erőfeszítésünk dacára is igencsak hézagos, Közép-Európával kapcsolatos történelmi ismeretek bővítését és a diákjainkban élő, kissé felszínes közép-európai tudat elmélyítését is.

Dr. Vasas Géza
munkaközösség vezető

A hittan-filozófia munkaközösség beszámolója

Munkaközösségünk ebben a tanévben az előzőekhez képest változatlan összetételben működött.

A tanórákon kívül is sok minden formálta a diákság hitéletét. A legelső program már a tanév kezdetén volt, a Veni Sancte, melyen segítségül hívtuk a Szentlelket az elkövetkező év feladataihoz, kihívásaihoz, és megtörtént a tanszerek megáldása.

Az első tanítási nappal kezdeték vették a reggeli szentmisék 7.10-kor a diáknaptár szerinti beosztásban. Köszönjük mind a gitáros kórusok, mind a gregorián/népénekes kórus szolgálatát ezeken az alkalmakon. E kórusok felváltva vezették az éneket a havi közös szentmiséken.

A lelki élet alakulásában fontos szerepet játszanak a lelkibeszélgetések, gyóntatások. Köszönjük az „olasz atyáknak”, Alessandro és Carlo atyáknak, valamint Lajos atyának, hogy rendszeresen rendelkezésre álltak.

Az év folyamán két lelkinap is volt a munkaközösség szervezésében, egyik az adventi időszakban, másik a nagyböjtben. A 11-12. évfolyamnak ezek közösen kerültek megrendezésre. Az adventi lelkinapra az Inigo csoport jött el hozzánk, s Mária igenje kapcsán a döntésről volt szó benne. A lelkinapot lezáró szentmisén újmisés áldásban részesültünk. A nagyböjti lelkinapon Varga Péter, a Spielhóznai c.

könyv szerzője válaszolt a párkapcsolatokról előzőleg feltett kérdéseinkre, majd Székely János püspök úr gondolatait hallgathattuk meg. A többi évfolyam számára általában osztályonként voltak programok – volt akinek az iskolában, volt akinek külső helyszínen. Széles volt a meghívottak köre.

A két lelkinap között idén is voltak, akik valamely beavató szentséghez járultak. A keresztrejelésre/elszántatásra készülő Carlo atya, a bérmeletkezésre készülő Sárhegyi

Zoltán atya irányításával készültek fel a szentségek mély, átélt vételére. A keresztelésre/elsőáldozásra március 26-án Carlo atya által, a bérálásra pedig április 2-án Bíró László püspök úr által celebrált szentmisén került sor.

Idén is megrendeztük az iskolánkban hagyományos Bibliaismereti versenyt. A téma ezúttal Szent Máté evangéliuma volt. A teszt megírása után következett a szóbeli forduló. A feladatok között szerepelt „lista”; idézetkitalálás kiemelt szavak körülírásával; profán és evangéliumi történet összekapcsolása; ki mondta – kinek mondta; bibliai mértékegységek átváltása; puzzle kép összerakása, valamint villámkérdések. Mióta a verseny létezik, mindig reformátusokból álló csapat nyerte a versenyt. Idén viszont holtverseny volt – a több éve sikeresen szereplő – Apostolok és Gellért leánya csapatok között. Az egyik csapatot katolikus, a másikat református diákok alakították. Ez a jó hangulatú délután ráhangolás volt a másnapi lelkinapra.

A nagybőjt folyamán – beosztás szerint – minden osztály egy pénteken részt vett a kápolnában keresztúton, melynek összefogását alkalmanként egy-egy hittanár vállalta.

A hagyományos programjainkon túl egy különleges eseményben is volt részünk: Lajos atya június elsején betöltötte 90. életévét, 65 éve szentelték pappá, és 25 éve szolgál iskolánkban. Ezt egy közös szentmisével ünnepeltük meg, amelynek a végén vasmisés áldásban részesültünk.

Köszönjük a munkaközösség minden tagjának, hogy a lelki élet alakításában tevékenyen részt vettek. Külön köszönjük Váraljai Katalin tanárnő református hitoktatónak, hogy gondját viselte a református diákok lelki élete szervezésének.

A munkaközösség nem csupán a hittant, hanem a filozófiát is felöleli. E tárgyból többen indultak az OKTV-n, a második fordulóba 5 tanuló is bejutott: Bátori Boldizsár (12.c), Kostyán Ákos (12.e), Soós Máté (12.a), Szabó Domonkos (12.e) és Varga Leila (12.c). Közülük Bátori Boldizsár országos 13. helyezett lett. Köszönjük felkészítő tanárunk, Kis Attila tanár úr munkáját.

Kóczán Gabriella CJ
munkaközösség vezető

A matematika munkaközösség beszámolója

A matematika munkaközösség idei tevékenysége már a tanévnyitó előtt elkezdődött, amikor Pákh György tanár úr augusztus végén maga köré gyűjtötte az emelt szintű képzésben részesülő diákjait, s a hagyományoknak megfelelően ráhangoló illetve feladatmegoldó tréningben részesítette őket. A tanév kezdetén aztán a munkaközösség minden tagja csatlakozott a legfőbb feladathoz, a matematika népszerűsítéséhez és tanításához, a tehetséges tanulók versenyre való felkészítéséhez, a gyengébb tanulók felzárkóztatásához.

Többféle szakkört indítottunk, a 7. évfolyamos tanulóknak Vízhányó Zsolt igazgató, a 8. évfolyamosoknak Reichardtne Szabó Marietta tanárnő tartott külön foglalkozásokat. Korrepetálásokra is szükség volt, a 9. évfolyamon Laczkóné Kajli Annamária, a 10. évfolyamosoknak Sulyok Katalin és Szabóné Fenyvesi Katalin tanárnők tartottak

gyakorló, felzárkóztató órákat. Középszintű érettségire felkészítést Kujbus Attiláné és Urbányiné Farkas Dóra tanárnők tartottak, emelt szintű érettségire felkészítő, feladatmegoldó szakkört pedig Pákh György vezetett.

Kóczán Gabriella tanárnő házi, levelező matematika versenyt hirdetett. A tanulók évfolyamonként különböző nehézségű feladatsorokat oldhattak meg, az öt forduló eredményeit év végén összesítettük. A verseny jutalmazottja két 9.b osztályos tanuló: Balázs Liliána és Mérges Máté.

Rögtön az év elején fontos feladat volt a Bolyai matematika versenyre való felkészülés. Kujbus Attiláné tanárnő vezetésével ismét szervező iskola voltunk, számos csapat érkezett hozzánk. Iskolánk legeredményesebb csapata a 8. évfolyamosok kategóriájában 7. helyezést ért el Good Team Work csapat, melynek tagjai: Dancinger Géza András, Hegedűs Tamás, Toma Balázs, Vass Mihály.

Iskolánk számos tanulója idén is részt vett a Zrínyi Ilona Matematika versenyen. Rezek Máté 12.a osztályos tanuló kerületi első, a megyei/körzeti fordulóban második lett. Máté matematikából az OKTV-n is eredményesen szerepelt, tovább jutott a második fordulóba. Felkészítő tanára Valaczka Andrásné.

A katolikus iskolák Dugonics András matematika versenyén és az Arany Dániel matematika versenyen is indultak diákjaink, de ezeken a versenyeken inkább csak tapasztalatokat szereztünk.

Dr. Urbányiné Farkas Dóra tanárnő vetetésével ebben a tanévben is meghirdettük a Poszter készítő pályázatot, „Területátalakítás, átszabás, lefedés, minták” címmel. Nagyon sok, szép, tartalmas munka érkezett, mind a 7. és 8. évfolyamos tanulóktól, mind a középiskolásoktól. A legjobb

munkákból kiállítást szerveztünk, melyet iskolánk nyílt napjára érkező vendégeink is megtekinthettek. A poszterpályázat eredménye a következő:

I. helyezett: Kertész Kata- Sulyok Veronika (11.e)

II. helyezett: Tóth Boglárka(12.d) – Tóth Gergely (9.a)

III. helyezett: Schindler András (12.a)

Különdíj: Illyés Zsófia (9.c)

A helyezést elért versenyzők könyvutalványt kaptak.

A novemberi nyílt napon munkaközösségünk tagjai bemutató órák tartásával igyekeztek népszerűsíteni az iskolát. Holicsné Csejk Gabriella tanárnő a nyelvi előkészítő csoportban, Czinege János tanár úr és Pákh György tanár úr az emelt szintű matematika csoportjaikban tartottak bemutató foglalkozásokat, nagy sikerrel.

A 2016-2017-es tanévben is részt vettek diákjaink a Genius Logicus nemzetközi, nyolc ország diákjai közötti matematikai versenyen, amin különösen szép eredményt értek el. Az eredményeket tartalmazó táblázat a „Büszkeségeink” fejezetben olvasható.

Az idei tanévben újdonság volt, hogy tanáraink egymás óráit is meglátogatták. Így megismerhették egy-egy kollégájuk illetve csoportjaik munkáját, tapasztalatokat gyűjthettek, ötleteket cserélhettek. A munkaközösségi értekezletek alkalmával pedig továbbképzéseket tartottak egymásnak. Vízhányó Zsolt igazgató a Geogebra program

bemutatására és népszerűsítésére vállalkozott, Szabóné Fenyvesi Katalin és Laczkóné Kajli Annamária tanárnők az Excel táblázatkezelő program néhány hasznos lehetőségét mutatták be, Pákh György tanár úr pedig „A tanítási óra módszereinek tervezése” címmel tartott előadást.

Iskolánk honlapján a matematika munkaközösség oldalán a tantárggyal kapcsolatos hírek, versenyfelhívások, eredmények – képekkel illusztrálva - megtekinthetők voltak. Reichardtné Szabó Marietta tanárnő lelkes munkájának köszönhetően naprakész információkhoz juthattak mind a diákok, mind a tanárok.

Minden kedves tanárunknak és lelkes diákunknak köszönjük az egész éves munkáját.

Laczkóné Kajli Annamária
munkaközösség vezető

A fizika-informatika munkaközösség beszámolója

Az idei tanévben diákjaink az emelt szintű fizika érettségi vizsgára (a végzős évfolyamban a jelentkezők nagy létszáma miatt) két csoportban készültek, dr. Orovica Márkné és dr. Timáriné Zsámbéky Mária vezetésével. A tanórákon kívül rendszeresen látogatott szakkörökön tudtak megfelelő tudásra szert tenni. Az érettségi vizsga szóbeli részét képező 20 mérés mindegyikének tárgyi feltételei a diákok rendelkezésére álltak, így maximálisan felkészülhettek a fizika érettségi vizsgára. A középszintű szóbeli vizsgák esetében az idei új szempontoknak megfelelően módosítottuk a kísérleteket. Köszönjük a technikai személyzet munkáját.

A hetedik és nyolcadik évfolyamban a fizika megszerettetése az egyik célunk. Az elméleti órán kívül heti egy kísérletező-mérő órán vesznek részt tanítványaink, idén Sulyok Katalin, Szűcs Anikó, Reichardtné Szabó Marietta, és dr. Timáriné Zsámbéky Mária vezetésével. Ennek a korosztálynak Kóczán Gabriella tartott szakkört.

Novemberben kerületi szervezésben a 8.a osztályból a Gergely Kristóf, Hell

Bálint, Páldi Marcell és Rózsás Gábor alkotta csapat a Látványos Fizika Csapatversenyen eredményesen szerepelt, valamint emléklappal jutalmazták őket.

Iskolánk Nyílt napján diákjaink nagy sikerű látványos fizikai kísérleteket mutattak be. Felkészítő tanáruk dr. Orovica Márkné és Sulyok Katalin voltak.

A katolikus iskolák között minden évben megrendezésre kerül a Károly Ireneusz Tehetséggondozó Fizikaverseny. Ebben a tanévben a verseny helyszíne Pécs volt, ahova Sulyok Katalin kísérte el a versenyzőket. Diákjaink több kategóriában díjat nyertek: A második korcsoportban az Otthoni kísérletek kategóriában Bereczki Botond 9.a és Tóth Gergely 9.a. osztályosok III. díjat nyertek. Az első korcsoportban az Otthoni kísérletek kategóriában Fonyódi Bence 8.b, Gróf Levente 8.b, Piringer Christopher 8.b, Képes Anna 7.a és Képes Gábor 7.a osztályosok III. díjat nyertek. Boda Katalin 8.a és Csucsi Jázmin 8.a helyszíni Kísérleti bemutató kategóriában II. díjat nyert. Ugyancsak ők nyerték el

a diákság által megszavazott Közönségdíjat. A felkészítésben oroszlánmunkát vállalt Kóczán Gabriella tanárnő.

Az ELTE Természettudományi Karával együttműködése van iskolánknak. Idén bemutató fizika órát tartott a 9. évfolyamban Holicsné Csejk Gabriella, a 11. évfolyamban dr. Timáriné Zsámbéky Mária, az egyetem részéről dr. Radnóti Katalin mentorálta a fizika tanárszakos hallgatókat.

Tavasszal a tanulmányok bővítése céljából a 11. évfolyam 38 diákja. a Paksi Atomerőművet, annak Látogatóközpontját, üzemi területét és az Atomenergetikai

Múzeumot látogatta meg, dr. Orovica Márkné és dr. Timáriné Zsámbéky Mária szervezésében. Kísérő tanár ezúttal Bábiczkine Say Edit volt. Az odafelé vezető úton a diákok kiselőadásokat tartottak, így készítve elő azt, hogy a fizikai háttérrel is tisztában legyenek a látogatáson résztvevők.

Ugyancsak tavasszal Poszterpályázatot hirdetett meg munkaközösségünk, Marie Curie születésének 150. évfordulója alkalmából. Két kategóriában, összesen 50 pályamű érkezett. A zsűri döntése alapján az alábbi helyezések születtek: I.díj: Medgyesi Zsuzsanna 9.e, II.díj: Szebedy Petra 9.c. III.díj: Piróth Noémi 8.a és Silye Dorottya 8.a. A poszterpályázatot gondozta és a legszebb pályamunkákból kiállítást rendezett Nagyné Margitán Gabriella.

Az idei évben megújult iskolánk honlapján a munkaközösség felülete. A háttérképet 8.b osztályos tanulóink, Böhm Edit, Hegedűs Tamás és Hilt Zoltán készítették. A versenyeredményeket, a paksi kirándulás felhívását, a poszterpályázat felhívását, az eredményeket, és a hozzá kapcsolódó fényképeket Reichardtne Szabó Marietta helyezte fel a felületre.

A tanév során belső továbbképzést tartottak a kollégák számára Holicsné Csejk Gabriella, dr. Orovica Márkné és Kóczán Gabriella. Szertárunk idén részben a folyamatosan fogyó eszközök pótlásával, ill. az emelt szintű érettségi vizsgához szükséges új mérés eszközeinek beszerzésével és megépítésével bővült.

A hétköznapi munkájában a kísérletek előkészítését, az eszközök karbantartását, az előadó, a labor és a szertárak tisztántartását Manga József technikus végezte. Köszönet az iskolavezetésnek érte.

A KÖSZI keretében az év végi szertár-rendbetételben diákjaink vettek részt.

dr. Timáriné Zsámbéky Mária
munkaközösség vezető

A biológia-földrajz-kémia munkaközösség beszámolója

Kémia munkaközösség

A gimnáziumban a 7-10. évfolyamban zajlik kémia oktatás. A 7-8. osztályban bontott, vagy félig bontott csoportokban ismerkedtek meg a tanulók a tantárgy alapjaival. A bontott

csoportok lehetőséget teremtettek a rendszeres tanulókísérletekre is. A 9-10. évfolyamon már megszűnik a csoportbontás. A 9. évfolyamon megemelt óraszám ellenére komoly kihívást jelent mind a tanár, mind a diákok számára a nagy mennyiségű anyag elsajátítása.

Szerencsére a tanulók közül továbbra is sokan választják a kémia fakultációt, így az idei tanévben is 2-2 emelt szintű csoporttal dolgozhattunk a 11-12. évfolyamon. Itt a feladatmegoldás és az elméleti ismeretek elmélyítése mellett ismét lehetőség van tanulókísérletek, mérések végzésére. A tanév végén összesen 11 tanuló tett érettségit a tárgyból emelt szinten, többen 80% feletti eredménnyel.

Számos a kémia iránt érdeklődő diák vett részt az Indukció Tudományos Diákkör munkájában, illetve az iskola nyílt napjára szervezett kísérleti bemutatón. A természettudományos tárgyakban elért eredményeiért Varga Kornél 12. e osztályos tanuló a Szabó Erika nővér díjban részesült.

Biológia munkaközösség

A hetedikesek heti két órában tanulnak biológiát. Az egyik órában bontva vannak, ekkor mód nyílik mikroszkópos gyakorlatok, boncolások végzésére is. A tananyaghoz kapcsolódóan az Állatismeret című segédkönyvből több, mint 200 állatot kell megtanulniuk és felismerniük.

A végén az 'a' és 'b' osztály között versenyt is rendezünk állatfelismerésből. Nyolcadikban heti két biológia óra van, kilencedikben a tantárgy tanítása szünetel, majd tizediktől tizenkettedikig újra van biológia. A tizedikeseknek a rendszertani ismereteik elmélyítése érdekében több mint 100 növényfajt kell megtanulniuk. Körükben is rendezünk háziversenyt növényismeretből. A biológia emelt szintet ebben a tanévben is sokan választották, három csoport indult. A végzős emeltszintes diákok idén eljuthattak emberboncolásra is.

Lobmayer András
munkaközösség vezető

A testnevelés munkaközösség beszámolója

Versenyeinkben, sporteseményekben gazdag évet hagyhatunk magunk mögött. Idén is számos megmérettetésben vettünk részt diákjainkkal, ahonnan mindig éremmel vagy kupával tértünk haza. A versenyek mellett diákjainknak lehetőségük volt különböző sportágak kipróbálására az iskolában rendezett sportnapokon. Emellett a téli sportokat kedvelők, részt vehettek sítáborainkban, ahol a snowboard vagy sélés alapjaival ismerkedhettek meg. Testnevelés órákon kívül tanulóink 11 sportfoglalkozás közül választhattak, ami a heti 5. testnevelésnek felel meg. Az iskolaorvos által kiszűrt diákoknak biztosítottuk a rendszeres gyógytestnevelés, gyógyúszás órákat.

A testnevelő tanárok az év során összesen 88 versenynapon vettek részt.

Hajrá Margit!

Testnevelő Tanárok

A különböző sportágakban elért eredményeinket a „Büszkeségeink” fejezet tartalmazza, a sítáborokról az „Utazásaink” fejezetben található beszámoló.

A Szülői Munkaközösség beszámolója

Munkánk során igyekeztünk hozzájárulni az iskola közösségi életének színesebbé tételéhez, a jó szülő-tanár-diák kapcsolat kialakításához.

Közös munkánk szervezéséhez osztályonként egy-egy fő vett részt az SZMK megbeszéléseken, melyek időpontját a programokhoz igazítva rugalmasan alakítottuk ki.

Figyelemmel kísértük a Szent Erzsébet szociális alap pénzügyi feltöltését, a programok bevételeiből elkülönített adományokkal.

A tanév kezdetétől két alkalommal a diákok osztályfőnökök javaslatával adhatták be szociális kérelmeiket az alaphoz, elbírálásukban az SZMK képviselője is részt vállalt.

Az SZMK szükség szerint segítséget nyújtott az iskolai programoknál:

- A szalagavató bálon a szülői felügyeletet, a ruhatárat, a dekoráció készítését, tanári büfében a felszolgálat,
- A legnagyobb rendezvényünk az idei beszámoló időszakában is a Szent Margit bál volt. A bevétel jelentős részével a közeljövőben megvalósuló diák közösségi tér kialakításának költségeihez járultunk hozzá.
- Lehetőséget adtuk a közösségi szolgálat óráinak megszerzésére a báli előkészületekben és a rendezvény alatt.
- Megrendeztük a szülői lelkinapot, meghívott előadónk Dr. Csókay András volt.
- Ebben a tanévben is folytatódott a szülői társastánc tanfolyam.
- A tanév végén ismét megköszöntük tanáraink munkáját, akiket a jól bevált tanári zsebkönyvvel ajándékoztunk meg.

Iskolánk diákjainak jelentős része többgyermekes családból jön, sokak lakhelye az iskolától távol esik, talán ennek tudható be, hogy egyre nehezebb a családokat programjainkkal megcélolni, ennek ellenére bízunk benne, hogy közös munkánkkal hozzájárultunk az iskolai élet színvonal-emeléséhez, és a szülők-tanárok közötti jó kapcsolat további elmélyítéséhez.

Kacskovics Zsuzsa

SZMK vezető

A KeCsap beszámolója

A KeCsap iskolánk evangelizációs és önképző köre, neve a „Keresztény Csapat” szavak rövidítéséből áll össze.

Éves beszámoló helyett tizenkét izgalmas képet, impressziót firkantok ide, hogy ha véletlenül egy-egy tekintet itt-ott beleakad, könnyedén tudjon végigfutni rajta. Nyugodtan olvasható rendszertelenül, akár a végén kezdve, de csipetnyi fantázia mindenképpen hozzárendelendő!

1. kép

Rajzterem, meghitt délutáni fényekkel. Vidáman beszélgető diákok... víz forr, teafilterek és bögrék mindenütt, kandiscukor...

2. kép

Ősz, gyermekotthon. Lepusztult, összefirkált falak... valamivel barátságosabb belső helyiség kopott asztalokkal, székekkel és régi süppeteg fotelekkel. Gyerekek. Egészen kicsik is és félelmetesen nagyok is. Kíváncsi, néhol bizalmatlan szemek, pusmogás, nyílt beszólás... kezdődhet a KeCsap-Cirkusz! Késdobáló repíti kését egy megszeppent de bátor kisfiú felé (valaki aggódik, mások nevetnek), bűvész is akad és egy elszabadult vadállatot szelídítenek meg, végül megjelenik az irgalmas szamaritánus...jókedv, majd imádság és megnyílnak a szívek.

3. kép

Díszterem, egészen sokan a nézőtérén. A színpadon egy majom nem akarja elengedni zsákmányát, majd feltűnik Perembi a vadász. Furcsa hangok keverednek egy pantomim mozgulataival, természetesen komoly tanulságokkal.

4. kép

Börtönjárt modern Mária Magdolna egy befogadott kislánnyal ül gimis lányoktól és fiúktól körülvéve és az egyetlen Szabadítóról beszél.

5. kép

Lerombolt városok és menekülő emberek képei. Egy szerető szívű restaurátor beszél befogadott és elutasított testvérekről, és arról, hogy Isten szeretete határtalan ezért nem érdemes gátat szabni neki.

6. kép

Karácsony előtt. Hideg aluljáró, rohanó emberek, mocskos takarók, elfekvő és bűz.

Dicsőítő fiatalok, körük gyűlő hajléktalanok. Az elemőzsiás csomagok elfogytak, ők mégis ott maradtak beszélgetve, énekelve. A Blahára leszállt a Menny. Igazi Betlehem... sokan észreveszik és van aki tovább megy.

7. kép

Sacré Cœur. Várakozás. Csukott szemű fiatalok tenyerében tollpihe. Egy kedves tanárnő arról beszél, hogy szívében csak egyetlen férfi számára van hely, Aki eljegyzi örökre.

8. kép

Repedezett, sárral tapasztott házfalak. Távolabb kút. A kút érdes kávéja mellett két alak. Egy nő és egy férfi. A nő egyre jobban gesztikulál és valamit kérdez. Csak ennyit hallok abból, amit a férfi válaszol: Én vagyok az, aki veled beszélek...

9. kép

Hatalmas, „medveölő” Biblia jár kézről kézre. Egy ősz hajú pásztor gyermeki lelkesedéssel beszél arról, hogy mire képes a szerelem.

10. kép

Zsemlék, felvágottak és margarin. Szorgos kezek elemőzsiát készítenek azoknak, akikre sokan rá se tekintenek. Ez mennyei KÖSZI!

11. kép

Állókép. Van, aki cipel valamit, vagy valakit. Vannak, akik csak néznek és valaki lenézi mindezt. Aztán egy leplet húznak széjjel, beletéve mindent, ami fáj és leeresztik az Ő lábai elé.

12. kép

Pogácsa, süti és üdítő. Nyári meleg dől be az ablakon. Két férfi ül közöttünk. Lelkesen mesélnek arról, hogy hogyan kerültek át a sötétségből a világosságba, a drogtól és a börtöntől a gyermekmentő szolgálatba. HUSI-GOLYÓ FUTAM. Nincs elmélet, csak a hit cselekszik. Jézus válik kézzelfoghatóvá.

Sok kép él még bennem és bizonyára a résztvevő kedves fiatalokban is. Jó beszélgetések, megdöbbentő témák és videók, vidám játékok, közösség...

Köszönöm ezt az évet a diákoknak akik kedves jelenlétükkel mindig megörvendeztettek.

Köszönöm a sok segítséget és imádságot Milánkovics Tímea tanárnőnek, Gergely Katalin tanárnőnek pedig köszönöm a fantasztikus bibliodramát. Hálás vagyok a meghívott vendégeknek, hogy eljöttek

és gazdagítottak bennünket. Az Alapítványnak is köszönjük az anyagi támogatást. És nem utolsósorban, sőt mindenek előtt köszönöm Istennek hogy mindig velünk volt!

Balla Lajos

A Diákönkormányzat beszámolója

Izgalmas évet tudhatunk a hátunk mögött. A 2016/2017-es tanév szeptemberében az első DÖK gyűlésen csapatépítés volt, ahol megismerkedtünk a leendő DÖK tagokkal. A foglalkozást az iskola pszichológusa, Kovács Gábor és a DÖK akkori mentora, Bálint Katalin tartotta, majd később megbeszéltük az ez évi programokat, terveket, elképzeléseket.

Október elsején a Zene világnapja alkalmából az óráközi szünetek alatt a diákok zenéltek egyénileg vagy kórusban. Többek között fellépett a Hegedűs Szabolcs tanár úr által vezetett kórus, Czomba Vanessza és a 10.e osztályos tanulók is. Novemberben az iskola nyílt napján is képviseltette magát a Diákönkormányzat, a gólyatáborokról és az iskolai életéről vetítettünk kisfilmeket. Minden kérdésre szívesen válaszoltunk, amit a kilátogató érdeklődők kérdeztek. Novemberben csapatépítés alkalmából az egész DÖK csapat elment bowlingozni, amit a DÖK vezetősége szervezett meg.

A közelgő karácsony alkalmával sokival kedveskedtünk a diákoknak, amit mint angyalok osztottunk ki.

Első félév végén elbúcsúztunk Bálint Katalin tanárnőtől, és a második félévet Turi Gellérttel kezdtük meg. Február 18-án megrendezésre került a „Szent Margit Jótékonyági Bál”, aminek a megszervezésében a Diákönkormányzat segített a Szülői munkaközösségnek, és a bálon befolyt összeget a „Margit Sziget” nevezetű közösségi tér kialakítására gyűjtöttük.

Április 21-én rendezték meg iskolánkban a „Sport- és egészségnapot”. A szervezésben nagy segítséget nyújtott Kovács Gábor, az iskola pszichológusa és Szabó Szilvia, az iskola védőnője. A sportos részét a beígért rossz idő miatt elhalasztottuk, de szerencsére az Egészségnapot meg tudtuk tartani, ahol a diákok rengeteg előadást hallgathattak meg. Vendégünk volt Hajnal Tamás labdarúgó, előadását a sport fontosságáról tartotta és itt volt még a végtagok nélkül élő Kollinger Szabolcs is, aki mindennapjairól mesélt az érdeklődőknek. Május 19-én végül az elmaradt Sportnapot is megtartottuk.

A 2017/18-as tanévre is számos programot tervezünk. Töretlen erővel, és nagy célokkal vágunk neki az évnek!

*Berdó Eszter, Hamvas Gábor és Jánosa Bence
elnökségi tagok*

Műhelyeink

Szent Margit Gimnázium ©

Margit Liliomai Táncsoport

Az idei évben sok új tánccal gyarapítottuk tudásunkat és mélyítettük el a már régebben megszerzetteket. Palatkai, kalotaszegi, rábaközi, bagi, jobbágytelki, és bődi táncokkal is foglalkoztunk.

Legnagyobb feladatunknak azt tekintjük hogy egy olyan barátságos közegben mutassuk be a magyar népi hagyományokat ahová jó tartozni és visszatérni. Nagy örömmel vesznek részt öregdiákjaink a szakkörökön és a rendezvények lebonyolításában is.

Ebben a tanévben tehetséggondozó program pályázatán vettünk részt. A pályázati keretből vásároltunk aktív hangfalakat, kábel nélküli mikrofonnal. Élőzenés táncházakat és népművészeti kiállításokat szerveztünk.

Sok rendezvény mellett, öregdiák búcsúztatóra, születésnapokra, tábori programokra, élelmezésre és szállásra is felhasználtuk a rendelkezésünkre álló támogatást a diákság nagy örömére.

Ebben az évben is az egyik legkedveltebb programunk a szandai néptánc tábor lesz. A sok igényes program magába foglalja a kalocsai tánc és népdal tanulást, nemeztáska készítést, bőrizést, hangszerbemutatót, az egyéb szabadidős programokat és a felejthetetlen élményt.

Hajdú Réka vezető tanár

A Margit Liliomai táncsoport a 2016/17-es tanévben az Emberi Erőforrások Minisztériumának jóvoltából a Nemzeti Tehetség Program keretében vissza nem térítendő támogatásban részesült az NTP-MKÖ-16-0153 „A Margit Liliomai Táncsoport jubileumi fejlesztése” pályázat keretében.

2016/2017-es programjaink:

2016

- 7 napos nyári tábor Szandán
- Augusztus 30. Tanévnnyitó sütögetés Rózsavölgyben
- Szeptember első hetében 2 alkalommal toborzó flashmobot tartottunk az iskolában (autentikus népzene és modern zenére)
- Október 14. Szüreti tánc ház, néprajzi kiállítással és játékokkal
- November 25. Fonó tánc ház, néprajzi kiállítással és játékokkal

2017

- Januárban az Iskola házi népművészeti versenyére készültünk egy fonó jelenettel és egy világító Betlehemmel
- Február 18. Margit bál, fellépés és tánc ház
- Június 16-17. Tanév záró sütögetés Rózsavölgyben
- 5 napos nyári tábor Szandán

ITDK - Az Indukció Tudományos Diákkör beszámolója

Az Indukció Tudományos Diákkör, vagy, ahogy iskola szerte ismerik az ITDK, egy önképzőkör, amely a természettudományok iránt érdeklődő tanulóknak igyekszik plusz lehetőségeket nyújtani. Idén 24 tanulóval vágtunk neki az évnek. Első programként a „Kutatók éjszakája” eseményein vettünk részt a Budapesti Műszaki Egyetemen.

A tanév során több „nyilvános ülést” is szerveztünk. Ilyenkor neves egyetemi oktatókat, kutatókat kérünk fel, hogy tartsanak ismeretterjesztő előadásokat a gimnáziumban, amelyeken nem csak a diákkör tagjai, hanem az iskola bármely diákja részt vehet. Az idei tanévben halhattunk többek között Hevesy György munkásságáról, illetve az összejt kutatás eredményeiről is. Novemberben az iskola nyílt napján látványos kísérleti bemutatóval, és egyszerű kipróbálható kísérletekkel vártuk az érdeklődő tanulókat és szüleiket.

Az előadások mellett, az év során, több kiállításon/rendezvényen is részt vettek a diákkör tagjai. Megtekintettük a Csonka János emlékkiállítást, több alkalommal voltunk az ELTE „Atomoktól a csillagokig” előadássorozatán, illetve részt vettünk a Magyar Tudományos Akadémia „Tudományünnep” elnevezésű rendezvényén. Különleges programnak számított a „Lányok napja” konferencia, amelyen kizárólag a diákkörös lányok nyerhettek betekintést PPKE Bionika Karának munkájába.

A diákkörösök maguk is készítenek rövid előadásokat, amelyeket számítógépes prezentációval, illetve kísérletekkel egészítenek ki és mutatnak be a gimnázium többi tanulójának. Idén a következő előadások hangzottak el:

- Kemény Balázs (12. c): Humanoid robotok
- Kanicsár Gergely és Kígyósi Máté (11. d): Mágnesesség a gyógyászatban
- Hermann Viktória (11. c): Érdekességek a hialuronsavról
- Antalóczy Zsófia és Papp Rebeka (11. d): A csernobili reaktor új szarkofágja

A felsőbb évfolyamos tagok közül többen már önálló kutató munkát is folytatnak. Ebben az évben Varga Kornél 12. e osztályos tanuló vett részt a 25. Ifjúsági Tudományos és Innovációs Tehetségkutató Versenyen, egy a vakok számára használható e-book olvasó fejlesztésével. Az év végén közösen búcsúztattuk a diákkör végzős tanulóit.

*Dr. Timáriné Zsámbéky Mária,
Somogyi Mihály*

Kamarakórusunk beszámolója

Iskolánk kamarakórusa lényegében folytatta tavaly elkezdett munkáját, és bővítette többszölamú egyházi és világi repertoárját. A kórus már az előző tanévben is lelkesen éneklő tagokkal kezdte meg a felkészülést, majd a Valahol Európában című musical bemutatójára készülve a 7.b osztállyal kiegészülve, még több nagyszerűen zenélő tanuló csatlakozott hozzánk. A musical bemutatására a Szent Margit napon került sor, ahol a tanulók a hatalmas vastapsból is érezhették, hogy megérte a kemény munka. A színdarab többszöri bemutatása után, sok idő nem volt pihenésre, hiszen a Margit Bálra, és közvetlen utána hamvazószerdára is külön repertoárral készültünk.

A közösségépítésben nagy szerepet játszottak az idei kórustáborok is, melyeknek ebben az évben Balatonalmádi és Kecskemét adott otthont, ahol próbákkal és koncertekkel is

készültünk a Passió éneklésére és az ünnepi szentmisére. Énekkarunk idén is segítette a házi ünnepeken felcsendülő énekeket, valamint külső felkéréseknek is eleget tettünk, többek között a Pestszentimrei Községi házban szerepeltünk nagy sikerrel. Az idei utolsó zenei szolgálatunkra Görbe atya születésnapjára ünnepi szentmiséjén került sor, ahol a liturgikus énekek mellett számos más kórusművet mutattunk be. Remélem, jövőre tovább bővül majd az énekkar létszáma, és új tanulókkal és lelkes muzsikussal még szebb és nagyobb apparátust igénylő kórusműveket is bemutatathatunk.

Hegedűs Szabolcs
kórusvezető

Gitáros liturgikus kórusok beszámolója

Iskolánk gitáros énekkara az idei tanévet négy külön együttesel kezdte. Ebből három csapat azokból a tanulókból állt, akik már az előző években is láttak el gitáros zenei szolgálatot, a negyedik csapat tagjait pedig az újonnan érkezők, valamint azok a muzsikus diákok alkották, akik eddig még nem zenéltek iskolánk ifjúsági énekkaraiban. A négy kórus külön napokon próbált, az egyik haladó kórus kedden, a nyolcadikos csapat és a másik haladó énekkar pedig csütörtökön készült fel a programokra, a bejövő hetedikes diákok pedig szerdai napokon próbáltak.

A gitáros énekkarok természetesen közösen is szerepeltek, és az iskolai szereplések mellett, a Margit-szigeti dicsőítő koncerten, valamint az adventi vásáron is szerepeltünk. Szerencsére a reggeli és a közös szentmisékre való készülés méltó egyházzenei színvonalra emelte az énekkarok hangzását, így olykor már önállóan, tanári segítség nélkül is el tudták látni a liturgikus zenei szolgálatot.

A tanév végén az összes kórus egyszerre zenélt Lajos atya 90. születésnapját ünnepelve a Szent Imre templomban, valamint a Te Deum évrő háládó szentmisén is a komolyzenei kórossal együttműködve láttak el zenei szolgálatot. Így a koncert és a tanév végén méltán zengett a diákok és felkészítők közös éneke: „Végre elműlt, ennek is vége...”. Reméljük, a jövő tanévben is évfolyamonként lesz lehetőségünk gitáros együtteseket hallgatni, és velük együtt dicsérni az Urat.

Hegedűs Szabolcs
kórusvezető

Az iskola klasszikus kórusának beszámolója

A Szent Margit Gimnázium Énekkara ebben a tanévben számos alkalommal teljesített liturgikus szolgálatot a közös-, a vasárnapi- és más szentmiséken is. Ezek alkalmával elsősorban a közös éneklés vezetésének és az előéneklésnek a feladatát látták el, de alkalmanként többszólamú kórusműveket is megszólaltattak, egy esetben pedig zenekaros miseordináriumot is énekeltek.

Az ünnepélyek közül kiemelkedik a karácsonyi ünnepség, a ballagás és az év végi koncert, ahol a kórus mellett hangszeres diákok is szerepeltek.

A főbb szolgálatok és szereplések alkalmai és időpontjai a következők voltak:

Augusztus 31. – Veni Sancte: a kórus énekes szolgálata

Szeptember 25. – A diákmisén a 9. évfolyamos kórustagok énekes szolgálata

Október 16. – A diákmisén a 11. évfolyamos kórustagok énekes szolgálata

Október 18. – Szent Lukács ünnepén, a közös szentmisén a kórus énekes szolgálata

Október 23. – A diákmisén a 10. évfolyamos kórustagok énekes szolgálata. A szentmisén elhangzott még Bach-Gounod: Ave Maria, fuvolán közreműködött Molnár Sára 10.b osztályos tanuló.

November 11. – Szent Márton ünnepén, a közös szentmisén a kórus énekes szolgálata

December 11. – A diákmisén a 10. évfolyamos kórustagok énekes szolgálata

December 20. – A karácsonyi iskolai műsorban a kórus és hangszeres diákok közreműködtek.

Január 6. – Vízkereszt ünnepén a kórus énekes szolgálata

Január 15. – A diákmisén a kórustagok énekes szolgálata

Január 18-án a Szent Imre Plébániatemplomban megtartott Szent Margit napi ünnepi szentmisén elhangzott:

- Franz Schubert: G-dúr mise
- C. Saint-Saëns: Tollite hostias
- W. A. Mozart: Ave verum

Közreműködött:

- Gheorghita Orsolya – szoprán
- Kiss Ferenc – tenor
- Egri László – basszus
- A Szent Margit Gimnázium Énekkara
- A Musica Divina Kamarakórus
- A Szent Margit Kamarazenekar (Hangversenymester: Nyuli László)
- Szotyori Nagy Gábor – orgona

Vezényelt: Oberrecht Ádám

Február 12. – A diákmisén a 9. évfolyamos kórustagok énekes szolgálata

Március 1. – Hamvazószerdán a kórus énekes szolgálata

Március 5. – A diákmisén megemlékeztünk Kodály Zoltán halálának 50. évfordulójáról,

imádkoztunk a lelki üdvéért, és a kórus a következő Kodály műveket adta elő:

Magyar mise, Tantum ergo, Stabat mater

Március 19. – A március 5-i, Kodály Zoltánra emlékező szentmisén elhangzott műveket előadtuk Kodály szülővárosában, Kecskeméten is, a Piarista Plébániatemplomban, a 12 órás szentmisén. A meghívást és az utazást Görbe László plébánosnak, iskolánk volt igazgatójának köszönhetjük.

Április 2. – A bérnálási szentmisén a kórus szolgálata

Április 24. – Ezen a napon ünnepeltük Szent Adalbertet, a közös szentmisén a kórus szolgálata

A május 5-i ballagási ünnepségen – hagyományosan – az Énekkar mellett hangszeresek is közreműködtek: Györffy Dóra (10.c) – fuvola, Oláh Nóra (11.b), Asbóth Richárd (10.b) és Németh Tamás (11.e) – hegedű, Földi Natália (11.b) és Ramadan Olivér (11.a) – gordonka.

Felkészítő tanár: Oberrecht Ádám, zongorán, illetve orgonán közreműködtek: Hegedűs Szabolcs és Oberrecht Ádám.

Május 7. – A ballagók miséjén a kórus szolgálata. Az azt követő anyák napi műsorban elhangzott Schubert: Ave Maria-ája. Közreműködött Barefield Flora és Barefield Rebeka (12.e) hegedűn, orgonán kísért Oberrecht Ádám. Énekelt még a 12.b osztályosok kórusa.

Május 23. – Apor Vilmos ünnepén, a közös szentmisén a kórus énekes szolgálata

Június 13. – Az énekkarosok kiránduláson vettek részt Vácon, melynek alkalmával a két nappal későbbi hangversenyre tudtak közös próbát tartani az Apor Vilmos Katolikus Főiskolán. A kirándulás keretében városnézés és közös ebéd is volt.

Június 15. – Az utolsó tanítási napon – a korábbi évek hagyományának megfelelően – az énekkar hangversenyt adott a diákok számára a kápolnában. Az idei alkalom alap gondolata a reformáció 500. évfordulója volt, de megemlékeztünk a világegyházban aznap ünnepelt Úrnapjáról is, valamint egy kompozícióval összekapcsolódott a reformáció éve és a Kodály Zoltán emlékévé is. A koncert műsora a következő volt:

- Johann Sebastian Bach:
  - g-moll fuga – orgona
  - Ein feste Burg ist unser Gott – korál
  - Zerfließe mein Herze – ária a János passióból
  - Jesus bleibet meine Freude – korál a 147. kantátából
- W. A. Mozart: Ave verum corpus
- Claude Goudimel: 42. és 150. genfi zsoltár
- Kodály Zoltán: 114. genfi zsoltár

Közreműködtek:

- Bálint Ágnes – szoprán
- Molnár Sára (10.b) – fuvola
- Ramadan Olivér (11.a) – gordonka
- Szotyori Nagy Gábor – orgona
- A Szent Margit Kamarazenekar, Hangversenymester: Bakos Tamás
- A Szent Margit Gimnázium kórusa tanárok és öregdiákok közreműködésével

Vezényelt: Oberrecht Ádám

Június 18. – Te Deum: a kórus szolgálata

A kórus munkáját rendszeresen segítették Csébi Lászlóné tanárnő és Czinege János tanár úr, köszönet érte!

A tanév során minden kedden és pénteken, a reggeli szentmisén előénekes schola teljesített liturgikus énekes szolgálatot. A rendszeresen részt vevő tagok:

A 9.d osztályból: Szabó Ágnes, Zezula Tamara

A 9.e osztályból: Garancsy Gellért, Golarits Kristóf, Kacskovics Anna, Truszka Levente, Varga Borbála

A XVIII. Országos Rajeczky Benjamin gregorián- és népdalének-, népi hangszeres versenyen Esztergomi Katinka (9.nye) aranyminősítést szerzett népdalének kategóriában.

Május folyamán a 11.a,b,c,d osztályok látogatást tettek a felújított Belvárosi Főplébániatemplomban, mely Budapest legősibb temploma. A vezetés során megismerkedhettek az épület történetével és történelmével a római kortól napjainkig, valamint a hangszerbemutató során közelről is az orgona működésével, ezt követően pedig egy rövid orgonahangverseny részesei lehettek a résztvevők. Az idegenvezetést és az orgona bemutatását Oberrecht Ádám tartotta.

Oberrecht Ádám
ének-zene tanár, kórusvezető

A „boszorkánykonyha” élete

Sokadik éve tanítjuk – Viktória nővérrel immár két éve közösen – péntek délutánonként a lelkes és annál éhesebb fiatalokat sütni-főzni. A változatos menü anyagi fedezetét hálásan köszönjük az I.M.N.N. Iskolaalapítványnak, a kedves Nővéreknek! Viktória nővér jelenléte nagyon sok segítséget jelent, nyugodtan, csendesen áll a hátunk mögött és ha kérjük, azonnal segít! Az éppen aktuális ünnepekről is szívesen beszélgetnek a diákok Vele. Az iskola Nyílt napján fantasztikus munkát végeztek a lányok és a fiúk is. Köszönjük Viki nővér!

Pour Andrea
foglalkozásvezető

A Boszikonyha foglalkozásai a tanévben:

- Amerikai palacsinta
- Tökmagos tekercs
- Birsalmasajt készítés
- A várva várt PIZZA!
- Amerikai csokis keksz
- Márton napi kifli
- Kókuszgolyó + pogácsa (Nyílt nap)
- Adventi koszorú készítés
- Túró gombóc
- Agyagozás
- Beigli sütés
- Csoki fondü
- Milánói makaróni
- Sushi
- Csirkeragu leves + sós kalácska
- Szalagos farsangi fánk
- Gyros
- Répatorta
- Juhtúrós-sajtos pogácsa
- Madártej
- Kókusz kocka
- Pizzás csiga
- Isler
- Diós kosárka
- Sajtos muffin
- Epres piskóta
- Kürtőskalács

2016-2017-ben „boszorkáink” voltak:

Bártfai Dorottya

Beretzky Bálint

Bötkös Ingrid

Drávucz Dia

Érsek Nándi

Hegedűs Klára

Kolossy Kriszti

Oravecz Orsi

Rákos Zita

Rujp Eszter

Szabó Dávid

Szagos Boglárka

Szauer Júlia

Szente Anna

Szepesi Petra

Topa Zsófia

Yu Lai Laura

Túrógombóc, ahogy Viktória nővér készíti

500 g túró

80 g búzadara

2 ek. liszt

2 ek. cukor (ízlés szerint)

2 db egész tojás

1 cs. vaníliás cukor

só, ízlés szerint

reszelt citromhéj

fél mokkás kanál szódadikarbóna

Az alapanyagokat jól összedolgozzuk és

1 órára hűtőbe tesszük pihentetni.

Gombócokat formázunk és forrásban lévő sós vízbe tesszük. Amikor feljöttek a víz tetejére, onnan számítva kb. tíz percre főzzük. A készre főtt gombócokat olajon vagy margarinon pirított zsemlemorzsába forgatjuk. (egy kevés kristálycukrot teszünk a zsemlemorzsához és azzal pirítom). A tetejére tejfölt teszünk és meghintjük porcukorral.

Jó étvágyat kívánok, szeretettel: Viktória n.

2016. 10. 14.

Puncsüti / Puncstorta

Bivalmarajt

- 1, Szauer Jülia 8/a
- 2, Szabó Boglárka 8/a
- 3, Cs. Zai Laura 8/a
- 4, Pópa Zsófia 9/d.
- 5, Szeute Anna 8/a
- 6, Batfai Dorottya 9/D
- 7, B. Bóko liquid 9/a
- 8, Viki nővér
- 9, Andi néni

#Bogi #Rebelle #Szavid
#puncsüti #minta
#remitus #torták

- 10, Kolossy Kinzi 7/a
- 11, Oravecz Orsi 7/a
- 12, Hegedüs Klára 7/a
- 13, Rupp Eszter 7/a

Kinzi

Orsi

Klára

Eszter

Dia

Barbie

Viki nővér

Andi néni

Zsófi

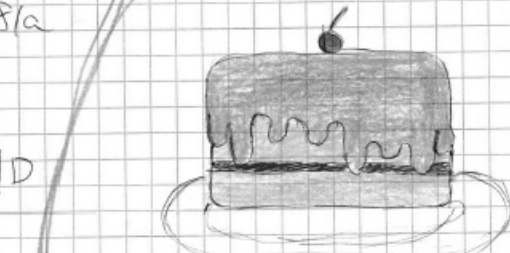
Panni

Dorina

Agnold

Juli 108

Juli 20

Bori

Laura

REKORD
KÖZÖSSÉG
PUNKSÜTI

Puncsüti

Irodalmi kávéház sorozat

2016. október 19.

„ Bibliája lenne verstanom” Babits Mihály életműve és a keresztény szöveghagyomány

Előadó: Szénási Zoltán irodalomtörténész

Idézett költemények:

Babits Mihály: Golgotai csárda; Fortissimo; Húsvét előtt; Zsoltár gyermekhangra;

Strófák egy templomhoz, Az elbocsátott vad; Jónás könyve

2016. december 7.

„... mindannyiunk atyja”: Arany János tanár úr

Előadó: Sudár Annamária előadóművész, magyartanár

Idézett költők:

Arany János

Kányádi Sándor; Faludy György; Radnóti Miklós; Petőfi Sándor; Illyés Gyula;

Kosztolányi Dezső; Weöres Sándor; Orbán Ottó...

2017. február 22.

„Mondd, jó barát, és lépj be!” (Tolkien: A gyűrűk ura)

A beszéd tett az irodalmi művekben és a hétköznapi életben

Előadó: Valaczka András tanár, tankönyvíró

Idézett művek:

Ali baba és a negyven rabló; Petőfi S. : Füstbe ment terv; Petőfi S. : Minek nevezzelek;

Ady Endre: A Sion-hegy alatt; Mikszáth Kálmán: Az a fekete folt; Voltaire: Candide;

Mikszáth K.: Beszterce ostroma; Puskin: Anyegin

A hétköznapi élet beszédettei:

Feleségül veszek.; Ne haragudj!; Én feloldozlak téged...; Karcsira szavazok.; Kinn volt!; Ötös!; El nem hagylak!; Este átjövünk.

Merre tartunk? A kommunikáció szerepe nő a tethez képest, mind fontosabb a non-verbális kommunikáció: „ A 21. sz. emberek tettel beszél, hogy a beszéde tett legyen.”

2017. ápr. 19.

„Irodalmi ritkaságok az antikváriumban”

Előadók: Lám Andrea a Központi Antikvárium ügyvezető igazgatója és Bálinger Béla boltvezető.

Az előadást Csörgő Lili 8.a osztályos tanuló így foglalta össze:

„A Központi Antikvárium - Magyarország legnagyobb antikváriuma - a főváros szívében, az Astoria Szálló közelében működik 1891 óta. Április 19-én, szerdán a Központi Antikvárium boltvezetőjének előadását hallhattuk. Az antikvárium 1997 óta egy üzlethálózat tagjaként foglalkozik könyvekkel és kultúrcikkkel. Az első antikváriusok a reneszánsz polgári könyvtárakban dolgoztak a 18. században. Ekkoriban ez nem volt egy elterjedt munka, így az antikváriusok emellett fejlesztőként is tevékenykedtek. Magyarországon az első nagyobb könyvtár, ami csupán pár száz kötetből állt, Jankovics Miklósa volt.

Bár Trianon után a magyar könyvkészlet 80%-a határon kívülre került, az országban maradt művek 40%-a pedig elpusztult, azért szerencsére néhány igazán fontos alkotást sikerült megmenteni a barbár hódítók kezei közül. Az 1500 december 31-e előtt írott művek ősnymtatványok, a 16. századtól keletkezett művek pedig Kódexek (mármint közvetlen a 16. században íródott műveket értem ez alatt, hiszen napjaink is az 1500-as évek után van). A legtöbb Magyarországon forgalmazott könyv az állam által védett, tehát papíron nem tűnhet el, bár ez gyakorlatban már többször előfordult. Összességében a 19. századi írók műveitől kezdve, országunkban a 1. kiadás számít értéknek, olyan költők műveiből is mint Csokonai, Vörösmarty, vagy Berzsenyi. Az előadás során elhangzott néhány érdekes ár, mely számomra felfoghatatlan összérték egy könyvért. Például a Bujdosók című dedikált kötet 2 millió forintért kelt el.”

Az összeállítást készítette:

Murányi Ilona

a magyar-ének munkaközösség vezetője

A 2016/17-es tanév a diáktanácsadó szemével

Az idei tanévben már második éve vagyok a Szent Margit Gimnázium iskolapszichológusa és továbbra is töretlen lelkesedéssel láttam el a diáktanácsadói szolgálatot az iskola életében.

Diáktanácsadói feladatköröm igazán sokrétű volt: alapvetően a pedagógiai folyamatban megjelenő nehézségek megértésében, okainak feltárásában, és szükség esetén a problémák korrekciójában nyújtottam segítséget a pedagógus kollégák részére. Másrészt a diákok számára is mindig nyitva állt a Diáktanácsadói ajtóm, hogy megkeressenek és az őket érdeklő témában konzultáljunk, a nehézségeik megoldásában és céljaik elérésében segíthessem őket. A témák nagyon változatosak voltak: tanulási problémákkal, továbbtanulással, pályaválasztási illetve faktválasztási döntéssel kapcsolatos kérdések mellett gyakran kerestek meg családi és párkapcsolati problémákkal is.

Az egyéni személyes beszélgetések, tanácsadás mellett az osztályokat is segítettem, hogy közösségként együttműködőek, összetartóak lehessenek.

- A 7. és 9. évfolyamon antibullying (= bántalmazás megelőzését célzó) foglalkozásokat és tanulás-módszertani előadásokat tartottam.
- Több kollégával együtt (Turi Gellért iskolai munkatárs, és Szabó Szilvia védőnő) idén is megszerveztük az iskolai Sportágválasztó- és Egészségnapot, melynek keretében a diákok a testi-lelki egészséggel kapcsolatos előadásokat hallgathattak meg, interaktív foglalkozásokon vehettek részt.
- Az Újbudai Egészségmegőrzési Program keretében meghívtam a Budapesti Orvostanhallgatók Egyesületének előadóit, akik egészségmegőrzés témában tartottak izgalmas előadásokat.
- A biztonságos internethasználat témakörben külsős szakembert hívtam iskolánkba, aki a 7-8. évfolyamon tartott interaktív előadást.
- Aktív részt vállaltam a Közösségi Szolgálat szervezésében is, a diákok egyéni kéréseit figyelembe véve speciálisan az ő igényüknek megfelelő lehetőséget kerestem.
- A Családsegítő Szolgálattal is kapcsolatot tartottam, illetve a kerületi Iskolapszichológiai Team heti rendszerességű esetmegbeszélő találkozóin is részt vettem.

A tanév során szülők is gyakran fordultak hozzám gyermekük tanulási, magatartási vagy

beilleszkedési nehézségével kapcsolatban, illetve egyéb nevelési kérdéseikkel.

Alapvetően elmondhatom, hogy igyekeztem bekapcsolódni az iskola mindennapjaiba, részt venni az iskolai programokon, ünnepeken, aktív kapcsolatot fenntartani az osztályfőnökökkel annak érdekében, hogy kölcsönösen segíthessük egymás munkáját, így biztosítva a diákoknak megfelelő pedagógiai háttérrel és támogatást.

Kovács Gábor
iskolapszichológus

Büszkeségeink

Szent Margit Gimnázium ©

Ismét akkreditált Kiváló Tehetségpont iskolánk

A Szent Margit Gimnázium 2013 óta tagja az akkreditált Kiváló Tehetségpontok hálózatának. Az elismerő cím valóban sokrétű tehetséggondozási munkát takar, évek óta élő, már hagyománynak számító programok képében, és évről-évre frissülő új kezdeményezések megvalósításában. Azonban, mint minden minőségjelző cím, ez a kitüntetés is felülvizsgálatra szorul. Ezt négy évente teszi meg egy szakértőkből álló bizottság, akik az iskola tehetséggondozási munkájának áttekintése után amennyiben mindent rendben találnak, újabb 4 évre hosszabbítják meg a Tehetségpont cím viselésére való jogosultságot.

Iskolánk akkreditációjának felülvizsgálatára 2017 januárjában került sor. Számunkra is hasznos volt az elmúlt négy év tevékenységének összegzése, rendszerezése, amit az akkreditációs folyamat meg is kívánt. Szinte megszámlálhatatlan szakköri alkalmat, időpontot, foglalkozást rögzítettünk az erre szolgáló rendszerbe, próbaérettségik, diáktanácsadói felmérések módszertanát foglalmaztuk meg a vizsgálatot végző szakértők számára. Az összeállított dokumentumok valamint egy személyes látogatás alapján a Magyar Tehetségsegítő Szervezetek Szövetsége iskolánkat újabb 4 évre Akkreditált Kiváló Tehetségponttá nyilvánította. Külön öröm volt, hogy az ezt bizonyító oklevelet a Kárpát-medence érintett intézményeivel együtt iskolánk dísztermében vehette át Birosz Alfonza nővér a VIII. Kárpát-medencei Tehetségnap alkalmával.

A tehetségpont akkreditáción Tisztartó Márk igazgatóhelyettes, Kovács Gábor iskolapszichológus és Turi Gellért a Nemzeti Tehetség Program pályázatainak kezelője dolgozott.

Turi Gellért

„... mindenkinek, aki szereti az irodalmat”

Hellinger Patrícia Ivett, 12.c osztályos tanuló különdíjas a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Bölcs-Ész tanulmányi versenyén.

2016 októberében ismét meghirdette a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Bölcsész- és Társadalomtudományi Kara a BölcsÉsz Tanulmányi versenyt. A versenyre Magyarország egész területéről küldtek be munkákat a versenyzők.

A verseny 3 fordulóból áll. Az első két forduló feladatainak megoldását e-mailban kell beküldeni, majd a 10 legtöbb pontot szerző versenyzőt behívják a piliscsai Campusra egy szóbeli döntőre.

Az irodalmi feladatok elég sokszínűek, sok kreativitást és a világ- és magyar irodalomban való összefüggő gondolkodást igénylő feladatok.

Az első fordulóban 4 feladatot kaptunk, 1956-ról kellett egy főleg középiskolások számára szóló versantológiát összeállítani, egy általunk kedvelt regényről kellett blogbejegyzést írni, minél kreatívabb, figyelemfelkeltő módon. Szophoklész Antigoné című művét kellett formabontó módon megrendezni, végül metaforát tartalmazó verseket kellett keresni 120 év távlatából minden évtizedre egyet.

A második forduló természetesen nehezebb volt. Minden feladat kapcsolódott az előző fordulókban leírtakhoz. Szintén 4 feladattal álltunk szemben. Az antológiát kötetbe kellett rendezni (tartalomjegyzék, borítótervezés...stb.). Mindezek mellé még bevezető tanulmányt is kellett írni. A második feladat egy hosszú, bonyolult (egymondatos) kortárs novella elemzése. A harmadik feladat a kritikai készséget fejlesztette, a színdarabot, amit megrendeztünk az első fordulóban, pozitívan és negatívan egyaránt kritizálni kellett. A negyedik feladatban megadott szempontok szerint kellett szemléltetni a szerelmi költészet változását 120 év távlatából.

A döntőn szintén megjelenik ez a négyes egység, szintén 4 feladatot kaptunk. Könyvbemutatót kellett készíteni egy prezentációs programmal (ppt) és azt szóban

előadni a 6 tagú zsűrinek. Míg a többiek prezentáltak, addig nekünk 70 perc állt rendelkezésünkre, hogy a már olvasott novellát, aminek a végét levágták, saját szájizunk szerint minél kreatívabban befejezzük. Majd az általunk rendezett színdarabot kellett megvédeni egy 3 tagú „színházi bizottság” (zsűri) előtt, akik természetesen ismerik a rendezést és a két kritikát is. Plusz pontért készíthettünk plakátot is a színdarab premierjéhez. Végül pedig egy meglepetés feladat várt ránk, egy 10 kérdésből álló irodalmi kvíz.

Nagyon élvezetes és kihívást jelentő feladatok voltak. Már másodjára vettem részt a versenyen, tavaly az országos 3. helyet hoztam el, most érettségizőként pedig a különdíjat sikerült megcsípnem. Mindenképp ajánlom mindenkinek, aki szereti az irodalmat, nem csak mint tantárgyat. És azoknak is, akik gondolkoznak az emelt szintű érettségén magyarból, mert rengeteget lehet a feladatokkal fejlődni, és gyakorlatot ad például az esszéírásban, ami elengedhetetlen az érettségén.

Hellinger Patrícia Ivett (12.c)

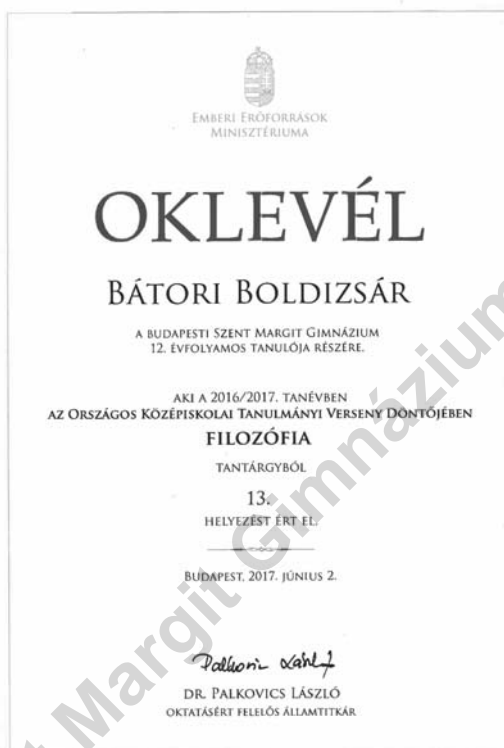
Kiemelkedő eredmények a filozófia OKTV-n

A 2016/17-es tanévben a filozófia OKTV második fordulójába jutottak iskolánkból:

- Bátori Boldizsár
- Kostyán Ákos
- Soós Máté
- Szabó Domonkos
- Varga Leila

Közlük Bátori Boldizsár országos 13. helyezést ért el.

Felkészítő tanárunk: Kis Attila

Nemzeti és nemzetközi dobogós helyezések a Genius Logicus matematikaversenyen

A 2016-2017-es tanévben is részt vettek diákjaink a Genius Logicus nemzetközi, nyolc ország diákjai közötti matematikai versenyen.

Az előző tanév győzteseinek versenyfordulójában, a nemzetközi mezőnyben

01 kategóriában

- Varga Gergő -12.a nemzetközi 10. / nemzeti 1.
- Szentváry-Lukács Keve -12.c nemzetközi 10. / nemzeti 2.
- Sándor Luca Lelle -12.c nemzetközi 10. / nemzeti 3.

02 kategóriában

- Szabolcs Máté -10.b nemzetközi 1. / nemzeti 1.
- Balassa Tamás -10.b nemzetközi 10. / nemzeti 2.
- Hanczik Henrik -10.b nemzetközi 11. / nemzeti 3. helyezett lett.

Az időmérés nélküli versenyen a logikai feladatok megoldásában legjobb eredményt Balassa Tamás és Szabolcs Máté 10. b osztályos tanulók érték el, akik 87%-os teljesítményükkel a verseny „kiváló megoldói” lettek.

A Genius Logicus időmérési versenyen a logikai feladatok és fejtörők megoldásában a 2016/2017-es tanévben az alábbi eredményt érték el:

Felkészítő tanárunk: Pákh György

01 Kategória	Nemzeti helyezés	Nemzetközi helyezés
<i>Hanczik Henrik -10.b</i>	1.	15.
<i>Balassa Tamás -10.b</i>	3.	56.
<i>Makk Gréta -10.b</i>	5.	73.

02 Kategória	Nemzeti helyezés	Nemzetközi helyezés
<i>Szabolcs Máté -10.b</i>	3.	23.
<i>Szigetvári Péter -10.b</i>	6.	52.
<i>Kovács Máté -10.b</i>	7.	54.
<i>Kócsa Kristóf -10.b</i>	8.	71.

Biológia háziversenyünk eredményei

A biológia tanárok minden évben rendeznek két háziversenyt. A hetedikeseeknek 221 állatfajt kell felismerni és besorolni, a tízedikeseeknek pedig 117 növény, illetve gombafajt. A hetedikeseek közül 10 fő vett részt a versenyben. A három első helyezett tanuló állathatározót és csokoládét nyert.

Eredmények:

- I. helyezett: Oravecz Orsolya 7.a (felkészítője: Pethő-Gazdag Cecília)
- II. helyezett: Dobó Bálint 7.b (felkészítője: Lobmayer András)
- III. helyezett: Zsidek Borbála 7.a (felkészítője: Pethő-Gazdag Cecília)

A tízedikeseek növényfelismerési versenyén 29 tanuló vett részt. Akik helyezést értek el, értékes könyvet, vagy csokoládét kaptak.

Eredmények:

I. helyezettek:

- Gádor Lea 10.d (felkészítője: Pethő-Gazdag Cecília)
- Hanczik Henrik 10.b (felkészítője: Kiss Orsolya)
- Makk Gréta 10.b (felkészítője: Kiss Orsolya)
- Mészáros Lilla 10.d (felkészítője: Pethő-Gazdag Cecília)
- Szekeres Ádám 10.d (felkészítője: Pethő-Gazdag Cecília)

II. helyezettek:

- Jeszenszky Júlia 10.b (felkészítője: Kiss Orsolya)
- Rábai Lilla 10.a (felkészítője: Lobmayer András)

III. helyezettek:

- Novák Anita 10.c (felkészítője: Pethő-Gazdag Cecília)
- Vatamány Dorina 10.c (felkészítője: Pethő-Gazdag Cecília)

Sporteredményeink listája

Kerületi versenyek

Kézilabda bajnokság

Szent Margit Gimnázium 3. helyezett

Kosárlabda bajnokság

VI. korcsoportos fiúk 3. helyezett

V. korcsoportos fiúk 2. helyezett

V-VI. korcsoport lányok 2. és 3. helyezett

Floorball bajnokság

„A” csapat 3. helyezett

Függeszkező csapatverseny

fiú csapat 1. helyezett

Leány kispályás labdarúgó bajnokság

„A” csapat 3. helyezett

„B” csapat 2. helyezett

Középiskolai bowling bajnokság

„A” csapat 1. helyezett

Középiskolai falmászó verseny

lány csapat 3. helyezett

Középiskolai sakk verseny összesített

Szent Margit Gimnázium 2. helyezett

Amatőr váltó korcsolyaverseny

fiú csapat 1. helyezett

lány „B” csapat 3. helyezett

Középiskolai mezei futóverseny

Szent Margit Gimnázium 3. helyezett

Újbuda Dlákolimpia mezei futóverseny

lány csapat 1. helyezett

8. oszt. lány csapat 1. helyezett

Kerületi Diákolimpiai Úszóverseny

Vegyes váltó fiúk V-VI. kcs. Szent Margit Gimnázium „A” csapat 3. helyezett

Vegyes váltó lányok V-VI. kcs. Szent Margit Gimnázium „A” csapat 1. helyezett

Vegyes váltó lányok V-VI. kcs. Szent Margit Gimnázium „B” csapat 3. helyezett

Gyors váltó fiúk V-VI. kcs. Szent Margit Gimnázium 3. helyezett

Gyors váltó lányok V-VI. kcs. Szent Margit Gimnázium 1. helyezett

Középiskolás kispályás labdarúgó bajn.

V. korcsoport Szent Margit Gimnázium 2. helyezett

VI. korcsoport Szent Margit Gimnázium „A” csapat 1. helyezett

Középiskolás röplabda bajnokság

Szent Margit Gimnázium fiúk 1. helyezett

Szent Margit Gimnázium lányok 1. helyezett

Szent Margit Gimnázium vegyes 2. helyezett

Kerületi versenyek egyéni eredményei

Asztalitenisz

Marossy Dénes VI. korcsoport 1. helyzett

Kerestély Koppány VI. korcsoport 2. helyzett

Simon Zsófia V-VI. kcs. 1. helyzett

Márki László V. korcsoport 1. helyzett

Függeszkező verseny

Kerestély Koppány 2. helyzett

Kötélmászó verseny

Suba Eszter 6. helyezett

Középiskolai bowling bajnokság

Wohna Eszter 2. helyzett

Rezek Máté 2. helyzett

Újbuda Középiskolás Falmászó Verseny

Fantoly Bonifác V. korcsoport 8. helyzett

Fülöp Veronika VI. korcsoport 2. helyzett

Középiskolai sakk verseny

Molnár Levente V. korcsoport 1. helyezett

Amatőr egyéni korcsolyaverseny

Kocsondi Loránd 2. helyezett

Ramadan Olivér 3. helyezett

Középiskolai mezei futóverseny

Wochna Eszter VI. korcsoport 1. helyezett

Suba Eszter VI. korcsoport 2. helyezett

Újbuda Diákolimpiai Mezei Futóverseny

Majtényi Laura 2. helyezett

Simon Réka 3. helyezett

Újbuda Középiskolás Atlétika Egyéni- és Svédváltó Verseny

Kerestély Koppány 100 m VI. korcsoport 1. helyezett

Harsányi András 400 m V. korcsoport 1. helyezett

Griffiths Emese 400 m V. korcsoport 1. helyezett

Rezsek Máté 400 m VI. korcsoport 3. helyezett

Wochna Eszter 400 m VI. korcsoport 1. helyezett

Szauer Tünde 800 m V. korcsoport 2. helyezett

Soós Csaba 800 m VI. korcsoport 2. helyezett

Fantoli Márton 800 m VI. korcsoport 3. helyezett

Mayer Barbara 800 m VI. korcsoport 2. helyezett

Tóth Rita 1500 m V. korcsoport 2. helyezett

Kocsis Botond 1500 m VI. korcsoport 1. helyezett

Wochna Eszter 1500 m VI. korcsoport 1. helyezett

Dörner Fanni 1500 m VI. korcsoport 2. helyezett

Fodor Tamás távolugrás V. korcsoport 1. helyezett

Jánosa Bence távolugrás V. korcsoport 2. helyezett

Bánki Anita távolugrás V. korcsoport 3. helyezett

Harsányi András magasugrás V. korcsoport 1. helyezett

Ebényi Gergely magasugrás V. korcsoport 3. helyezett
Németh Rebeka magasugrás V. korcsoport 2. helyezett
Vajkó Gréta magasugrás V. korcsoport 3. helyezett
Jankovits Benedek magasugrás VI. korcsoport 1. helyezett
Lukács Fruzsina magasugrás VI. korcsoport 1. helyezett
Mónus Ida magasugrás VI. korcsoport 3. helyezett
Szigeti Ádám kislabdahajítás V. korcsoport 3. helyezett
Balázs Kata kislabdahajítás V. korcsoport 2. helyezett
Gergely Balázs kislabdahajítás VI. korcsoport 1. helyezett
Hefler Péter súlylökés VI. korcsoport 2. helyezett
Wochna Eszter súlylökés VI. korcsoport 3. helyezett

Kerületi Diákolimpia Úszóverseny

Oravecz Orsolya hátúszás lányok IV. korcsoport 2. helyezett
Pelyhe Liliána mellúszás lányok IV. korcsoport 2. helyezett
Sahin Borbála gyorsúszás lányok V-VI. kcs. 2. helyezett
Küzdy Noémi gyorsúszás lányok V-VI. kcs. 3. helyezett
Szigeti Ádám mellúszás fiúk V-VI. kcs. 1. helyezett
Suba Eszter mellúszás lányok V-VI. kcs. 2. helyezett
Beck Zsófia mellúszás lányok V-VI. kcs. 3. helyezett
Farkas Domonkos pillangóúszás fiúk V-VI. kcs. 2. helyezett
Küzdy Noémi pillangóúszás lányok V-VI. kcs. 2. helyezett
Sahin Borbála pillangóúszás lányok V-VI. kcs. 3. helyezett

Budapesti versenyek

Budapesti asztalitenisz bajnokság

Márki László fiúk V-VI. kcs. 3. helyezett
Simon Zsófia lányok V-VI. kcs. 1. helyezett

Budapesti úszás verseny

Küzdy Noémi 100 m gyors lányok VI. kcs. 6. helyezett
Sahin Borbála 100 m gyors lányok V. kcs. 2. helyezett

Truszka Botond 100 m mell fiúk VI. kcs. 5. helyezett

Truszka Levente 100 m mell fiúk V. kcs. 6. helyezett

Truszka Botond 100 m hát fiúk VI. kcs. 5. helyezett

Fehérpataky Réka 100 m hát lányok V. kcs. 7. helyezett

Katolikus Iskolák Diáksportszövetsége (KIDS) versenyek

Úszás

4x50 m gyors váltó lány V-VI. kcs. Szent Margit Gimnázium 2. helyezett

(Drávucz Diána, Küzdy Noémi, Sahin Borbála, Suba Eszter)

Asztalitenisz

Marossy Dénes fiúk V-VI. kcs. 2. helyezett

Simon Zsófia lányok V-VI. kcs. 1. helyezett

Kosárlabda

VI. kcs. fiúk Szent Margit Gimnázium 1. helyezett

Labdarúgás

V-VI. kcs. fiúk Szent Margit Gimnázium 1. helyezett

V. kcs. lányok Szent Margit Gimnázium 5. helyezett

VI. kcs. fiúk Szent Margit Gimnázium 4. helyezett

Röplabda

VI. kcs. lányok Szent Margit Gimnázium 2. helyezett

VI. kcs. fiúk Szent Margit Gimnázium 8. helyezett

Utazásaink

Szent Margit Gimnázium ©

Selmecebányai diákcseraprogram

Banská Štiavnica: student exchange program

Többéves hagyományunkhoz híven, ebben az évben is megszerveztük a csereprogramot a selmecebányai katolikus iskolával. A kommunikáció nyelve az angol volt. Bár több szlovák tanuló nagyszülei még beszéltek magyarul, mára elenyésző kisebbségben vannak a magyarok. Így az angol mint közvetítő nyelv által sikerült kapcsolatot teremteni velük.

Egy hétig a szlovák csoport tagjait láttuk vendégül itt, Budapesten. Különféle programok segítették elő a jó kapcsolatok kialakulását: első nap egy szabadulósobából kellett kijutni (ez szerencsére sikerült is, hála a diákok együttműködésének), aztán jártunk a Sziklakórházban, az Állatkertben, és tettünk egy belvárosi sétát a magyar diákok idegenvezetésével. Délutánonként a cserepartnerek tölthették együtt a szabadidejüket, és közösen vehettek részt az iskola hagyományos angol nyelvű vetélkedőjén, melynek témája Artúr király és a kerekasztal lovagjai volt. Egyik este a Dunán egy hajókiránduláson vehettek részt a diákok.

Májusban egy hétre a mi diákjainkat látták vendégül a selmecebányai tanulók. Ez a hét is bővelkedett programokban: meglátogattuk a város nevezetességeit, külön érdekesek voltak a magyar vonatkozású helyek, ellátogattunk Közép-Európa legnagyobb szabadtéri bányamúzeumába, és bepillanthattunk a szlovák iskola életébe. Délutánonként a családokkal voltak a tanulók, egyik este pedig grillpartit szerveztek.

Úgy gondolom, idén is szövődtek barátságok, és a tanulóink megtapasztalhatták, hogy az angol nyelvet tudják használni, a mindennapi gyakorlatban is boldogulnak a nyelv segítségével. Talán ez a tapasztalat lendületet ad a további nyelvtanuláshoz, hiszen ezzel a programmal ez lenne az elsődleges célunk.

Following our tradition, we organized the student exchange program this spring. The language of the communication was English. Although some of the Slovakian students' grandparents still speak some Hungarian, there is a very small minority of Hungarian people in Banská Štiavnica now. So, English as a mediation language helped our team to communicate.

In April, the Slovakian students visited our families for a week. We had different programs to establish cooperation among the students: on the first day, they had to cope with an escape room (and it was fortunately successful, thanks to the high-level cooperation), they visited

the Hospital in the Rock, the Budapest Zoo, and they had a city walk guided by our students. In the afternoons, the students had free time with the partners, and they could take part in the annual English language quiz of our school (this year, its topic was King Arthur and the knights of the Round Table). One evening, we went on a boat trip over the River Danube.

In May, we visited the partners in Banská Štiavnica. That week had also a wide variety of programs: we visited the sights of the town, especially those with a Hungarian reference. We also visited the open-air Museum of Mining, and could have a closer glimpse at the Slovakian school's everyday life. The students spent the afternoons with the partners' families, and we also had a grill party one evening.

I think, this year the students also made new friends, and experienced that they can cope with everyday situations in English. This experience may help our students to get a new motivation to learn English, as this is our main purpose with the program.

Nyíri Andrea

Heiligenstadti diákcseraprogram

Heiligenstadt - Budapest Austauschprogramm

Német diákok Budapesten.

Hosszú levelezés után végre előben is megismerhettük cserediákjainkat, akiket „Herzlich Willkommen” felirattal vártunk a Keletinél. A 11 órás vonatút után jólesett a meleg vacsora. Náluk 7:15-kor kezdődik a tanítás, ezért az ő napjuk korábban indul, így este hamarabb fáradtak voltak.

Egy német lánynak vasárnap volt a 18. születésnapja. Közös készítettünk neki pizzát, tortával és ajándékkal köszöntöttünk fel. A hét folyamán reggeltől estig úton voltunk, igyekeztünk minél többet megmutatni fővárosunkból. Nemcsak a nevezetességeket nézhették meg, hanem egyéb érdekességeket is.

Míg mi délelőtt az iskolapadot koptattuk, addig ők közösen fedezték fel a várost. Tartottunk egy közös német órát is, ahol a beszélgetésen volt a hangsúly. Cserediákjaink az iskolai menzán ebédeltek, majd a délutánt már velük töltöttük. (Ezüton is köszönjük tanáraink türelmét, amiért a héten a sok program miatti felkészületlenségünket elnézték.)

Az izgalmas, de sok energiát igénylő hét utolsó napján közös élménybeszámolót tartottunk egymásnak fotókkal illusztrálva. A program alatt szoros barátságok kötődtek, nyelvtudásunk jelentősen fejlődött, mi is jobban megismertük Budapestet, és ők is rengeteg szép élménnyel gazdagodtak. A pályaudvaron fájó volt a búcsú, de négy hét múlva mi látogatjuk meg őket, ezzel bíztattuk egymást. Már nagyon várjuk!

Mali Boglárka (11.b)

Schüler aus Deutschland in Budapest.

Nach langer Zeit, in der wir über E-Mails und Briefe in Kontakt kamen und uns besser kennenlernten, konnten wir unsere Austauschschüler persönlich kennenlernen. Wir hießen sie in Budapest mit einem „Herzlich Willkommen - Plakat”, willkommen. Nach der 11 stündigen Zugfahrt tat das warme Abendessen sichtlich gut. Da in Heiligenstadt der Unterricht um 7.15 Uhr beginnt, waren sie meist schon früh wach und abends waren sie schneller müde als wir.

Am Sonntag hatte eine der Mädchen ihren 18. Geburtstag. Wir feierten mit Pizza, Torte und Geschenke. Während der ganzen Woche waren wir von morgens bis abends unterwegs. Wir versuchten ihnen ganz Budapest zu zeigen. Dabei zeigten wir ihnen nicht nur

Sehenswürdigkeiten, sondern viel mehr.

Wir mussten vormittags in die Schule, während die deutschen Schüler etwas anderes zusammen machten. Einmal waren sie auch im Unterricht bei uns, was sehr viel Spaß machte. Die Schüler aßen in unserer Kantine zu Mittag und dann sahen wir uns wieder und verbrachten den Nachmittag zusammen. (Durch das Verständnis der Lehrer, mussten wir in dieser Woche kaum Klassenarbeiten schreiben. Deswegen haben sie einen großen Dank verdient.)

Am Ende der aufregenden Woche führten wir ein gemeinsames Erlebnisgespräch und zeigten Fotos dazu. Während der Austauschwoche haben wir uns sehr an unsere Austauschschüler gewöhnt, weshalb uns nun eine enge Freundschaft verbindet.

Zudem konnten wir unsere Sprachkenntnisse verbessern, lernten Budapest besser kennen und hatten viele neue Erlebnisse. Der Abschied war demzufolge sehr traurig. Aber bald fahren wir nach Deutschland, wo wir hoffentlich auch viel Neues sehen werden.

Boglárka Mali (11.b)

Magyar diákok Heiligenstadtban

A csereprogram első napján reggel 8-kor találkoztunk a Keleti pályaudvaron, és Münchenen és Göttingen keresztül elindultunk Heiligenstadtba. A német cserediákok az állomáson vártak ránk. Mindenkit hazavittek, és finom vacsorával fogadtak bennünket. Hétvégén a cserediákok szerveztek programokat nekünk. Vasárnap közösen elmentünk hajtányozni egy közeli helységbe. Ez mindenkinek nagyon tetszett.

Hétfőn nagyon korán kellett felkelnünk, mivel a tanítás 7:15 kor kezdődött. Ott köszöntött minket az iskola igazgatója, majd a cserediákjainkkal beültünk néhány tanórára. Tanítás után az Eichsfeld Határmúzeumba mentünk, ahol nagyon érdekes idegenvezetésben volt részünk.

A keddi napunkat szintén óralátogatással kezdtük, majd vonattal Weimarba utaztunk. Abba a városba, ahol Goethe és Schiller is élt. A városnézés után volt egy kis időnk ajándékokat vásárolni a családjainknak, és egyénileg is körbenézni a városban.

Szerdán az órák után busszal Wartburg várába mentünk,

ahol Szent Erzsébet élt és Luther is tartózkodott. Majd Eisenachban megnéztük még a Johann Sebastian Bach múzeumot, és meghallgattunk egy koncertet is. Délután a cserepartnereinkkel még elmentünk gokartozni. Ezt szintén nagyon élveztük.

Csütörtökön a Grimm Múzeumot néztük meg Kasselben. A múzeum érdekessége, hogy úgy van berendezve, mint egy szótár, ez nagyon tetszett. Délután összeültünk, és tartottunk egy búcsúalkalmat, ahol sütik mellett megnéztük a héten készült képeket. Este Paulnál ünnepeltünk tovább, sokat játszottunk és beszélgettünk.

Hamar eltelt a hét, pénteken már indultunk is haza. Nagyon jól éreztük magunkat a csereprogramon, tényleg szuper volt. Csak ajánlani tudjuk.

Plank Zsófia, Drobni Barnabás, Golarits Kristóf (9.e)

Wir trafen uns um 8 Uhr am Ostbahnhof und fuhren über München und Göttingen nach Heiligenstadt. Unsere Gastfamilien warteten schon auf uns am Bahnhof und zu Hause empfingen sie uns mit leckerem Abendessen. Am Wochenende organisierten die Austauschschüler tolle Programme. Am Sonntag fuhr die ganze Austauschgruppe Draisine. Das machte uns echt viel Spaß.

Am Montag mussten wir sehr früh aufstehen, weil der Unterricht um 7:15 begann. Dort begrüßte uns der Schuldirektor und wir hatten auch Unterricht. Danach besuchten wir das Grenzlandmuseum Eichsfeld, wo wir eine echt interessante Führung hatten.

Am Dienstag nach dem Unterricht fuhren wir mit dem Zug nach Weimar, wo Schiller und Goethe gelebt hatten. Wir hatten dort eine Stadtführung und auch freie Zeit, um die Stadt selber zu entdecken und Geschenke zu kaufen.

Am Mittwoch nach dem Unterricht fuhren wir mit einem Bus auf die Wartburg, wo die Heilige Elisabeth und Luther gelebt hatten. Nachher schauten wir uns eine Ausstellung über Johann Sebastian Bach in Eisenach an und nahmen dort an einem kleinen Konzert teil. Am Nachmittag fuhren wir noch mit unseren Austauschpartnern Gokart. Es hat uns sehr gefallen.

Am Donnerstag besuchten wir das Grimm Museum in Kassel. Das Museum sah aus, wie ein Wörterbuch. Wir fanden es sehr interessant. Am Nachmittag hatten wir eine Abschlussparty, wo wir uns die Fotos anschauten, die wir während der Woche gemacht hatten. Am Abend gingen wir noch zusammen zum Paul, um zu feiern. Wir spielten witzige Spiele und redeten viel miteinander.

Die Woche verging ganz schnell. Am Freitag fuhren wir schon nach Hause. Das Austauschprogram war super und machte uns sehr viel Spaß. Wir können es dir nur empfehlen.

Zsófia Plank, Barnabás Drobni und Kristóf Golarits aus der Klasse 9.e

Osnabrücker diákcseré

2017 tavaszán újra lehetőséget kaptunk az iskolából 14-en, hogy részt vegyünk az osnabrücker diákcseré-programon. Először a német partnereink látogattak el hozzánk április 24-től május 3-ig, és megnézték Budapestet. Elvittük őket Visegrádra is, ahol kompozttunk, aztán megnéztük a várat, és ellátogattunk Gödöllőre, a Sissy-kastélyba is. Délutánonként és hétvégén saját magunk szerveztünk programokat, legtöbbször együtt. Kedden közösen elmentünk az állatkertbe, este pedig egy búcsúösszejevetellel zártuk ezt a tíz napot, ahol a vendégek tanulhattak egy kis ízelítőt a magyar néptáncból, népdalokból. Szerdán hajnalban a repülőtéren még senki nem volt igazán szomorú, mert tudtuk, hogy nemsokára találkozunk Osnabrückben.

Mi június 9-én reggel indultunk Németországba. Már maga az utazás is izgalmas volt, ugyanis a társaságból többünknek is ez volt az első repülése. Miután leszálltunk, busz vitt minket Dortmundból Osnabrückbe. Amikor megérkeztünk, nagyon örült mindenki, hogy újra látjuk egymást. Először volt egy rövid körbevezetés az iskolában, majd az igazgató úr köszöntött minket. Délután megismerkedtünk a családokkal. Nekem már rögtön szimpatikus volt az egész család, így egész sokat beszélgettem velük (az elején még kicsit dőcögősen, de egyre jobban belejöttem), aminek ők nagyon örültek, még akkor is, ha nem mindig volt nyelvtanilag helyes, amit mondtam. Szombaton Cuxhavenbe utaztunk, ahol beszélhettünk az apály miatt éppen visszahúzódott tengerbe. Aztán, mikor a víz elindult kifelé, vele együtt sétáltunk vissza. Vasárnap piknikezni mentünk egy folyó mellé, és bele is mentünk a vízbe, bár elég hideg volt.

Hétfőn bementünk velük az első négy órára, és kiderült, hogy náluk egész másképp van egy nap a suliban. 90 perces órák vannak, 20 perces szünetekkel. Van olyan tanár, aki a 90 perc közben is tart egy 5 perces szünetet. A szünetekben lemehetnek a menzára, ami egyben büfé is, vagy kimehetnek az udvarra. Délután Münsterbe mentünk, ahol volt egy kis városnézés. Megnéztük a nagy bicikligarázst és a dómot. Kedden sem maradtunk városnézés és utazás nélkül, ugyanis Brémába látogattunk, ahova a muzsikások a mesében. Itt elmentünk az Übersee múzeumba, utána pedig be a városba. Nekem személy szerint ez jobban tetszett, mint Münster, mert igaz, hogy Bréma nagyobb, de sokkal szebb a belvárosa, és még egy bűvésszel is összefutottunk. Szerda és csütörtök délelőtt is iskolában voltunk a partnereinkkel együtt. Szerda délután tangram puzzle-t készítettünk egy Berufsschule-ban, csütörtök délután volt egy körbevezetés a városban, aztán engem a német lány elvitt lovagolni. Este pedig az iskola koncertjét néztük meg. Pénteken egy textilmúzeumba látogattunk az iskola nyolcadikosával együtt. Délután fürdeni mentünk egy Nettebad nevű helyre, ami szintén nagyon jó volt. Szombaton először is sokáig aludtunk, aztán elvitt a család egy étterembe reggelizni. Náluk ez szokás, ilyenkor az étteremben svédasztalos reggeli van, mint egy szállodában. Ezután sétáltunk a városban, mert épp koncertek és piac volt, este pedig elmentünk a búcsúbulira, amit az egyik német családnál tartottunk a kertben. Grilleztünk, ettünk, játszottunk, beszélgettünk. Vasárnap reggel indultunk a reptérre. Ez a búcsú már szomorúbb volt, mint a budapesti, de azért örültünk a hazaútnak is.

Új élményeket, nyelvtudást, de ami még fontosabb, barátokat szereztünk ez idő alatt, és remélem, ezek a barátságok még sokáig megmaradnak.

Palotai Petra (10.e)

Schüleraustausch – Osnabrück

Im Frühling 2017 bekamen die Schüler unseres Gymnasiums die Möglichkeit, am Schüleraustauschprogramm mit dem Graf-Stauffenberg-Gymnasium in Osnabrück wieder teilzunehmen. 14 SchülerInnen nutzen diese Chance und wählten sich von den deutschen Teilnehmern je einen Partner. Zuerst besuchten sie uns und Budapest, vom 24. April bis zum 3. Mai. Eine ganze Menge an Programmen wartete auf uns, unter anderem der Besuch der Visegráder Burg und des Grassalkovich-Schlusses in Gödöllő. An den Nachmittagen und Wochenenden konnten wir selbst das Programm gestalten. Diese Zeit verbrachten wir meist alle zusammen. Am letzten Tag waren wir im Zoo und am Abend organisierten wir eine kleine Abschiedsparty mit ungarischem Volkstanz und

einem kleinen ungarischen Volkslied, das wir unseren Gästen beigebracht haben. Beim Abschied am nächsten Morgen war niemand so richtig traurig, denn wir wussten, in 5 Wochen sehen wir uns in Osnabrück wieder.

Am 9. Juni war es dann so weit. Am frühen Morgen flogen wir nach Dortmund und von dort fuhren wir dann mit dem Bus nach Osnabrück weiter. Viele flogen jetzt das erste Mal, so war das für sie besonders aufregend. Als wir uns dann in Osnabrück mit unseren neuen deutschen Freunden wiedersahen, war die Freude groß.

Nach unserer Ankunft durften wir uns zuerst das moderne Gymnasium anschauen, dann hat uns Herr Krotzek der Schulleiter des Gymnasiums begrüßt. Am Nachmittag lernten wir unsere Gastfamilien kennen. Mir war meine Familie von Anfang an sehr sympathisch, so habe ich mich mit ihnen viel unterhalten (zuerst nicht ganz so fließend, aber dann lief es immer besser). Sie haben sich sehr über meine Entwicklung gefreut, auch wenn mein Deutsch nicht immer perfekt war.

Am Samstag fuhren wir nach Cuxhaven und unternahmen eine Wattwanderung. Wir liefen so lange auf dem Meeresboden zur See hin bis uns das Wasser entgegenkam. Auf dem Rückweg spazierten wir mit dem Wasser zusammen in Richtung Küste. Am Sonntag hatten wir ein Picknick an der Hase (so heißt der Fluss in Osnabrück), wobei wir auch das kalte Wasser kurz getestet haben. Am Montag nahmen wir am Unterricht teil. Wir stellten sofort einige Unterschiede fest: die Stunden dauern bei ihnen 90 Minuten und die Pausen 20, wobei sie in den 90 Minuten manchmal eine fünfminütige Pause halten. In den längeren Pausen können sie in der Mensa, die auch als Cafeteria dient, Mittag essen oder auf den Schulhof gehen. Am Nachmittag fuhren wir mit dem Zug nach Münster und besichtigten die Stadt. Wir besuchten die Radstation, den Dom und insgesamt die Altstadt. Am Dienstag ging die Reise nach Bremen (wie auch die der Stadtmusikanten im Märchen). Hier sahen wir uns das Übersee-Museum und die Innenstadt an. Mir persönlich hat Bremen besser gefallen als Münster. Bremen ist zwar größer, aber die Altstadt fand ich viel schöner. Und wir sind sogar einem Zauberkünstler begegnet. Am Mittwoch und am Donnerstag Vormittag saßen wir mit unseren Partnern in der Schulbank, am Mittwoch Nachmittag fertigten wir in der Berufsschule ein Tangramm-Puzzle an und am Donnerstag Nachmittag hat uns Herr Nienhuis durch Osnabrück geführt. Später bin ich mit meiner Partnerin reiten gewesen, und zum Schluss nahmen wir am Sommerkonzert des Gymnasiums teil.

Am Freitag stand für uns und für die Achtklässler das Tuchmachermuseum in Bramsche auf dem Programm, und am Nachmittag konnten wir uns im tollen Nettedbad entspannen.

Am Samstag haben wir zuerst lange geschlafen und dann haben wir in einem Restaurant gefrühstückt. Meine Familie tut das öfters. Man konnte sich vom Büfettisch bedienen wie in einem Hotel. Danach spazierten wir durch die Altstadt, in der gerade ein Konzert und der Markt stattfanden. Am Abend hielten wir im Garten der Familie Weikert unsere Abschiedsparty. Wir grillten, aßen Hähnchen, Steak und Würstchen, spielten und unterhielten uns. Am frühen Morgen fuhr unser Bus in Richtung Flughafen los. Dieser Abschied fiel uns schon wesentlich schwieriger, obwohl wir uns auf unsere Familien freuten.

Und was nahmen wir mit? Neue Erlebnisse, bessere Sprachkenntnisse, aber noch wichtiger: neue Freundschaften, und ich hoffe, sie halten noch sehr lange.

Petra Palotai (10.e)

Csíksomlyói zárandoklat

Iskolánkból idén egy 26 fős csoport vehetett részt a csíksomlyói zárandoklaton a Misszió

Tours utazási iroda szervezésében. Az egész zárandoklat profin volt megszervezve. Már kifelé menet megkezdődöttek az imádságok és éneklések a Boldogasszony Zárandokvonaton. Az utasok száma jóval meghaladta az ezret. Mivel idén Szent László emlékévként van, megálltunk Nagyváradon – ahol a lovagkirály monostort alapított –, hogy

a helybéliekkel közös, ünnepi szentmisén vegyünk részt. Késő este értünk a szállásunkra, egy gyergyószentmiklósi kollégiumba. Finom vacsoránkat éjfél után fogyasztottuk el, sütemény gyanánt kürtőskalácsot kaptunk.

Az első teljes napon ellátogattunk Gyimesbükkre az ezeréves határhoz. Itt részt vettünk egy püspöki szentmisén. Rövid szabadprogram után visszamentünk vonatunkhoz, amellyel a gyönyörű Gyimes-völgyben utaztunk. Nagyon szép volt a kilátás és közben a vonat saját rádióján hallhattuk, hogy éppen hol járunk, és még pár érdekes történetet a velünk utazó atyáktól.

Eljött a szombat, amit már mindenki nagyon várt. Kora reggel indultunk Csíksomlyóra, az ünnepi búcsúra. Csíkszereda vasútállomástól közös keresztaljként, énekelve és imádkozva felvonultunk a kegytemplomhoz, majd tovább a Kis- és Nagy-Somlyó nyergébe. Amikor felfelé mentünk nagyon jó érzés volt, hogy a sok zarándok szívvel-lélekkel együtt énekelte az énekeket. Az ünnepi mise nagyon megható volt, több százezer ember együtt imádkozott és énekelt. Elég közel helyezkedtünk el az oltárhoz, így mindent láttunk. Nagyon tetszett, hogy a mise félig latinul volt. A legjobb az volt, ahogy az a sok ember egyszerre imádkozta a Miatyánkot. A mise után volt egy kis szabadprogram, mialatt a búcsúban körül tudtunk nézni. A szállásra visszafelé menet már mindenki fáradt volt, de megérte, mert óriási élményben volt részünk.

Az utolsó nap reggelén, Gyergyószentmiklós főterén vettünk részt egy pünkösdi szabadtéri szentmisén. Ezt követően még utoljára elfoglaltuk üléseinket a 17 vagonból álló zarándokvonaton és hazaindultunk. A zarándokrádióban élménybeszámolókat hallhattunk, énekeltünk, imádkoztunk közösen, amíg meg nem érkeztünk Budapestre. Közben a főbb megállóhelyeken az Erdélyiek mindig nagy szeretettel köszöntöttek minket, adtak nekünk vizet, pogácsát, sőt még virágot is.

Ez az egész zarándoklat egy lelki feltöltődés volt számomra ahol még ráadásul jó közösségben is voltam. Sokat nevettünk és beszélgettünk egymással. Köszönjük a lehetőséget Görbe László igazgató úrnak, aki mindig kijárja, hogy a margitos diákok eljuthassanak székelyföld legnagyobb ünnepére.

Bakos Bianka (9.c)

A 8.a osztály Bécsben járt

Tudtad-e, hogy 1986-ot az ENSZ a béke évének nyilvánította és egy Habsburg Rudolf nevét viselő osztrák cserkészcsapat ötlete alapján a béke szimbóluma a betlehemi Születés templomában égő láng lett?

Tudtad-e, hogy azóta évről évre - a cserkészek kíséretében - rendszerint egy-egy gyermek indul Jézus születésének színhelyére, hogy a jászol helyén épült templomban, a Születés Bazilikában található örökmécsesből lángot vegyen?

Tudtad-e, hogy lámpásba zárva hozzák aztán repülővel Bécsbe, ahol egy nagyszabású ökumenikus Istentisztelet keretében veszik át az egyes országok cserkész küldöttei a lángot, s viszik tovább a saját országukba speciális lámpásokkal és örökmécsesekkel?

Tudtad-e, hogy az összetartozás, a biztonság a kölcsönös bizalom és szeretet jele ez a láng?

Tudtad-e, hogy a Születés Bazilika épületét egy kicsiny barlang fölé emelték, amelynek legjelentősebb része az előbb említett Születés Barlang, amit Jézus születési helyeként tartanak számon? Itt található egy fényes csillag a születés „pontos”

helyét jelölve, amelyet egy lámpás világít meg, s a csillag 15 felekezetet szimbolizál.

S végül tudtad-e, hogy a Szent Margit Gimnázium 8. osztályos diákjai is, - az eddigi hagyományoknak megfelelően - elhozták a betlehemi békelángot a gimnázium kápolnájába, hogy ott továbbadják, onnan elvihessük otthonunkba és ott karácsonyig folyamatosan égjen?

2016. december 10-én ment Bécsbe a népes csapat. Az adventi vásári sokadalom után a Természettudományi Múzeum érdekesebbnél-érdekesebb kiállításainak lehettünk részesei, majd a Planetárium két kisfilmjének vetítése után indultunk a templomba, hogy aztán lámpásba zárva, autóbusszal hozzuk el magunkkal a betlehemi békelángot.

A Betlehemi Békéláng azt hisszük, olyannyira hozzátartozik az ünnephez, mint a feldíszített karácsonyfa. Igaz, ez csak egy szimbólum, kedves, megható szokás, de úgy gondoljuk, érdemes jelentőséget tulajdonítani neki. A láng odafigyelést, gondoskodást igényel, hogy ne aludjon ki. A béke sem jön el magától, tennünk is kell érte! Örömeinkre szolgált, hogy csatlakozhattunk ehhez a nagy hagyományú kezdeményezéshez. Nagyon szépen köszönjük Csébi tanárnőnek a szervezést, és tanárainknak a kísérést.

Kívánjuk, hogy áradjon tovább a szeretet, a béke és az együvértartozás érzése minden magyar emberben, éljen bárhol is a világban.

8.a osztály

A muraui sítábor beszámolója

A hagyományokhoz híven korán reggel indultunk az iskola elől, tele kalandvágygal, és persze vizes csomagokkal, mivel szakadt az eső, de ettől nem szomorodott el senki, mert mindenki tudta hogy Ausztriában már biztosan havazik. Kora délután meg is érkeztünk, és máris a liftben ültünk. Az első csúszásnál még mindenki óvatosan, szépen sorban haladt. Később, és innentől kezdve minden nap külön csoportokban síeltünk, tudásunknak megfelelően, igaz, akadt olyan is aki nem tudta felmérni egyedül mennyire is tud síelni és egy kis segítségre szorult, hogy kit is kell követnie. A pályák, mint mindig, szuperek voltak, sokan, akik első alkalommal álltak itt sílécra, elmondhatják magukról hogy kezdőként mindkét hegyen síeltek, akár fekete pályán is. A csoport profi része minden nap síelt minden pályán, akár 70 km/h sebességgel, amit a sebességmérő be is bizonyított. Az idő szerencsére kedvezett nekünk és az 5 nap folyamán szinte végig sütött a nap, így nem felegetesen pakoltuk be a napkrémeket. Minden nap a hűtőben pihentünk dallamos német zenék, és egy nagy gőzgombóc kíséretében.

A szállásunkat már jól ismertük, hiszen tavaly is ott voltunk, egy gyönyörű kolostorban, néhány kilométerre Muraúól. Minden este közösen vacsoráztunk, finomabbnál finomabb ételeket kaptunk. Ezután szabadon mindenki elfoglalta magát, ping-pongozott, kártyázott. Sokat viccelődtünk, nevettünk együtt, sok olyan emlékezetes pillanata volt a tábornak amit még évekkel később is emlegetni fogunk. Az utolsó előtti napon kicsit megfogyatkozott a tanári csapat, hiszen kedvenc táborvezetőnk észrevette hogy a jég csúszós, és nem játék, ebből kifolyólag 1 napot a kórházban töltött. Szerencsére másnap már a buszon gyűjtötte össze a csapatot, hogy újra együtt, teljes létszámmal indulhassunk haza.

Bakancsos túráink

Immár hét esztendeje, évente két alkalommal – ősszel és tavasszal - szervezi meg a biológia munkaközösség a bakancsos túrákat. Első túránk 2010 őszén a Vértesbe vezetett, majd ezt követően, akár jó, akár kevésbé jó időben, de kihagyás nélkül folytattuk az országjárást. Kicsit sajnáljuk, hogy a diákság általában csekély létszámban képviselteti magát, de ennek ellenére rendületlenül gyártjuk a hívogató „sárga plakátokat”, amelyek minden tanévben kétszer elárasztják az iskolát. Akik mégis eljönnek, azok meg is maradnak. Két rendszeresen túrázó diáklány írását közöljük az alábbiakban annak reményében, hogy mások is kedvet kapnak velünk tartani.

Lobmayer András

Visegrádi-hegység, Tahitótfalu (2016. 10. 22.)

Az őszi bakancsos túrán nem voltunk olyan sokan, ám éppen ez volt benne a jó, hiszen „családias” hangulatban telt. Velem együtt hárman voltunk diákok, a többi résztvevő tanár volt. Újpest Városkapu végállomásról indultunk és Tahitótfaluig buszoztunk. Megdöbbenve tapasztaltam, hogy reggel 8 óra körül milyen sokan akartak kirándulni,

ugyanis a busz tömve volt. Leszállás után kezdetét vette a kaland. Először ki kellett jutnunk a faluból, egyre feljebb emelkedve, hogy elérjük az erdő szélét. Ott elfogyasztottuk tízórainkat és gyönyörködtünk az őszi lombszíneződésben. A kirándulót sárga, pirosas és melegbarna színű levelekbe

öltözött fák vették körül a természet csendjébe burkolózva. Az előző napi eső miatt az utak néhol sarasak és csúszósak voltak, de mindenki ügyesen vette az akadályokat, főleg akkor, amikor le kellett ereszkedni a Kalicsa-patak szurdokvölgyébe. Biológia tanárunk segítségével új növényeket is megismertünk. Én például a farkas kutyatejet tanultam meg. Dunabogdányba érkezve beültünk egy kedves kis cukrászdába. A buszozás

hazafelé hamar eltelt, mert beszélgettünk a tanárokkal és egymással.

Én remekül éreztem magam, jobban megismerhettem az osztálytársaimat és jó volt iskolán kívül találkozni a tanárainkkal is. Már várom a következő bakancsost.

Lukács Angelika (10.a)

Visegrádi-hegység, Spartacus ösvény (2017. 05. 06.)

A pénteki esős ballagást szombatra gyönyörű verőfényes nap váltotta fel. A Batthyány téren gyülekeztünk a HÉV megállóban. A megszokottnál kisebb csapattal találtam szemben magamat, de gyorsan megnyugtattak, hogy bővílni fogunk még. A HÉV- és a buszút is remek hangulatban telt, ahogy az már lenni szokott.

Pilisszentlászlón gyönyörű, kicsit ködös táj fogadott minket. Utunknak 22 fős létszámmal vágtunk neki. A faluból kifelé menet megcsodálhattuk annak kis házikóit, örömmel nézegettük a májusfákat, és nagyokat derültünk a kerti törpék megszámlálhatatlan seregén. Amint kiértünk a terepre, rengeteg virággal találkoztunk, amelyeket ismerhettünk már korábbi tanulmányainkból. A májusi erdő mesészenén zöldellt, ameddig a szem ellátott. A törpék - kiegészülve Hófehérkével - ismét ránk köszöntek az erdő közepén. A kirándulás legvadregényesebb szakasza a Spartacus-ösvény volt. Kezdeténél tábla hirdette, hogy ez az út csak a gyakorlott, jó erőben lévő túrázóknak ajánlott. Mindez nem riasztott el bennünket, mert „régimotorosok” vagyunk már (ez volt a tizennegyedik bakancsos túra).

A meseerdő sok-sok ajándékkal halmozott el bennünket. Találkoztunk egy kedves kisegérrel, betértünk Jenő bácsi kunyhójába, ahol elfogyasztottuk ebédünket, megkóstoltuk az erdei madársósát, jól megszedtük a dobozainkat friss gévagombával, és megtöltöttük kulacsainkat a Kaán Károly-forrás csodás vizével.

Varga Mirjam (11.b)

Emelt történelmes csoportunk látogatása Selmecebányán

15 ifjával és Kis Attila tanár úrral látogattunk Selmecebányára.

A város Katolikus Iskolájával évek óta állunk cserekapcsolatban, így megindult egy fokozott kapcsolatépítés a várossal. Régebben is jártunk oda, de mostanában öröndetesen szaporodnak látogatásaink. Különösen fontos megemlítenünk, hogy Hrtyan Ildikó, iskolánk volt diákja lett a Kálvária Múzeum vezetője és a bányában, valamint a városban is gyakran ő vezeti a magyar csoportokat. Most mi a bányát kihagytuk, mert a városra akartunk koncentrálni.

A Kálvária alapos megtekintése után a Kálvária régi domborműveit tekintettük meg az Óvárban. Megnéztük a többi kiállítást is. Megtekintettük a Hellenbach házban az ásványtani kiállítást. Rövid sétában bemutattam a város egyéb nevezetességeit. Sajnos a Bányászati Múzeumot zárva találtuk és Ildikó sem tudta kinyittatni. Ezért még visszamegyünk. Ebédszünet után megemlékeztünk az egykori Bányászati Akadémiáról

és az Akadémia többi részéről, majd egy kis szabadidő után hazautaztunk.

Minden osztályfőnöknek és kisebb csoportot tanító tanárnak, szeretettel ajánlom Kárpáteurópa legszebb kisvárosát és a nagyon kellemes, látókörünket sokban bővítő találkozást Ildikóval. Szívesen várja a Margitos csapatokat.

Ehhez hozzáteszem, hogy a Kálvária tetejéről szépen belátszik az egész kaldera és a város. Ezen a helyen lehet a legjobb órát tartani a Kárpát Haza kialakulásáról, híres bányavárosainkról, a polgárságról és a magyar tudománytörténetről. Szépen látszik fentről az Akadémia épületegyüttes. Sokat tesz hozzá az ifjainkhoz, amikor megismerkednek az Akadémia hagyományaival, a diákszokásokkal, a komoly munkával és annak ott látható gyümölcseivel.

Lados Balázs

Iskolánk Rákóczi alapszervezetének munkájáról

„Isten az igaz ügyet el nem hagyja.”

A napokban elgondolkodtam, hogy immár 8 esztendeje vagyunk ott minden Rákóczi kiránduláson. Már korábban is jártunk, de volt egy kis szünet, mivel mindent nem bír az ember. 8 éve azonban abban a kitüntetésben részesültem, hogy Halz József és Csáky Csongor felkérték a kirándulások (séták) vezetésére. Mintegy 30 alkalommal 150 diákunk vett részt ezeken a kirándulásokon a Felvidéken, Partiumban, Délvidéken és Kárpátalján. Annak idején mi alapítottuk az első középiskolai alapszervezetet, mára kárpáteurópai szinten számuk meghaladta a 300-at.

Nyolc esztendőnyi, mint a Rákóczi szabadságharc teljes ideje. Szinte megdöbbentő belegondolni.

Merre is járunk, jártunk?

A Felvidéken, illetve hozzá kapcsolva: Hainburg, (a pozsonyi csata helyszínei) Dévény, Pozsony, Somorja, Dunaszerdahely, Bős, Egyházassgelle, Éberhard, Nagymácséd, Galánta, Vágkirályfa, Deáki, Martos, Ógyalla, Komárom, Appony, Nyitra, Zsére, Trencsén, Zsolna, Túrócszentmárton, Kossuth-domb, Árvavára, Hibbe, Körmöcbánya, Bajmóc, Selmecbánya, Zólyom, Besztercebánya, Korpona, Ipolyság, Csorba-tó, Késmárk,

Ótátrafüred, Toporc, Lőcse, Szepesbéla, Kakaslomnic, Csütörtökhely, Igló, Branyiskó, Bártfa, Kassa, Krasznahorka, Betlér, Szepsi, Rimaszombat.

Kárpátalján: Verecke, Beregszász, Ungvár, Munkács, Bene, Visk, Körösmező, Técső, Huszt, Szolyva, Beregvár, Szerednye.

Partium: Szatmárnémeti, Szamoskrassó, Nagybánya, Koltó, Nagykároly, Kaplony, Nagymajtény, Erdőd, Sződemeter, Nagyvár, Nagyszalonta, Arad, Temesvár, Sóllymos, Máriaradna, Világos, Pécska.

Délvidék: Szabadka, Zombor, Tóthfalu, Zenta, Magyarkanizsa, Aracs, Törökbecse, Óbecse, Csonthalom, Bácskasszenttamás, Temerin, Nagybecskerek, Elemér, Torontáltorda, Pétervárad, Maradák, Szalánkemén, Nándorfehérvár, Bács, Újlap, Székelykeve, Kevevára.

Nem kívánom untatni az olvasót, inkább szeretném online házi feladatra rávenni!

Legalább a Wikipédia szintjén nézze meg, hogy milyen jelentősége van ezeknek a településeknek, kik születtek ott és mit alkottak népünk és a kereszténység számára.

Mindezen kívül a Rákóczi Szövetség támogatásával 4 kárpátaljai egy felvidéki és egy délvidéki csereutazást bonyolítottunk le. Többször voltunk a sátorlajújhelyi nyári táborban.

Nos! Hölgyeim és Uraim, Szent Margit nevében és Rákóczi jegyében, ennyire tellett. Meglátjuk, mi jön ez után. Jelszavunk csak egy lehet: „Istennel a Hazáért és a Szabadságért!” Neveljünk Istenben bízó hazafiakat és honleányokat!

2017. június, Helyben.

Lados Balázs

Innovációk

Szent Margit Gimnázium ©

Munkaközösségeink innovációi

Német-orosz-latin munkaközösség

- A német nyelvi csoportterembe (203-as) új fehér táblát és adekvát írószereket, szivacsokat, az új zöld táblákhoz krétatartókat kaptunk, így sokkal szebben és jobban lehet írni.
- Aki igényelt kapott új Mp3 lejátszót, aminek segítségével a tantermekben található hangszórót használva feleslegessé vált a magnók óráról-óra vándoroltatása.

Matematika munkaközösség

- Az idei tanévben újdonság volt, hogy tanáraink egymás óráit is meglátogatták. Így megismerhették egy - egy kollégájuk illetve csoportjaik munkáját, tapasztalatokat gyűjthettek, ötleteket cserélhettek. A munkaközösségi értekezletek alkalmával pedig továbbképzéseket tartottak egymásnak. Vízhányó Zsolt igazgató a Geogebra program bemutatására és népszerűsítésére vállalkozott, Szabóné Fenyvesi Katalin és Laczkóné Kajli Annamária tanárnők az Excel táblázat-kezelő program néhány hasznos lehetőségét mutatták be, Pákh György tanár úr pedig „A tanítási óra módszereinek tervezése” címmel tartott előadást.
- Iskolánk honlapján a matematika munkaközösség oldalán a tantárggyal kapcsolatos hírek, versenyfelhívások, eredmények – képekkel illusztrálva- megtekinthetők voltak. Reichardtné Szabó Marietta tanárnő lelkes munkájának köszönhetően naprakész információkhoz juthattak mind a diákok, mind a tanárok.

Fizika-informatika munkaközösség

- Szertárunk idén részben a folyamatosan fogyó eszközök pótlásával bővült, ill. az emelt szintű érettségi vizsgához szükséges új mérés eszközeinek beszerzésével és megépítésével bővült.
- A hétköznapi munkájában a kísérletek előkészítését, az eszközök karbantartását, az előadó, a labor és a szertárak tisztántartását Manga József technikus végezte.

A Szent Kristóf terem eszközfrissítése

Egy sikeres pályázatnak köszönhetően idén iskolánk konditerme 4 új TRX-el bővült, amit a diákok lelkesen használnak. A TRX- nek köszönhetően a diákok kondicionális képességeit sokkal átfogóbban tudjuk fejleszteni. Előnyei közé tartozik, hogy mobilis, bárhova fel tudjuk akasztani, és a mai divatos edzés eszközök közé tartozik, ezért a diákok szívesen használják. Más konditermi eszközökhöz képest nem jár balesetveszéllyel. A TRX-et használva a diákok saját testsúlyukat használva, fejlesztik erejüket, koordinációs képességeiket, egyensúlyukat.

Testnevelő tanárok

A Szent Kristóf konditerem TRX eszközeinek beszerzését a Nemzeti Tehetség Program

NTP-16-SR-0100 „Ép testben ép lélek- egészség- és sportnap a Szent Margit Gimnáziumban” pályázat forrásaiból finanszíroztuk hosszútávon hasznosuló eszközbeszerzési támogatás formájában.

Szent Margit Gimnázium ©

A Szent Margit terem táncteremmé történő átalakítása

2016 júniusában Görbe László atya felszentelte a felújított Szent Margit termet, melyet ősszel boldogan vettünk használatba.

A kemény kőlapok helyett a terem új, rugalmasabb padlót kapott, melynek köszönhetően egészségesebbek a tánckörülmények. Sokkal könnyebben lehet elsajátítani az új táncmozdulatokat a tükrök segítségével. A fa falburkolatnak köszönhetően a terem akusztikája is előnyére változott. A terem fényét emelik az új ablakok és függönyök. A jobb térkihasználás érdekében, a szekrényeket a falba süllyesztették és a tábla is a falra került. A terem médiakommunikációs eszközökkel bővült.

Reméljük, hogy még sokáig élvezhetjük szép új termünket és gyarapíthatjuk tudásunkat ebben az új és sokkal esztétikusabb, barátságosabb környezetben.

Hajdú Réka
tánctanár

Osztályaink

Szent Margit Gimnázium ©

7.A - osztályfőnök: Szűcs Anikó

Minden a gólyatáborban kezdődött. A hetedik évfolyam új növendékeiként már izgatottan vártuk az indulás pillanatát. A buszon hamarosan megkezdődött az ismerkedés. A péli földszentkeresztai gólyatábor végére jobban megismertük egymást.

Az első napokban az iskola labirintusszerű épülete szokatlan volt, de pár hét elteltével már egyre otthonosabban mozogtunk az új környezetben. Az első közös programunk a Szemlő-hegyi barlanghoz vezetett, melyet osztályfőnökünk és osztályfőnök-helyettesünk szervezett meg. Iskolánk nyílt napján a Newton-kiállítást néztük meg a Csodák Palotájában, ahol a fizikus munkásságát ismerhettük meg.

Gyorsan teltek a hónapok, s közeledett a december, amikor a Fehér asztalos találkozónkat rendeztük. A karácsonyi szünet után rohamosan közeledett a Szent Margit bál. Erre egy néptánc fellépéssel készültünk, ami nagyon jól sikerült. Eközben két új tanulóval gazdagodott osztályunk: Botival és Olivérrel, akik részt vehettek velünk egy közös korszolýázáson, ahol még jobban összekovácsolódtunk.

Év vége felé elsimultak nézeteltéréseink, s így békésen teltek a tavaszi hónapok, melyeket „A padlás” című vígszínházi darab még vidámbbá tett. A hetedik évfolyam lezáró utolsó élményünk a kétnapos nagybörzsönyi kirándulás volt. Itt egy kétszázötven éves műemlék plébánián szálltunk meg, és sok érdekességet tekintettünk meg. Júniusban

nagyon kimerülten írtuk meg utolsó számonkéréseinket. Ekkor már csak pár nap választott el minket a nyári szünettől, amit már nagyon vártunk, de biztosak vagyunk abban, hogy augusztusban már számolni fogjuk a szeptemberig elkövetkezendő napokat, hogy együtt immár nyolcadikosként folytassuk tanulmányinkat a Szent Margit Gimnáziumban. Ezúton is köszönjük tanárainknak a türelmes munkát és segítséget.

Oravecz Orsolya és Pál-Szabó Panna

Osztálykirándulás a Börzsönybe 2017 tavaszán

Csütörtök reggel nyolc órakor indultunk a Nyugati pályaudvarról a Vác felé induló vonattal. Vácon átszálltunk egy külön buszra, ami a Törökmezei Kalandparkba vitt minket. Két izgalmas órát töltöttünk itt el. Innen mentünk Nagybörzsönybe a szállásunkra. A szálláshelyünk egy kétszázötven éves műemlék plébánia ház volt.

Miután elrendezkedtünk, métáztunk egy közeli réten. A kis sportolás után a Malomkert étteremben fogyasztottuk el a vacsoránkat. Később a szálláson tanárnőink vetélkedőt rendeztek, még alvás előtt. Másnap reggeli után meglátogattuk a Szent István templomot, ami egy román stílusban épült építmény. A templomot belülről

nem tudtuk megtekinteni, ezért átsétáltunk a Szent Miklós templomhoz, amit már sikerült belülről is megnézni.

A szállás elhagyása után Szobra buszoztunk a Nagybörzsöny Múzeumba, ahol betekintést nyerhettünk Nagybörzsöny régi néprajzába. Végül egy kellemes vonatozással zárult az első Szent Margit-osztálykirándulásunk.

Oravecz Orsolya, Rujp Eszter, Pál-Szabó Panna, Zsidek Borbála

7.B - osztályfőnök: Kosztolányi Tímea

Kilenc hónapja a Szent Margit Gimnázium kertjében találkoztunk először. Félve ismerkedtünk, de mára már legjobb barátok lettünk.

Szeptemberben, amint kicsöngettek fogtuk a cuccunkat és rohantunk megkeresni a következő órai termet, kérdezősködtünk, hogy hányadikon vagyunk, és hogy hol találjuk a termet. Idővel már csak jelzőkor indultunk, szép komótosan, nevetgélve a következő órára.

A gólyabál sajnos elmaradt, de a gólyatáncról nem felejtkeztek el. Egyik szünetben a büfé előtti aulában eltáncoltuk volna, de még az oktatók sem tudták, szóval kapálózva ugráltunk, mint egy bakkecske.

Majdnem fél évet töltöttünk a Valahol Európában című előadásra való felkészüléssel, amely hatalmas sikert aratott. Háromszor adtuk elő és minden alkalommal óriási tapsvihart kaptunk. A próbák alatt megismerhettünk pár felsőévest, hülyéskedtünk, de ha kellett komolyak is voltunk és megtanultuk, mi az az összetartás.

A Margit-bál mindenkinek nagy élmény volt. Emlékezetes pillanat volt, amikor a színpad előtt a két évfolyam egy nagy körben táncolt.

Mindenki nagy izgalommal várta az osztálykirándulást. 2-2,5 órát utaztunk Csáfordjánosfára, mely Szombathely mellett található. A vonaton zenét hallgattunk, nevetgeltünk... A szállás megtekintése után a városba mentünk, nézelődtünk, ezután pedig a csáfordjánosfai templomban énekeltünk. A vacsora elkészítése kissé nehézkes volt, de végül nem maradtunk makaróni nélkül. Másnap Kőszegen kirándultunk 11 kilométert, nagyon szép helyeken jártunk, fantasztikus túra volt!

Szeretném megköszönni a tanároknak, hogy kibírtak minket és nem adták fel a

rosszalkodásaink ellenére.

Év elején nem is gondoltuk volna, hogy ennyi élménnyel gazdagodunk csupán csak 9 hónap alatt. Várjuk már a nyarat, de azt hiszem, mindannyiunk nevében mondhatom, hogy nyáron nem egyszer fogunk találkozni, hiszen annyira megszerettük egymást.

Bollog Emma és Izsa Dorottya

A 7.b osztály tábora Csáfordjánosfán

Csütörtök reggel az osztály Kelenföldön gyülekezett. A vonatút nagyon jól telt. Az állomáson várt minket egy busz, ami elvitt minket a szállásra, Csáfordjánosfára. Miután lepakoltunk elmentünk Szombathelyre várost nézni. Megnéztük a Székesegyházat aztán szabad program volt. Visszamentünk a szállásra és a helyi templomban énekeltünk a falubelieknek. Este nagy nehezen elkészítettük a vacsorát, ami rettentő sok időt vett igénybe, mert rossz volt a villanytűzhely, de a polgármester felajánlotta, hogy készítsük el bográcsban a vacsorát. Miközben Noémi és Kosztolányi tanárnő elkészítette a vacsorát Hegedűs Szabolcs tanár úrral és a polgármesterrel fociztunk. A vacsora miatt kicsit eltolódott a lefekvés, de a tanárnőnek mindenkit sikerült félóra alatt elaltatnia. Akik nem akartak aludni azoknak guggolás volt büntetésük (többen is ezt választották). Péntek délelőtt elindultunk Kőszegre túrázni. 11km-t sétáltunk egy nagyon szép erdőben. Elmentünk a Hétvezér forráshoz. Utána délután megint szabad foglalkozás volt, legtöbben a szállás előtti játszótéren szórakoztak. Vacsora után gitároztunk és énekeltünk Szabolcs tanár úrral.

Utolsó nap átmentünk Szabolcs tanár úr keresztszüleihez Répcelakra, ahol pompás ebéddel vártak minket. A finom babgulyás elfogyasztása után szabad foglalkozás volt. Majd elindultunk a vasútállomásra és vonattal hazajöttünk. Az egész osztály nagyon hálás Kosztolányi tanárnőnek és Szabolcs tanár úrnak, hogy megszervezték nekünk ezt az utat.

8.A - osztályfőnök: Csébi Lászlóné

A 8.a A-tól Zs-ig

Az Apátkúti-völgy árnyas fái, erdei tisztásai szebbnél szebb helyeket tartogat a kirándulók számára, ahol mi is barangoltunk.

Bognár Anna 2. lett az iskolai szavalóversenyen, büszkék vagyunk rá!

Céltudatosan készültünk a kompetencia mérésre magyarból Csébi tanárnő vezetésével.

Csattogó-völgyben kirándultunk az év végén, két teljes napot töltöttünk együtt.

Derekasán álltuk a sarat a töri esszéknél.

Ebben az évben az iskola legjobban teljesítő osztálya voltunk, 4,39-es osztályátlaggal.

Fociban Molnár Szabi jeleskedik.

Gondjainkat, bajainkat együtt mindig megoldottuk, támogató, segítő társaink mindig akadtak.

Gyerekes gondolkodásunk egyre felnőttesebbé válik, bár nehezünkre esik ez a váltás.

Horváth Petra 1. lett az iskolai szavalóversenyen, dicsőséget hozott az osztálynak.

Izsák Boti megnyerte a vitorlásversenyt!

József Attila Emlékszobában kihelyezett irodalom órán tisztelegtünk a költő nagysága előtt.

Koncz Peti letette angolból a középfokú nyelvvizsgát, a szavalóversenyen pedig különdíjat kapott.

Lukács Levente a gitáros kórus oszlopos zenekari tagja, az osztályfilmek alkotója.

Margit bálon néptánc produkciónkat láthatták az érdeklődők.

Nagymaroson a Béla-sétány, a Katolikus templom, a Kittenberger Kálmán emlékház, a kálvária szépségeiről, értékeiről tartottak értékátadást társaink a kirándulás alkalmával.

Nyolcadikat sikeresen befejeztük, kilencedik évfolyamba léphettünk.

Osztályfőnökünket az év végén elveszítjük, köszönünk neki mindent, amit értünk tett.

Órákon nem mindig voltunk a legfegyelmeltebbek, de törekedtünk a jóra.

„Ő az első magyar író, aki a társadalom legmélyéről, a falusi szegénységből indulva mindent felhozott magával” – tanultuk Féja Géza szavait Móriczról irodalom órán.

Pásztorjátékkal kedveskedtünk tanárainknak, diáktársainknak adventben – sok munka volt.

Remek volt a lelkinap, a börtönlelkész, Roland tartott előadást Istenkeresésről, értékekről, hitről.

Sulyok tanárnővel érdekes, izgalmas fizikai kísérleteket végeztünk.

Szentmisei szolgálatot, ministrálást, olvasást mindig rendesen, tisztességesen végeztük.

Tábortúzi közös játékok, éneklések kedves emlékek számunkra.

Úszásórán mindig az életünkért küzdöttünk, a téli korcsolyázást balesetmentesen megúsztuk.

Visegrádon, bobozás után a patak mellett, gyönyörű helyen, finom gulyáslevest ettünk.

„Zene nélkül mit érek én?” – éreztük Hegedűs Szabi bá óráin.

Zsiványok voltunk, és lehet, hogy azok is maradunk, hisz ilyen a tinédzser. Köszönjük tanáraink türelmét, szeretetét, és a sok-sok munkát, amit belénk fektettek.

A 8.a osztály

8.B - Osztályfőnök: Márkiné Solnay Márta

A nyár utolsó napjaiban már mindenki izgatottan várta a pillanatot, amikor végre újra láthatjuk egymást. Az első napokban, hetekben a nyári élményeké volt a főszerep. Végül aztán tudomásul vettük: ideje tanulni, hiszen gőzerővel indult el az idei tanév. Azt hiszem, egész jól alkalmazkodtunk a 8. osztály megpróbáltatásaihoz.

Az első összefogást igénylő próbatétel az október 23-i műsor megrendezése, előadása volt, melyet egyéni felfogásban, interaktív technikával adtunk elő. A próbák érdekesek és viccesek voltak, így nemcsak a nézők, hanem mi is jól éreztük magunkat. A XX. század történelmének tanulása jegyében ellátogattunk a sziklakórházba, ahol gázmaszkkal és légószirénával ismerkedtünk. Remélem, élesben soha nem kell majd ezeket használni! Az élet nem állt meg, elkezdtünk a Mikulás műsorra próbálni, ahol tanáraink gyerekeit és unokáit szórakoztattuk. Lázár Ervin Négyszögletű kerek erdő című művéből adtunk elő egy jelenetet, igen szép sikerrel. Öröm volt látni, hogy a gyerekek, bár izgatottan várták a Mikulást, nagyon lelkesen figyelték a produkciónkat. Az idei Adventet Bécsben köszöntöttük, ugyanis a betlehemi lángot testvéroosztályunkkal, a 8.a-val, hoztuk el az iskolába. A téli szünet rövid volt, de talán csak azért, mert a szünetek valahogy gyorsabban telnek, mint a dolgozós hétköznapiak. A vakáció után újra csak tanulás várt minket: a félévi hajrá kicsit feszültté tette az osztály hangulatát. Az izgalmakat a Margit bálon vezettük le: Hajdú Réka tanárnő koreográfiáját táncolhattuk el a nagyérdemű

közönség előtt. A sport mindig jelen volt osztályunk életében: február végén korcsolyázni mentünk a Széna térre. Ki többé, ki kevésbé sikeresen állt vagy nem állt meg a jég hátán (is). Egy biztos, bár sok esést láthattunk, a végén mindenki talpra állt. A költészet napja alkalmából ellátogattunk József Attila szülőházába, ahol nemcsak a költő életével, hanem Ferencváros történetével is megismerkedtünk. Eközben kitört a tavasz és muszáj volt elhagyni az iskola épületét: a májusi évfolyammise után közös pikniket szerveztünk a Bikás parkba. A május melege, reményt (hogy mindjárt vége az évnek) és sikert is hozott: 4 osztálytársunk bronzérmert szerzett egy országos rendezésű történelemversenyen. A várva várt osztálykirándulás keretbe foglalta az itt töltött két évünket: abba a verőcei táborba mentünk, ahol először megpillantottuk egymást két évvel ezelőtt, a gólyatáborunk helyszínére. Mivel most nem az ismerkedés volt a cél, a bobozástól az éjszakai túrázásig sok programon vettünk részt. Nagyon fáradtan értünk haza, de tele élménnyel.

Csodálatos évet zártunk, sok örömmel, bánattal, könnyel és mosollyal. Jövőre már mi is „nagygimnazisták” leszünk, ennek minden örömeivel és bánatával. Addig azonban, s remélem mindenki nevében mondhatom:

„Most gyertek szabad mellű örömök

S pusztuljatok bilincses iskolák.” (Ady: Üzenet egykori iskolámba)

Sipos Teodóra

9.A - Osztályfőnök: Büki Pál

Osztályunk már harmadik éve boldogítja a Szent Margit Gimnázium tanári karát. Már a Veni Sancte-t alig bírtuk csendben végigülni, mindent el szerettünk volna mesélni régen látott barátainknak a nyárról. Az első pár nap a "jöttünk, láttunk, visszamennénk" érzés jegyében telt el.

Év elején közösségünk néhány új emberrel bővült, és pár új tanárunk is lett. Idővel megszoktuk a követelményeket, és visszarázódtunk az iskolai életbe, ami nem volt a legegyszerűbb feladat, de ezt a kihívást - úgy hiszem - sikeresen teljesítettük.

Az őszt leváltotta a tél, és jó páran az osztályból ezt kihasználva az ötnapos síszünetet a Sáfár tanár úr által szervezett sítáborban töltöttük, amit apró sérülésekkel meg is úsztunk. A tanév végéhez közeledtünk, ezt éreztük mind a hőmérsékleten, mind a dolgozatok számának növekedésén. De ezt az időszakot is átvészeltük, és a jó hangulat és összetartás ilyenkor is megmaradt.

Idén a sportnapon is sikeresen szerepeltünk, a barátságok elmélyültek és emellett újak köttetek. Például a tanulószoba is növelte az összetartást, melyen osztályunk 70% megfordult, aztán pedig jött a megváltó mondat: „Fel vagy mentve...”

A háromnapos osztálykirándulásunk alkalmával Szombathelyt és környékét látogattuk meg. Többek között jártunk Kőszegen, és Velemben is túráztunk. Összességében rengeteg szép helyen megfordultunk. Esténként a sportban leltük örömeinket. A csapat egy része focizott, a másik fele a röpiiben vett részt, és voltak, akik a kettőben egyszerre. Ezek után jól kifáradva átbeszélgettük az éjszaka egy részét, melynek köszönhetően az osztály összesen nem aludt két nap alatt 10 órát, de még 8-at is alig.

Egy kemény, de annál jobb évet tudhatunk magunk mögött, melynek mottója: „Sose hagyjon el benneteket a remény!” volt. Jövőre újult erővel térünk vissza.

Novák Nóra és Zelei Gorgina

Részlet a 9.a osztály három napos kirándulásának beszámolójából:

Az idei osztálykiránduláson rengeteg szép helyre ellátogattunk. Nagyon izgalmas programokon vehettünk részt. Jó csapatépítő program volt az osztály számára.

A legelső napon mindenki reggel nyolcra kipihenve és boldogan érkezett az iskola elé. Különbusszal mentünk a kirándulásra így kényelmesen eljuthattunk mindenhová. Legelőször Kámba mentünk, ahol a Jeli arborétumot tekintettük meg. Igazán szép hely volt, tele virággal és más növényekkel. Gyönyörű képeket készíthettünk. Fenyők, és nyírek is színesítették az arborétumot. Sétautak, padok és útbaigazító táblák is találhatóak ott, segítve a látogatókat. Egy kilátóba is felmehettünk. A nézelődés után aki végzett, az arborétum előtti játszótéren töltötte az idejét. Miután mindenki befejezte a nézelődést visszaültünk a buszba, majd ellátogattunk Csempeszkopácsra, ahol a Szent Mihály templomot néztük meg. A kis méretű templomba beült az osztály, elmondtunk egy „Miatyánk”-ot, majd tovább haladtunk Sárvár felé. Ott a Nádasdy várat látogattuk meg. A kiállításon a magyar hadtörténelemmel ismerkedhettünk meg, de megtudhattuk azt is, hogy milyen volt a Nádasdy-huszárok élete. A legszebb a Díszterem volt amit freskók borítottak. Ezek festmények segítségével megmutatták, milyen volt az élet a bibliai időkben. A múzeumban bútorokat is láthattunk amik egészen a reneszánszból származtak. Ezt követően Szombathelyre indultunk, a szállásra, de útközben elakadtunk és egy taxisofőr segített minket útba igazítani. Miután megérkeztünk a szombathelyi Ferences kollégiumba és kipakoltunk, elindultunk vacsorázni. Egy kiadós vacsora után visszatértünk a kollégiumba. Este focizásra és röplabdázásra volt lehetőség. Néhányan pedig a tanár úrral mentünk a városba. A séta során láthattuk a város makettjét, egy gyönyörű templomot és egy bankba is bementünk volna megtekinteni egy római emléket, de az zárva volt. Ezután mindenki visszatért a szobájába beszélgetni, majd aludni.

9.B - Osztályfőnök: Vámosi Judit

Idei évünk sem volt unalmasabb, mint a többi, rögtön év elején hét diákkal bővült osztályunk, emellett kaptunk egy új osztályfőnököt és számtalan új tanárt. Ezzel az évvel még egy feladat elvégzése hárult ránk: elkezdtuk gyűjteni a KÖSZI- órákat. Az első hetekben még hozzá kellett szoknunk a sok változáshoz, ami körülöttünk történt, de idővel osztályunk összekovácsolódott, így együtt néztünk szembe a mindennapokkal. Új osztályfőnökünknek köszönhetően sok közös programban volt részünk, többször voltunk színházban és kétszer a Hadtörténeti Múzeumban.

A hónapok folyamán próbáltunk csiszolni az osztály hírnevét, és jobban megismerni egymást. Tanárainknak köszönhetően bejártuk a Kárpát-medencét, megismerkedtünk a római kultúrával, és nyakunkba vettük még egy idegen nyelv tanulásának terhet. Több sikerélményünk is volt osztálytársainknak köszönhetően, akik a sport, a rajz és az irodalom területén jeleskedtek.

Az iskola szervezésében megünnepeltük Arany János születésének 200. évfordulóját, valamint részt vettünk az egészség- és sportnapon is.

Osztálykirándulásunk célja Csopak és környéke volt. Bejártuk a Jókai-villát, sétáltunk a Tagore sétányon, meglátogattuk a tihanyi apátságot, és túráztunk a barátalakásoknál. Még iskolán kívül is aktívan sportoltunk: a fiúk hőiesen fociztak a melegben, néhányan frizbiztek, sőt voltak, akik még a Balatonban is megmártóztak! A programok után

ugyan fáradtan tértünk vissza szállásunkra, de este a tábortűznél gitárkíséret mellett énekeltünk.

A kirándulás után gyorsan teltek a napok, így alig volt időnk egy utolsó „nagy hajrára” év vége előtt. A történelemvizsga után fáradtan sóhajtottunk fel, és megkönnyebbülve vártuk az évet lezáró Te Deumot.

Ebben az évben sok élménnyel gazdagodtunk. Két hónap pihenés után pedig újult erővel vághatunk neki a 10. osztálynak!

Ambrusz Laura és Balázs Liliána

A 9.b osztály a Balatonon

Az idei osztálykirándulás talán a legjobb volt az itt töltött három évem alatt. Három nap, két éjszaka és sok jó program.

Az első nap reggelén a Déli pályaudvaron találkoztunk osztálytársainkkal és a tanárokkal. Egy reggeli vonatra fel is szálltunk: irány a Balaton! Egy nem túl hosszú út után megérkeztünk a Balaton északi partján lévő Csopak nevű településre, ahol a szállásunk volt. Lepakoltuk a holminkat, majd meglátogattuk a Jókai-villát. Nekem talán ez tetszett a legjobban, szinte visszavitt minket az időben. Ezt követően lementünk a közeli partra, ahol körülbelül négy év után ismét láthattam a Balaton vizét. Mikor a szállásra értünk, minden fiú focizni kezdett. Nagyon élveztük! A következő program, amit már nagyon vártam, a tábortűz volt. A tűzrakáshoz Barna értett a legjobban. Kis idő múlva javában égett a tűz, és kezdtek köré gyűlni az emberek. Az este így telt: melegedtünk - mert hát nem volt túl meleg aznap-, Máté gitározott, énekeltünk, egyszerűen: jól éreztük magunkat. Körülbelül éjfélig maradtunk kint, mert pénteken hosszú nap várt ránk.

Másnap 7-kor volt ébresztő. Álmosan, de továbbra is töretlen lelkesedéssel vártuk a napi eseményeket. A nagyon finom és bőséges reggeli után nekivágtunk az aznapi főprogramunknak, ami a tihanyi apátság felfedezése volt. Rövid buszozás után megérkeztünk a Tihanyi- félszigetre. Többünk még nem járt itt, de nagyon hamar magával ragadott ennek a pompás kis félszigetnek a környezete. Alig 15 perc után már ott tornyosult előttünk az apátsági templom. Megtekintettük a múzeumot, amely az altemplomba is elvezette az osztályt. Később szabadprogramunk volt. Az ebédet egy étteremben fogyasztottuk el. Egy kellemes túra keretében megnéztük a barátlakásokat. Túránk vége felé már a nap is lenyugvóban járt, így elindultunk vissza a szálláshelyünkre. Szombaton 11-kor indult a vonatunk haza, átszállással érkeztünk meg a Déli pályaudvarra.

Suki Bence és Thoma-Huszár Márk

9.C - Osztályfőnök: Laczkóné Kajli Annamária

Első közös élményünk a gólyatábor volt. Izgatottan álltunk a Keleti pályaudvar egyik várótermében, és vártuk, hogy mikor érkeznek meg a már ismert arcok, na meg az addig még anonim osztálytársaink. Néhányunknak könnyű dolga volt, ugyanis a nyáron már kihasználtuk az internetes lehetőségeinket, és egy-egy arcot már messziről is megismertünk.

Lelkesen battyogtunk a vonatunk felé, azzal a tudattal, hogy mindenki velünk van. Az út a gólyatáborba elég gyorsan eltelt, és bár a csomagjaink nehezek voltak, sőt még a nap is sütött, azért viszonylag hamar a szálláshoz értünk. Az elkövetkezendő pár nap mozgékonyan telt, ugyanis nem csak a programok voltak felejthetetlenek, hanem az osztályunkkal, az évfolyamtársainkkal, és a gólyatáboros vezetőinkkel töltött időt is örökre az emlékeinkbe véstük.

Az első pár hét villámsebességgel, de viszonylag könnyeden szaladt el, majd mikor már kezdtük érezni a középiskola, és az általános sulis közti különbséget, akkor már teljes erőnkkel próbáltunk belelendülni a tanulásba. Több-kevesebb sikerrel vettük az akadályokat. Igyekeztünk leküzdeni a matematika és fizika okozta nehézségeket is.

Évközben új osztálytárs is csatlakozott hozzánk, így ma már 36 az osztálylétszámunk.

Decemberben megrendeztük az első közös bulinkat is, ami egy karácsonyi összejövetel

volt. Egy-egy ajándékkal készültünk, melyet az általunk kihúzott személynek adtuk át, miután rövid jellemzést mondtunk róla. Közös programként voltunk a Nemzeti Múzeumban és Planetáriumban. Nagy élményt jelentett számunkra a Margit-bál, ahol élvezetes táncbemutatókat nézhettünk meg, a zene és a vendégszereplők is elnyerték a tetszésünket, valamint a gyönyörű díszítés is dobott a hangulaton.

Szívesen vettünk részt a lelki napokon is. Az első alkalommal egy érdekes, és interaktív előadást hallgattunk meg, majd a közös mise után a látogatónk által vetített kisfilmet néztük meg, közben énekeltünk, beszélgettünk. A márciusi lelki napunk is érdekfeszítően telt, egy előadás után odaadón néztük a filmet, amit az iskola választott ki.

Májusban két napos kiránduláson voltunk. Első úti célunk Királyrét volt, ahol egy látogatóközpont kertjében töltöttük egy kicsit az időnket, majd megnéztünk egy erdei élővilággal kapcsolatos interaktív kiállítást. Kirándultunk, röplabdáztunk, piknikeztünk a zöld övezetben, majd kisvonattal utazva jutottunk a szállásunkig. Miután bepakoltuk a csomagjainkat a szobánkba, és kellőképpen röplabdáztuk magunkat az esőben, elmentünk a közeli étterembe, ahol megvacsoráztunk. Sötétedés után elmaradhatatlan volt a tábortűz gyújtás, és a szalonna, valamint mályvacukor sütögetés. Másnap Vácott voltunk, ahol szintén jól éreztük magunkat. Városnézés és múzeumlátogatás után hosszabb időt töltöttünk a Duna-parton, majd megebédeltünk. Szabad foglalkozás gyanánt lehetőségünk volt bowlingozni, de akadtak, akik szívesebben sétálgattak a vízparton. Az osztálykiránduláson alkalmunk volt olyan személyekkel is társalogni, akikkel az iskolában töltött napok alatt még nem igazán ismerkedtünk meg.

Jól sikerült a sportnap is, melyet kiegészített egy egészségügyi nap, és egy sportágválasztó verseny is, ahol különleges testnevelés pólot nyerhettünk.

Ez volt az első évünk, és hihetetlenül élveztük, ezért köszönettel tartozunk a közreműködő tanároknak, s az osztályfőnökünknek.

9.c osztály

9.D - Osztályfőnök: Holicsné Csejk Gabriella

Minden tanév nagy fogadkozásokkal kezdődik! Mi a tanévre vonatkozó nagyszabású terveinket szeptemberben papírra vetettük, osztályfőnöknek lezárva átadtuk, s csak a bizonyítványosztás után szembesültünk azzal, hogy egyénileg mit is teljesítettünk valójában.

Az egyéni teljesítményen túl, fontos mérlegelni, hogy mint osztályközösség miként szerepeltünk az iskolában és azon kívül.

Iskolai közös megmozdulás volt tantermünk feldíszítése rögtön az év elején, az év vége felé közös élményt nyújtott osztálytársunk, Fekete Anna hárfakonzertje. Többszörös, aktív résztvevői voltunk a nyílt nap rendezvénynek és fizika bemutató órán is részt vettünk.

Természetesen iskolán kívül is szerveződtek közös programok:

Idén színházlátogatás volt az egyik legfontosabb osztályprogram. Antigone, Téli rege, Fösvény, Vitéz lélek, Chioggiai csetepaté, hogy csak a közösen látott darabok címeit említsük.

Benyomást szerezhettünk az egyetemi világról is! Egy egész délelőttöt töltöttünk el az ELTE Bölcsészettudományi Tanszéke által a Hang világnapjára szervezett egyetemi előadásokat hallgatva. Jól szerepeltünk.

A háromnapos osztálykirándulás volt a tanév fénypontja. Pécs és Szigetvár volt a kirándulás helyszíne, ahol ugyan történelmi, művészeti és egyházi vonatkozású ismereteket is szereztünk, de legfőképp egymás társaságának örültünk!

Szigetváron, a strandon töltött idő, a pécsi szabadprogramos esték hangulata, mind-mind, örök emlék!

Ha igaz, hogy „az út felfelé vezet”, akkor az idei bázisról indulva, bizakodva nézhetünk egyénileg is, és mint osztályközösség is a következő tanév elé.

A 9.d osztály Pécs városát látogatta meg 2017 tavaszán

A kaland azzal kezdődött, hogy vonattal szinte bejártuk az országot, mert ahelyett, hogy 3 óra alatt leértünk volna Pécsre, 6 óra alatt tettük meg a távot, mert hol előre mentünk, hol hátra, ha haladtunk, akkor is döcögve. Mindez kedvünket nem rontotta, sőt! Kezdetben csendesen beszélgettünk, majd hangosan énekeltünk, táncoltunk, diszkóvá alakítottuk a vasúti kocsit. Az se rontotta kedvünket, hogy a két órával később indult vonat elhúzott mellettünk. Ha Pécs, akkor kultúra rendelkezésre áll minden mennyiségben: a Cella Septichora és a Püspöki Palota megtekintése jutott az első napra. Este, mint minden este félig-szabad program frissített bennünket. Pezsgő éjszakai élet zajlott az utcákon, tereken, cukrászdák várták a fagyizni vágyókat. A nap csúcspontját a szigetvári strand jelentette! Szikrázó napsütés, lágy szellő élénkítette az amúgy is élénk társaságunk. Fejesugrásokról, lányok medencébe „segítéséről” is kell szólnia a beszámolónak. Pécs a szokásos vásári forgataggal várt vissza minket. Este 10-re értünk vissza a szállodánkba, mely kényelmes volt és remek vacsorával, reggelivel kényeztetett bennünket. A harmadik nap is szolgált különlegességekkel. A Székesegyházat bejártuk a „pincétől a padlásig”. A toronyból felejthetetlen látványt nyújtott Pécs! Az altemplom pedig a történelmi múltba nyújtott betekintést. Dzsámival zártuk a Péccsel való ismerkedést. Itt az iszlám művészet alapelveivel jöttünk tisztába. Szóval „láttuk” a római kori, a török időkben felépült, a kiegyezés idejét idéző és a jelenkori várost, amit manapság Pécs névvel illetünk és a kultúra fővárosaként tisztelünk.

*Holicsné Csejk Gabriella
osztályfőnök*

9.E - Osztályfőnök: Flórián Rita

Az egész osztály nevében mondhatom, hogy egy programokkal, sok élménnyel, és nevetéssel teli remek évet zárhatunk idén is.

Első közös délutánunkat a World Press fotókiállításon töltöttük, ahova ugyan nem túl nagy létszámmal mentünk, de sok érdekes és szép fényképet volt szerencsénk megnézni.

Az év egyik legjobb programja a paintballozás volt, amit kivétel nélkül mindenki élvezett. Nagyon izgalmas volt átélni, hogy milyen lehet egy csatatéren.

Október egyik hétvégéjét Solymáron barlangászással töltöttük. Túránkat kicsit félve kezdtük a szűk járatok és folyósók miatt, ennek ellenére mégis mindenki remekül érezte magát és új emlékekkel gazdagodott.

Az idei osztálykarácsony Diósdon egy felújított, modernizált borospincében került megrendezésre, ahol volt étel, ital, zene tánc és persze sok-sok ajándék.

Ebben az évben is sokan eljutottunk a hochkönigi sítáborba, ahol mindenki nagyon nagyon jól érezte magát. Ha tehetnénk még most is visszafordulnánk.

Többször is voltunk színházban a tanév során: láttuk a Mamma Mia-t a Madách Színházban és A Pál utcai fiúkat a Vígszínházban. Nagyon élveztük a darabokat, reméljük még eljutunk más előadásokra is az elkövetkezendő évek során.

Volt szerencsénk elmenni a budaörsi gokart pályára. Bár igencsak kevesen voltunk, és csak én képviseltem a lányokat, remek program volt, főleg így nem sokkal a jogosítvány szerzése előtt. Rögtön utána meg is beszéltük, hogy jövőnk máskor is, de akkor már több mindenkit ráveszünk, hogy csatlakozzanak.

Május elején, tartottuk a fehér asztalos találkozónkat, ami szintén jól sikerült. Volt

bűvészkedés, osztályvideó, zenélés, éneklés, sőt anyák napja alkalmából versmondás is. (És persze rengeteg sütemény, mert hát enni, azt nagyon szeretünk.)

Jártunk az Aquaworldben is. Sokat csúszdáztunk, úszkáltunk, jó volt feltöltődni még az utolsó nagy hajrá előtt.

Május végén volt 3 napos osztálykirándulásunk, mely során rengeteg élménnyel gazdagodtunk: jártunk Győrben, Csornán, Farádon, Sopronban, Fertődön, a Fertő-Hanság Nemzeti Parkban, ahol csónakáztunk a Fertő tavon. Voltunk múzeumokban, kastélyokban, városnézéseken és még Nóriék tanyájára is eljutottunk. Egyszóval sok-sok érdekes és élvezetes programot belesűrítettünk három napba, amit persze remek hangulattal fűszereztünk.

És, ha mindez nem lenne elég, még vár ránk egy családi bográcsozás Fóton Fanniéknál és persze a Balaton körüli biciklitúra.

Azt hiszem, hogy mindenki egyet ért velem, hogy ennél több és jobb programot senki sem kívánhatna egy osztálynak.

Kacs Kovics Anna

A legutóbbi osztályprogramunk barlangtúra volt Solymáron. Egy kedves bácsi volt az idegenvezetőnk, aki mindent tudott még a barlang legkisebb zugáról is. A program legelején mindenki kapott egy overállt (hogy ne legyünk piszkosak) és egy sisakot

zseblámpával. Kalandunk egy kis sétával kezdődött a hegynek fölfele, amíg elértük az Ördöglyuk barlang bejáratát. Amint beléptünk a barlangba tudtuk hogy nagyon jó lesz a program (bár azért voltak akik aggódtak, hogy biztos jó ötlet-e ez). Ahogy beljebb merészkedtünk egyre szűkebb lyukakban és folyosókon haladtunk keresztül.

Kúszunk a hasunkon, hátunkon, másztunk fel-le, miközben csodáltuk a barlangot, és próbáltunk rájönni hogy itt hogyan lehet megjegyezni az útvonalakat.

9. NyD - Osztályfőnök: Orbán Krisztina

Történetünk nyár végén a Keletinél kezdődött. 36 izgatott és kíváncsi gólya érkezett a pályaudvarhoz. Kicsit mindenki félt, senki nem tudta, mire számíthat, milyen osztálya lesz, milyen lesz az új iskolája, az új tanárai. Együtt indultunk el Máriabesnyőre, az első közös programunkra. A vonatút hatalmas kacagásokkal volt teli. A gólyatáborban az első pillanattól kezdve összetartó közösséggé váltunk, azóta is tartó barátságok szövődtek. A kék pólós diákok két csoportja hozta el a vetélkedő első két helyét. Lisztesek, tojásosak, sarasak és piszkosak voltunk, mégis hihetetlenül boldogok. A tábor végére pedig kellőképp elfáradtunk: már az elején kiderült osztályunk csintalansága, úgyhogy fekvőtámaszból is nyomtunk egy keveset.

A gimnázium első napjaiban megcsappant eggyel a fiúk létszáma, így már csak 35-en maradtunk. Úgy gondoltuk, könnyű évünk lesz, hiszen csak az angolra kell majd koncentrálnunk. Véleményünk viszont elég hamar megváltozott. Senki nem bánta meg, hogy a nyelvi előkészítő osztályt választotta, hiszen ez alatt az egy év alatt még azok is megtanultak angolul, akik még korábban sosem.

Tanárainknak köszönhetően még a színészkedésben is kipróbálhattuk magunkat. Ha valaki eddig nem ismerte volna Kund Abigél és Bárczi Benő történetét, az Arany János - maratonon biztosan felejthetetlen élményt okoztunk a Tetemrehívással, év végére pedig kezdő angol csoportunk még egy angol darabot is elő tudott adni a „The Canterbury Tales”-ből.

Osztályfőnökünk nagyon sok izgalmas programmal tarkította az évünket, ezzel is erősítve osztályközösségünket. Neki köszönhetően rengeteget jártunk színházba, együtt látogattuk meg a budai várban a Magyarország Házát vagy éppen a Terror Háza Múzeum virtuális kiállítását. Később a Múcsarnok felé vettük az irányt Balla tanár úr és Milánkovics tanárnő kíséretében, ahol együtt csodáltuk a szebbnél-szebb festményeket és különböző interaktív programokon vettünk részt. Beköszöntött a tél, és eljött az osztálykarácsony ideje. Vidám és meghitt volt, ajándékokkal teli. Mindenki örömmel ajándékozta meg a másikat, aki ekkorra már nemcsak az osztálytársa, hanem a barátja is lett. A borús téli napokat Kiss Tímea tanárnő segítette feldobni a közös korcsolyázással. Tavasszal ha nem is az egész osztály, de egy páran képviselték a 9.NyD-t a csíksomlyói zarándoklaton is.

A legkedvesebb programja mégis mindenkinek az első osztálykirándulásunk volt. Mosonmagyaróvárra vonatoztunk Kővári Annamária tanárnő kíséretével. A FUTURA Interaktív Természettudományi Élményközpontot látogattuk meg először, ahol nagyon sok program várt ránk. Mindenki kedvence talán a szabaduló szoba volt. Nemcsak élményekkel, hanem tudással is gazdagodva töltöttük el az időt az intézményben. Másnap sárkányhajóztunk és kenúztunk a Dunán, amire mindenki széles mosollyal emlékezik vissza. Egy fiú négyes beborult, két lány kenus csoport meg kicsit összekapott a vízen, de egy tisztességes vízi-csatával elintéztünk mindent. Nagyon jó évet tudhatunk magunk mögött, a gimnázium az életünk részévé vált, pont mint az osztály. Örömmel térünk majd vissza 2 és fél hónap múlva a Szent Margit Gimnáziumba, remélve, hogy tudásunkat tovább gyarapíthatjuk. Köszönjük ezt a 9 hónapot tanárainknak és osztályfőnökünknek, és köszönöm az osztályomnak, hogy ilyen jó közösséggé váltunk, és mindig támogatjuk egymást mindenben!

Kis Kiara

9.NyE - Osztályfőnök: Bobok Csilla

34 barátságos és jókedvű diák gyűlt össze a Keleti pályaudvaron egy kis tömegben izgatottan, bár kissé félve, várva az első közös gólyatáboros élményeit, a piros pólósokat képviselve.

A nagyszerű osztályfőnökünknek köszönhetően hamar összeszokott közösséggé váltunk, annak ellenére, hogy külön angol és német csoportokba voltunk beosztva, ami sokszor nehezebbé tette a barátkozásunkat, mivel az óráinkat szinte minden nap külön kellett töltenünk.

A közös tanévünk alatt aztán sikerült megszokni az ismeretlen környezetet és megismerni a tanárainkat, akik közül sajnos csak alig párán fognak minket jövőre is tanítani.

Az osztály számos olyan programban vett részt, ami még inkább összekovácsolta ezt a színes egyéniségekből álló társaságot. Néhány ilyen emlékezetes programunk volt a szülő-diák piknik, ahol a szüleink is megismerhették egymást, a zsámbéki közösségi szolgálat, ahol forró teát osztogatva a fagyban csaltunk mosolyt a gyermekek és a szülők arcára, a Kőszívű Ember Fiai színházi előadás, amit úgy hiszem mindenki élvezett, a téli tábor, a szentendrei biciklizés és a legfontosabb mindközül a közös osztálykirándulásunk Sárospatakra.

Mindenki ezt várta a legjobban, mivel ez volt az első olyan közös kirándulásunk, amit már olyan összeszokottan töltöttünk, mintha ezer éve barátok lennénk egymással. Az ott töltött három nap mindenkinek maradandó emlékekkel szolgált, mivel olyan programokon vettünk részt, amik magukban foglalták a Megyer-hegyi tengerszemhez

való felmászást, a közös kenuzást, ahol szerencsére senki sem ismerte meg közelebből a Bodrog folyó szépségét, a Sárospataki várban való sétálgatást, a városban csatangolást és az esti közös programunkat, ahol szellemileg és fizikailag is rendesen lefárasztottak minket a tanáraink különféle élvezetes játékok keretében.

Az osztályunknak oly sok emlékezetesnek tűnő vicces élményben volt része, hogy már alig tudom elképzelni mi is várhat ránk jövőre. Az egyszer biztos, hogy mindannyian kíváncsian várjuk a kilencedikes évfolyam minden egyes könnyűnek és nehéznek tűnő pillanatát, ami talán még inkább összeszokottabbá teszi a 9.NYE-sek társaságát.

A 9.nye osztály kerékpárral hódította meg Szentendre városát

Alig indultunk el, máris útvonalat kellett változtatnunk, mivel filmforgatás miatt le volt zárva az út. Sok ember öröme a járdán kellett bicikliznünk és személy szerint nem egy-néhány kedves szót hallottam amely valamennyiünk édesanyját volt hivatott üdvözölni. Én pedig a mellettünk sorban álló kis zöld oszlopokat üdvözöltem igazán

kedvesen, különösen akkor amikor majdnem neki mentem az egyiknek. Majd elérkeztünk Óbuda főterére ahol mindenki felrázódott a reggeli fáradtságból. Később elhaladtunk néhány művészi graffiti mellett, Marci kedvence persze a legós volt.

Amikor megérkeztünk mindenki örült, mert végre ebédelhettünk.

Marci megtalálta a helyét egy kövön a Dunában, amiről majdnem le is esett. A tanárnő később megmutatta nekünk angoltudását is mivel egy turistát hívtunk segítségül a fényképkészítéshez. Marcival a kép elkészülte után lázasan kerestünk egy kisboltot, mert ígértem neki egy Snickers-t, amit azóta sem kapott meg... de még meg fog.

Majd elindultunk haza. Visszafelé mindenki nagyon fáradt volt már és így különösebb dolgok nem is történtek azon kívül, hogy páran majdnem nekimentünk egy csónaknak. Amikor vissza értünk a Batthyány térre mindenki egy nagy SZIASZTOKKAL köszönt majd elváltak útjaik.

10.A - Osztályfőnök: Lobmayer András

Osztályprogramjaink közül szeretnénk egyet megemlíteni. Az osztály egy jó tollú hölgytagja vállalta, hogy feleleveníti az emlékeket.

Egy természetbarát kirándulás

Reggel már korán keltem, hogy időben odaérjek a Nyugati pályaudvarra. Szerencsére még korábban is ott voltam, és nyugodtan megvettem a vonatjegyet apukámmal. Az osztály többi tagja is szépen lassan megérkezett, és mikor felszálltunk a vonatra, megkezdhattuk kétnapos kirándulásunkat. A vonatról buszra szálltunk, utána pedig már meg is érkeztünk Nagybörzsönybe, a szállásra.

A Reménység háza nevezetű szálláshelyen szálltunk meg, amelyet az evangélikusok tartanak fenn. Lepakoltunk, majd ellátogattunk a Bányász templomba, amely a gótika stílusjegyeit hordozza. Utána a Szent István templomot is megnéztük, ami Nagybörzsöny talán legszebb műemléke, és egyben a település négy temploma közül a legrégebbi. Ezt követően egy tájházba mentünk, ahol rengeteg, nem hétköznapi tárgyat ismerhettünk meg, és érdekesebbnél érdekesebb információkat tudtunk meg a korabeliek életviteléről. Végül, mivel tudtuk, hogy holnap nagy túra áll előttünk elmentünk kicsit „ráedzeni” erre, és egy 6 km-es túrát tettünk. Estére már jól elfáradtunk. Egy kis beszélgetés, vacsora és

közös kártyázás után, lefeküdtünk aludni. Másnap korán keltünk. Reggeliztünk, utána pedig kitakarítottunk magunk után. 9 órakor nekiindultunk a „nagy útnak”. A túra 3,5 óra volt felfelé. Mikor felértünk a 868 m magas Nagy hideg-hegyre, már szinte jártányi erőnk sem volt. Legalábbis nekem nem. Nagyon jóleső dolog volt betérni a turistaházba, ahol húslevessel, és rántott hússal vártak bennünket. Többek között nagyon jó volt leülni a meleg helyiségben, és érezni azt, hogy én mindent beleadtam, és sikerült. Korábban nem is gondoltam, hogy képes vagyok megtenni egy ekkora túrát. Miután jóllaktunk és kicsit pihentünk, indulhattunk vissza. A visszautat gyorsabban tettük meg, de ez is igazán kimerítő volt. Nagyon szép volt az erdő, melyben néhol sárgás, vöröses, barnás leveleket hullató fák mellett haladtunk el. Fantasztikus dolog volt az, hogy bármerre néztünk mindenfelé csak a végtelen rengeteget láttuk. Az időjárás is kegyes volt hozzánk. Mikor visszaérkeztünk a szállásra, felvettük a csomagjainkat és mentünk a buszmegállóba. Ott elég sokat kellett várnunk, de mikor felszálltunk a fűtött buszra, jól felmelegedtünk. A vonatban már az is fáradt volt, aki eddig bírta cénáival.

Mikor megállt a vonat a Nyugati pályaudvaron, apukám és a kisöcsém már ott vártak engem. Eléggé hiányoztak már, így nagyon boldog voltam, mikor megláttam őket. Mindamellettt ekkor már annyira álmos voltam és fájt mindenem, hogy az apukám vitte a kocsiiig a csomagjaimat. Tudtam, hogy most sem lesz gond az elalvással. Így is lett. Este még összegeztem a fentieket, és rájöttem arra, hogy bizony sok mindent kibír az ember.

Czomba Vanessza

10.B - Osztályfőnök: Pákh György

Az új tanévet egy új osztálytárssal és megújult tanári karral kezdtük. Sokáig éreztük a vakáció ízét, ám újra be kellett látnunk: „A gimnázium nem szabadidőközpont.”

Igaz, hogy már négy éve koptatjuk a Margit padjait, mégis úgy érzem, idén az osztályközösségünk egyre összetartóbbá vált, köszönhetően a reánk nehezedő elvárásoknak és a közös programoknak.

Szeptemberben kivilágított fővárosunkban gyönyörködhattunk a fehér asztalos sétahajózásunk során, majd a hónap végén megnéztük a Nyomorultak c. musicalt a Madách Színházban. Mondhatom, hogy felejthetetlen élményben volt részünk.

Szokás szerint nem ez volt az egyetlen színházi látogatásunk az évben. Többek között élvezhattunk a József Attila Színház darabjait (La Mancha lovagja, Alku), a Pesti Magyar Színház előadásait (Chioggiai csetepaté, A fősvény) és végignéztük egy pénteki estén a Pikk dámát a Magyar Állami Operaházban. A négy órás darab komoly kihívást jelentett számunkra, de megérte.

Novemberben Hacsaturijan Spartacus című balettjét, áprilisban pedig Verdi Nabucco című operáját néztük meg. Mindkettő nagy élmény volt!

Osztályunkban a sport is fontos szerepet tölt be. Több versenyeredmény mellett, megalakult saját focicsapatunk: a Halászgatóságok, akik több bajnokságon is részt vettek.

Az iskola kamarakórusát és gitáros énekkarait is többen erősítjük hangszeres tudásunkkal. Asbót-Posgay Richárd a Valahol Európában c. színdarab egyik főszereplőjeként tűnt fel

iskolánk színpadán.

Az osztályfőnöki órák alkalmával tovább bővítettük alapműveltségünket, így ismerkedtünk meg Téglásy Ferencel, a Soha, sehol, senkinek c. film rendezőjével és írójával. Ez a találkozás nagyon mély nyomot hagyott bennünk. Az általa meghirdetett pályázatra egy osztálytársunk: Szigetvári Péter beküldte pályaművét, melyet majd a Parlamentben fognak díjazni.

Azt is megtanultuk, hogy ki volt Shutrúk-Nahunte és, hogy egyszer mindenkinek bele kell majd néznie abba a bizonyos tükörbe. (A császárok klubja)

Osztálykirándulásunk első napján Révkomáromba mentünk. Felfedeztük, a ma már

szlovákiai magyar város látnivalóit: a Szent András templomot, a Klapka szobrot, a Múzeum előtti Jókai szobrot és Lehár Ferenc szobrát is. Zseblámpákkal a kezünkben sétáltuk be a révkomáromi erődöt, majd megtekintettük a Jókai Múzeum kiállítását. A nap végén pedig az Európa Udvarban a szökőkút mellett pihentünk meg.

Másnap Vértesszőlősön szálltunk le a vonatról, ahonnan a Turul szoborig kirándultunk. A 20 km-es túra alatt volt időnk beszélgetni és egy kicsit megfeledkezni a mindennapokról. Nehéz, eseménydús évet zártunk, de jövőre visszatérünk, és újult erővel nézünk szembe a tizenegyedik év kihívásaival!

Makk Gréta

10.C - Osztályfőnök: Lados Balázs

„10. osztály... Rengetegen mondják, hogy ez a legnehezebb gimnáziumi év, de csak nem?! Ha ennyien túléltek, akkor nekünk is menni fog!”

Ilyen gondolatok közepette léptem át szeptemberben ismét az iskola küszöbét. Új tantárgy, új tanárok, de mi ugyanazok maradtunk. Na jó, talán kicsit, egy egészen picit érettebbek lettünk tavalyhoz képest, de túlzásba azért nem vittük a dolgot.

A tanulás rögtön elkezdődött, de szerencsére már az őszi szünetben elvitt minket Lados Tanár Úr Kárpátaljára, így a sűrűvé vált hétköznapiakból kiszakadtunk egy kis időre.

A kirándulás első napján megnéztük a vajai kastélyt, majd a határ átkelése után a Beregi Múzeumot. Két éjszakát töltöttünk családoknál, másik kettőt pedig együtt a körösmezői kollégiumban. A következő napokban voltunk a munkácsi várban, a Vereckei-hágón, Szolván, Nagyszőlősen, a Tisza felső forrásánál, ahol már majdnem térdig érő hóban gyönyörködtünk a végeláthatatlan hegyek egymásba kapaszkodó láncában. Az utolsó két napban elmentünk a Tatár-hágóra, és Viskre is. Rengeteg élménnyel gazdagodtunk. Mégis számomra a kirándulás legszebb, legmeghittebb pillanata az volt, amikor a Vereckei-hágóra felértünk. Az év első hója éppen hogy csak szállingózott... Egymás kezét fogva körbeálltuk az emlékművet és elénekeltek a Himnuszt. Erre a pár percre még a Nap is megmutatta aranyló sugarait. Aztán egy háromszoros „Kik a jók - Magyarok!” kiáltást visszhangoztak a körülöttünk lévő hatalmas hegyek. Ezt a pillanatot nagyon mélyen a szívembe zártam.

Az év folyamán több versenyen is részt vettünk. A növényfelismerő versenyen a két harmadik helyezett a mi osztályunkból került ki: Novák Anita és Vatamány Dorina. Az iskolai Kazinczy-n Jászfalusi Borka első lett, Lobmayer Kornélia pedig második. Sportversenyeken is jeleskedtünk. A citadella futáson Kovács Petra, Lobmayer Kornélia és Novák Anita nagyszerű váltója elsőként ért be. Osztályunk két fiú tagja a kerületi labdarúgó mérkőzésen második helyet ért el a csapattal, az országos katolikus iskolák futball versenyén pedig negyedik helyen végeztek. Szívből gratulálunk nekik.

Az év végi osztálykiránduláson Sopronban voltunk. A kompetencia mérés sikeres megírása után indultunk a Hűség városába. A közös négy napban rengeteg helyet megmutatott nekünk Lados Tanár Úr. Voltunk Kismartonban, ahol Haydn sírját és az Eszterházyak kastélyát néztük meg, majd a fraknói vár kisebb nagyobb termein vezetett körbe minket az idegenvezető hölgy. Napunk következő pontja a Rozália kápolnához vezetett. A gyönyörű templomocska, a kilátás, a rét szépsége, és a fű hullámlása mindenkit lenyűgözött. Sopronban szentmisén vettünk részt, és utána a kántor megmutatta az orgonát. Igaz, hogy az osztályban nincs Bach, se Mozart, de mindenki megcsillogtathatta zenei tehetségét a hangszert kipróbálva.

Másnap megnéztük a nagycenki Széchenyi mauzóleumot, ahol kiváló idegenvezetésben és vendégszeretetben volt részünk. Ezen a napon felmentünk a soproni tűztoronyba, és az erdészeti múzeumot is megtekintettük, majd egy kisebb túra keretében megmáztuk a Magas-bércet. Sopronba visszaérkezve vacsora előtt még megnéztük a híres mamutfenyőt is az Erzsébet-kertben.

Pénteken, a kirándulás utolsó napján bejártuk a pozsonyi csata helyszíneit. A Barna-hegy tetejéről Tanár Úr elmagyarázta a nagy összecsapás menetét. Következő hely, ahová elmentünk az a németóvári római katolikus templom volt. A plébános atya mesélt a templom építéséről, és osztálytársunk, Szöllőssy Loránd fordította nekünk magyarra a történeteket. Pár perc séta végeztével felmentünk Árpád fejedelem feltételes sírjához. A nap további részében elgyalogoltunk Pannónia határáig, majd a dévényi várba mentünk. A kirándulás legutolsó állomása Pozsony volt. Együtt megnéztük a várat, majd szabadidőben bejárhattuk a várost. Ezután már hazafelé tartottunk.

Nagyon hálásak vagyunk Lados Tanár Úrnak, hogy ilyen színvonalas kirándulásokat szervez az osztály számára. Köszönjük még Csikai Klára Tanárnőnek, hogy elkísért minket az osztályprogramokra. Továbbá köszönetet mondunk a szülőknek, a Rákóczi Szövetségnek és az iskolának a nagyvonalú támogatásukért. Hála érte.

Vatamány Dorina

10.D - osztályfőnök: Szabóné Fenyvesi Katalin

„Új tanév, új lehetőségek” talán ez járt mindenki fejében, amikor szeptember elsején belépett a tanterembe. Szabóné Fenyvesi Katalin tanárnő már sok szeretettel várt bennünket és ekkor még nem is sejtettük mennyi változást, új dolgot fog hozni ez a tanév.

Gergely Katalin tanárnő helyett új magyar tanárt kaptunk, Milánkovics Tímea tanárnőt, akit nagyon megszerettünk és hozzászoktunk az első pados dolgozatokhoz, valamint a 4 oldalas vázlatokhoz minden órán. Új fizika tanárt is kaptunk Nagyné Margitán Gabriella személyében, neki köszönhetően az egész osztály igazán megszerethette a Szent Imre termet. Megismerkedhettünk új osztályfőnök helyettesünkkel és biológia tanárunkkal Pethő-Gazdag Cecília tanárnővel, aki hamar belopta magát az osztály szívébe.

Így tehát sok új dolgot kellett megszoknunk, de úgy gondolom, ez mindenkinek könnyen ment. A szürke hétköznapokban Bíbor Ádám gondoskodott az osztály szórakoztatásáról valamint részletesen megismertette velünk az általa kedvelt zenei stílusokat. A tanév közben az iskolába új csocsó asztalok kerültek, melyek kellemesebbé tették az iskolában töltött időt. Osztályunk idén is kiemelkedő eredményt nyújtott a különböző sportágakban, valamint a biológia versenyen is többen szép helyezést értek el. A hiányzási statisztikákban is élen járunk, talán csak némelyik tizenkettedik osztály versenyezhet

velünk. Az egész év megkoronázásaként következett háromnapos osztálykirándulásunk Szegedre és Makóra.

Összességében nem csak a kirándulás alatt, hanem egész évben nagyon jól éreztem magam s úgy vélem ebben az évben is sokat fejlődött osztályközösségünk. Zárásképpen osztályunk új tanulója Mészáros Lilla mondja el hogyan illeszkedett be, érezte magát ebben az évben:

„Amikor tavaly ilyenkor kiderült számomra, hogy a Margitba fogok járni, nagyon izgatottan vártam a szeptember elsejét. Mivel az egyik régebbiről ismert barátnőm osztályába kerültem, ezért a vártnál is könnyebben és ment a beilleszkedés. Az első napon mindenki kedvesen fogadott, rögtön körbevezettek a nagy és szép épületben, ez nagyon jól esett. Ahogy teltek-múltak a hónapok, úgy egyre jobban az osztály részének éreztem magam, ebben a tanáraink hozzáállása is sokat segített. Azt egy picit nehezebb volt megszoknom, hogy sokkal többet kellett tanulnom ebben az évben, mint az előző iskolámban, de szerencsére idővel ebbe is belerázódtam. Összességében az egyik legjobb döntésem volt, hogy iskolát váltottam, és szerencsére egy nagyon vidám, és befogadó osztályba kerültem.”

Mészáros Lilla és Szántó Levente

Háromnapos tanulmányi kirándulásunk keretében az Alföldet látogattuk meg. Bár Petőfivel ellentétben nem az itt vagyunk igazán itthon, mégis sok szép és érdekes dolgot láttunk.

„Lenn az Alföld tengersík vidékin
Ott vagyok hon, ott az én világom
Börtönéből szabadul sas lelkem
ha a rónák végtelenjét látom.”

Első nap a Szarvasi arborétumba mentünk, ahol kaptunk néhány óra szabadidőt, hogy felfedezzük a terepet, a különlegesen szép növényzetet. Makóra érkezve első programunk a Lombkorona sétány meglátogatása volt, ahol egy sétaút vezet a fák koronája között. Feljebb kapaszkodva egy kilátóba csúszó-zsákkal lecsúszhattunk a körülbelül 60 méter hosszú csúszdán. Aki segített a zsákok felcipelésében, az ingyen lecsúszhatott még egyet. Este elfoglaltuk a szállásunkat a kollégiumban. Vacsora után egy közeli focipályán osztály-foci meccsen küzdöttek meg egymással a fiúk.

10.E -Osztályfőnök: Sáfár József

Szeptember 1. Felkelés, evés, indulás, utazás, érkezés, mosolygás, tanulás, dolgozat, bosszankodás, házi írás, unatkozás, indulás, lazítás, film nézés, alvás. Indul az év, minden nap ugyan az, ugyan az az épület, ugyan azok az arcok, ugyanaz a szendvics a büfében, ugyanazok a váratlan dogák. És holnap újra, holnap után pedig még mindig ugyan az. Monotonnak tűnik igaz? Mert az is, csak hogy van egy-két dolog ami minden nap más. Egy poén, egy mosoly, egy selfie, egy kérdés, egy válasz, egy tekintet, egy gól a csocsóban....Immár három éve koptatjuk a Szent Margit gimnázium zöldes padjait minden egyes nap ugyanazt élve át. Ám aztán találkozok egy osztálytársunkkal a tekintetünk és összemosolygunk, vagy hallunk egy felháborítóan jó oltást, amin együtt nevetünk. Ezek azok a kis pillanatok, amik másmilyenné teszik a napokat. Ezt pedig csak az osztályunknak köszönhetjük. Az osztályunknak a 10.e-nek, amely 3 év alatt példátlanul nevetlen lett, rossz osztályzatokat szerzett, de összekovácsolódott. Pedig ez volt A KRITIKUS év, amikor már elmúlt a boldog gólya idő a nulladik, aztán elmúlt a kilencedik szemernyi lelkesedése és bizonyítási vágya, mert ez csak a tizedik már mindenki ismer és még az év végi bizonyítvány sem számít be sehova. Így hát elengedtük magunkat. Aztán kettőt pislogtunk és június. 1. felkelés, evés, indulás, utazás, tanulás, tanulás, tanulás, könyörgés: Tanárnő kérem, csak hadd javítsak!, felelés, dolgozat kétségbeesés. De végülis túléltek ezt az évet is, és jött Szeged, jöttek az osztálybulik és jött a nyár. Az

osztályunk pedig vígan vetette bele magát. Habár megpróbáltatásaink még az utolsó nappal sem értek véget, hisz elvesztettük egy osztálytársunkat, mikor épp közösség lettünk, de reméltük emlékszik majd ránk és találkozunk a szalagavatón. The End
Folytatása következik.....11.e..... Loading.....

Bogár-Szabó Rozina

Szegeden járt a 10.e osztály

26-án reggel a várt bőrülékes vonatok helyett egy szuper kabinos vonattal indultunk meg Szeged felé. A 2 és fél órás vonatúton a hangulat már a tetőfokára hágott. Előkerültek a hangszórók, amik egész utazásunk alatt végigkísértek minket. A szállás (elég jó

típusú hostel) elfoglalása után kezdődött a városvetélkedő. Klári és Rozi 5 fős csapatokba osztotta be a társaságot. A vetélkedő során majd 10 km-es sétát tettünk a városban. Két óra múlva a Tisza partján összeröffen az osztály és innentől kezdve nem engedték el egymást. A kirándulásra Somogyi tanár úr kísért minket.

Vacsora előtt volt egy kis szabadidőnk. Cordon bleu volt a menü. Elég jól esett mindenkinek. Hogy lemozogjuk a felesleges kilókat, egy focipályára kimentünk focizni-röpizni. Kb. éjfélig még közösen mókáztunk a közösségi térben, aztán nyugovóra tértünk. Másnap korán keltünk, hogy elcsípjük a Makó felé közlekedő buszt. Hering party után megkönnyebbülten gyalogoltunk a makói múzeum felé, ahol egy érdekes skanzenbe is bemehettünk. És ez után következhetett is a jól megérdemelt pancsolás a Hagymatikum nevezetű fürdőben. Nagyon jó nap volt ez is. Vasárnap ha már Szegedre mentünk, miért ne mentünk volna el egy misére a csodaszép Dómba? Sajnos utána már csak egy ebédre volt időnk. A vonaton kissé már bágyadtan, de még mindig elevenen élveztük ki a perceket. Közösen megállapítottuk, hogy ez volt az eddigi legjobb osztálykirándulás. Azt hittük, ilyen közel csak 12-re leszünk egymáshoz. Jót tett ez a kirándulás az osztálynak.

11.A - Osztályfőnök: Szonner Balázs

Szeptember 1. Álmosan indult a tanév első napja a 324-es tanteremben. Ugyan egy-két ember már pontban 7 órakor a hátsó padok valamelyikében gubbasztott, a többség csak kicsivel az első óra kezdete előtt esett be az iskolába. A nyári élménybeszámolók természetesen nem maradtak el. Mondhatni szokásos évkezdet volt, a fakt-leadós csatákat leszámítva. Ki-ki megszabadult emelt szintű tantárgyától. Volt, aki könnyebben és volt, aki nehezebben. Elindulhatott az utolsó előtti év. A tanév végére osztályfőnökünk biciklitúrát tervezett Rómába. Ebből sajnos semmi sem lett, de ezt akkor még nem tudhattuk. Ősszel el is kezdődött a felkészülés. Normafa volt az úti cél, ami azért közel sincs olyan távol, mint az olasz főváros, de edzésnek jó volt. A hangulat most is remeknek bizonyult. Lassan eljött az őszi szünet, melyet sokan keveselltünk, de kénytelenek voltunk beérni ennyivel. A szünet után, ahogy húlt az idő, meg persze az első karácsonyi díszek is megjelentek, észrevettük, hogy az első félév a végéhez közelít. Több dolgozatot írtunk, és mindenki a jobb jegyért küzdött. Az ünnepi hangulat azonban így is megmaradt. Az idei osztálykarácsony ajándékai a szokásosnál is furcsábbak voltak. A nevünk kezdőbetűi alapján ajándékoztuk meg egymást. Na igen, a burgonya azért enyhén túlzás volt, de Berta örült neki. Ötletes ajándékokkal a kézben indultunk haza a szünetre. A karácsonyt mindenki családi körben ünnepelte, de ez nem jelenti azt, hogy nem találkoztunk egymással. Hagyomány ugyanis, hogy szilveszterkor az egész osztály együtt bulizik. Ez alkalommal Boriék házára esett a választás. 2017 első tanítási napján a még megmaradt emlékeké volt a főszerep. A félévi bizonyítványokhoz Szonner Tanár úr csak annyit fűzött: „szakbarbárok”, mivel az osztály csak a felvételi tantárgyakból tanult. A sítáborból idén is szép emlékekkel tértünk haza. A februári korcsolyázás létszáma elmaradozott a

megszokottaktól. A többség az előző esti házibuliból maradt rosszulletté hivatkozott. Rohamosan telt az idő. Hirtelen május lett. Az idei ballagásból mi is kivettük a részünk, azon töprengve, milyen lesz majd a miénk jövőre. Egy szeles szombaton hajókáztunk egyet a Dunán, majd a Margit-szigeten frizbztünk utána. Az osztálykirándulás célpontja Tokaj volt: evezés és borkóstoló. Az érettségik után, amikből néhányan idén már kivették a részük, az év végi hajtás következett. Észre sem vettük, és elérkeztünk az utolsó naphoz. Nyári tervekkel telve váltunk el. Köztük van az idei osztálytábor is, melynek keretében Szlovéniába biciklizünk. Gimnáziumi életünk utolsó nyara lesz ez, melyre mindenki a közelgő végzős év gondolataival távozik egy jó évvel a háta mögött.

Végső Gergely

A 11.a osztálykirándulása Sárospatakon

Az idei osztálykirándulást Sárospatakon töltöttük. Bár a kirándulás csupán 2 napig tartott, mégis élményekben gazdag volt. Az oda utat vonattal tettük meg, elég hosszú volt, de legalább mindenki ki tudta pihenni magát a programok előtt. A szállásunk egy kollégiumban volt, nem messze a városközponttól. Nem sokat töltöttünk a szálláson, mert, ahogy lepakoltunk, szinte egyből indultunk is evezni a Bodrogra. Szerencsére a csónakbeosztás szabadon választható volt, ezért az egész út jó hangulatban telt, nekem legjobban a közös csorgás tetszett. Természetesen mindenki elfáradt, de azért este még kiültünk a Bodrog-partra beszélgetni, majd a tornateremben közösen röplabdáztunk egy nagyot. Az esti imádság sem maradhatott el. Másnap is hosszú nap várt ránk. A fő program a tokaji borok kóstolása volt, de nem volt ilyen egyszerű a történet. A jól megérdemelt borunkért - aminek mellesleg minden kortya mennyei volt - hosszú sétával fizettünk, hiszen a falu, ahova mentünk bő fél óra sétára volt az állomástól. A kis "túránk" után hazafele a vonaton majdnem mindenkit elfogott egy időre az álom, de emellett a haza út is jó hangulatban telt, kártyázással és beszélgetésekkel. A Keletiben pedig a már-már jól megszokott 11.a-s köszönéssel váltunk el egymástól.

Majercsik Botond

11.B - Osztályfőnök: Murányi Ilona

Az idei év különleges volt az osztályunk számára sok szempontból...

Nagyon fontos tényezője a 11. osztálynak a faktok fölvétele, amelyekkel már mindenki közelebb kerülhetett az érdeklődési köréhez, illetve ahhoz, amiben tehetséges. Mindenki nagyon komolyan vette, és remek tanárokat kaphattunk, akik bár néha kicsit kemények és szigorúak, nagyon sokat köszönhetünk nekik, hogy ilyen intenzitással készülhetünk a továbbtanulásra. Habár mindenki a számára fontos tantárgyakkal is sokat foglalkozik, a szünetekben emellett jut idő arra is, hogy az 5 év alatt született barátságokat ápoljuk, és akár még újak szülessenek. Voltak konfliktusok az évek alatt, de úgy gondolom, hogy az osztályban szinte mindenki kedveli a másikat, szívesen dolgozik vele vagy beszélget komolyabb témákról még akkor is, ha nincsenek olyan szoros baráti viszonyban. Szerintem ez azért van, mert ennyi év alatt már jól összeszokott az osztály, jobban elfogadjuk egymás hiányosságait, rossz szokásait. Sokan más nézeteket vallanak, és más környezetből jönnek, de az osztályközösséget, úgy gondolom, hogy ez csak színesíti, és egymáson keresztül megismerhetjük a tőlünk eltérő véleményeket, látásmódokat.

Különleges volt számunkra a szalagavató és a ballagás, mert úgy segítettünk a háttérmunkákban, hogy közben már mindenki arra gondolt: "Úristen, egy év és mi leszünk ott". Ez több embert elgondolkodtatott, sőt volt, aki meghatódott. Az osztálykiránduláson is hasonló érzések fogtak el minket, mert nyári osztálykirándulás

nem lesz több, az idei esztergomi kétnapos volt az utolsó. Jövőre már szeptemberben megyünk, és ezt már kissé a búcsúzás hangulata lengi be.

Már idén elkezdtek szervezni a szalagavatót, és mindenkinek be kell fejeznie az 50 KÖSZI órát.... Ezek mind arra utalnak, hogy a gimnáziumi éveknek hamarosan vége lesz. A jövő évben nagy munka vár ránk, egész évben az érettségire és egyben a továbbtanulásra fogunk készülni. Vannak, akik céltudatosan néznek a jövő év felé és tudják, hogy mit szeretnének teljesíteni, de néhányan még most sem tudják pontosan, hogy mi érdekli őket legjobban. Sokan már készen állnak a továbbtanulásra és az élet következő lépcsőfokára könnyedén lépnek föl, de vannak, akik még bele sem tudnak gondolni, hogy mi lesz ezután. Nagyon rossz az osztály életében, hogy egy fontos személy, aki sok emberrel jóban van, elmegy jövőre, mert lehetőséget kapott, hogy a következő évet Amerikában töltsen, és ott végezze tanulmányait. Természetesen ennek mindenki örül, ez egy fantasztikus élmény és kaland lesz Beninek, de hiányozni fog az osztályból.

Mindent összevetve ez az év is élményekkel teli volt. Történtek jó és rossz dolgok egyaránt, de úgy gondolom, mindenki szeretettel néz vissza a nyáron az idei tanévre.

A 11.b osztály esztergomi kirándulása

2017. 05. 25. csütörtök, az első nap. Reggel az Árpád-hídnál találkoztunk a buszpályaudvaron. A buszunk 8:30-kor indult Esztergomba, ahová 9:45-kor meg is érkeztünk. Szállásunk a Duna mellett helyezkedett el, ami számunkra szerencsés volt, mivel Murányi tanárnő hajókázást szervezett nekünk, így amíg azt a programot vártuk, a kikötő melletti kis parkféleségben egy kis szabad programmal mulattuk az időt. A hajókázás élvezetes volt, a hajón csak mi voltunk, a kilátás is gyönyörű volt. Egyik oldalunkon Szlovákia, másik oldalunkon Magyarország partjai vettek körül. Mikor sötétedni kezdett megérkezett Vasas tanár úr is, aki a nap hátralevő részét és az éjszakát velünk töltötte. Miután a tanár úr is berendezkedett, átmentünk Párkányba. Itt megnéztük a túlsó oldalról a kivilágított Bazilikát.

(részlet az osztály beszámolójából)

11.C - Osztályfőnök: Timáriné Zsámbéky Mária

Idén a 11. C nem volt tétlen
Bent is ült a fakton minden héten.
Nehéz volt, untuk már, de tanultunk sokat.
Reméljük, jó jegyekkel jutalmazza a faktosokat.
A karácsony előtt lelkinappal készültünk,
Mely után az osztálykarin a sok kajától szédültünk.
Sok ajándék, hangos kacaj, az osztályfőnök meséje
Minden évben jó emlék lesz belőle.
A szünetben sem ültünk otthon, koriztunk egy nagyot
Estünk, keltünk, siklottunk, élveztük a napot.
Lelkinapi felkészülés, a bér mátkozás várása
Leszállt rák a Szentlélek, Isten áldása.
Lélekben már sok a felnőtt, de papíron még kevesen
Aki idén 18 lett, azt megünnepeltük rendesen.
Lajos atyát is köszöntöttük 90. születésnapján
Nem volt lekvár vasmiséjén, szeretjük s neki még kétszer ennyi jár.
Osztályunk sokat kirándult, nem tudott itthon maradni
Pakson, Selmezbányán lenni jobb, mert ott nem kell tanulni.
Énekes, dalos madaraink Oberrecht tanár úrral voltak,

De minket is elvitt a Tanár Úr, hogy megmutassa az orgonát az utókornak.
Sokat tanultunk és igyekeztünk, kitartásunk megmutattuk,
Országos zenekari, tanulmányi és sport versenyeken a tudásunkat felmutattuk.
A szavalóversenyen elsőprő első helyezés,
A színházban katartikus élménykeresés.
Az osztálykiránduláson mindenki közelebb került
Annyi képet csináltunk, hogy az akku is lemerült.
Nagyokat túráztunk, dombokon, hegyeken
Néha eltévedtünk és azt reméltük: „csak a szállás meglegyen”
Sportban remekeltünk, kerületin, KIDS-en küzdöttünk
Érmet, kupát, oklevelet ott nem hagytunk, mivel mi győztünk.
Jövőre itt az érettségi, de mi nem félünk,
Mert mi tudunk, és bátran fogunk élni.

Kulcsár Claudia

Galyatetőn a 11.c osztály

2017. május 25-én reggel két csoportban indultunk menetrend szerinti autóbusszal a Stadion pályaudvarról Galyatetőre. A második csoport kissé kalandosan érkezett meg, mivel Gyöngyösön a csatlakozást nem várta be a járat, így improvizálva eljutottunk először Mátrafüredre, majd a helyi sportpályán eltöltöttünk kb. két órát, s egy következő járatral eljutottunk a célállomásra. Osztálytársaink örömmel fogadtak és újságolták, hogy milyen klassz a szállás. Valóban, a felújított turistaház mindnyájunk tetszését elnyerte.

Másnap a kiadós reggeli után a sporté volt a délelőtt, délben pedig gyalog nekiindultunk a turistajelzésen az erdőnek, és átgyalogoltunk, időnként nadrágféken, Parádsasvára. Ott előre be voltunk jelentve, és az Üvegmanufaktúrában a forró kemencék közelében gyakorlati bemutatót néztünk. A bátrabbak üveget is fújhattak. Visszafelé autóbusszal utaztunk a szálláshelyünkre és megvacsoráztunk.

Harmadnap a reggeli után csomagoltunk, autóbusszal Gyöngyösre mentünk, útközben a Mátrában rendezett futóverseny miatt kissé akadozva haladtunk. Gyöngyösön az autóbusz-pályaudvaron hagytuk a nagyobb csomagjainkat, és a strandra mentünk.

A 17óra 30 perces járatral jöttünk haza és háromnegyed hétkor a Stadion pályaudvaron elköszöntünk egymástól.

(részlet az osztály beszámolójából)

11.D - Osztályfőnök: Czinege János

Idei évünket már Czinege tanár úr osztályfőnökségével indítottuk, azonban nem ő volt az egyetlen, akivel elsőként ezen tanévben kezdtük együttműködésünket. A faktos tanárok mellett, akik közül néhányhoz már volt szerencsénk, néhánynal pedig idén ismerkedtünk meg, tavalyhoz képest sok tanárunk helyébe lépett új, merész vállalkozó, akik megkísérelték átadni nekünk tudásukat.

Nem az idei volt a legegyszerűbb évkezdésünk. Próbára tett minket, hogy meg kellett szoknunk és ki kellett ismernünk a fakultációk követelményeit, de előbb-utóbb mindenki megtalálta a praktikákat, amikkel sikert arathatott. Ha már a sikerről beszélünk, idén is többek vettek részt különböző, főleg sport versenyeken. Juhász Orsi csapatával felülkerekedett röplabdában mindenkin a kerületben és a KIDS kupán második helyezést elért csapatot is erősítette. Truszka Botond az ország legjobb vízimentője, legalábbis a verseny melyet megnyert erről tanúskodik, illetve a Budapesti úszóbajnokságon két számban is hatodik lett. A kerület győztes focicsapatát pedig többek közt Kocsis Botond és Koós Bálint segítette ezen eredmény eléréshez, illetve ugyanezen páros tagjai a Citadella váltón szintén első helyezést értek el, illetve az előbbi sportember az atlétikai verseny 1500-as távján ugyancsak elsőként ért célba. Ezen kívül még Papp Rebi az International Dance Federation által rendezett tánc világbajnokság során része volt a harmadik helyezést elért csapatnak. Idén végül másodikként végeztünk a Margit kupán, amely bár sokakat letört, még így is kiváló teljesítmény.

Az osztálykirándulás idén igen egyedi módon alakult, mivel első nap Budapest utcáit jártuk, ahol egymásnak tartottunk előadást a különböző látványosságokról. Azután rendkívül emelkedett hangulatban élvezhettük az Aquaworld csúszdait. Következő nap pedig Visegrád irányába indultunk, hogy ott természetjáró túrába, majd pedig len bobozásba vessük magunkat. Azt hiszem, mindenki többnyire elégedetten zárhatja majd az évet, mely sajnos az utolsó lesz, melyet együtt, a

Margitban töltünk. Épp ezért, szintén sajnálatos módon, búcsút kellett vennünk több tanárunktól is, kik jövőre már nem egyengetik utunkat, úgyhogy ezúttal is köszönjük Oberrecht és Balla tanár uraknak, hogy mindent megtettek, annak érdekében, hogy művészet terén a lehető legjobban elmélyítsék műveltségünket, Sulyok Katalin tanárnőnek, hogy vidám órák közben kibővítette tudástárunk a részecske és egyéb fizika terén. Illetve szintén szeretnénk, megköszönni Valaczka tanárnőnek, a matek faktra járók rendkívül alapos felkészítését és kívánjuk neki a legjobbakat. De természetesen hálával tartozunk minden egyéb tanárnak is, aki idén igyekezett bővíteni tudásunkat bármilyen téren is. A kemény munka mellett azonban összegyűlt nem is kevés vidám emlék, amelyekből gondoltunk megosztunk néhányat az olvasókkal is:

Bence: Ha nem kapom meg a négyest, rasszizmusnak fogom fel!

Sulyok tanárnő: Mekkora az atommag tömege? Általában véve, mindegyiké? Boti: De mindannyian különbözünk!

Máté: De hát nem ma van Hamvazó- ööö... kedd?

Csaba: Elf-társ, a másik tünde

11.E - Osztályfőnök: Gergely Katalin és Polyák Erika

Négy együtt töltött évünk közül talán az idei bizonyult eddig a legnehezebbnek és nemcsak azért, mert bele kellett rázódunk a faktok új és szokatlan rendszerébe, hanem azért is, mert mind tudtuk: ettől az évtől mindennek kicsit nagyobb tétje van. A temérdek tanulnivaló mellett mégis sokszor szakítottunk időt együtt töltött derős percekre és alapos kikapcsolódásra.

Az osztály sportemberei idén sem sajnálták a fáradságot, hogy jó eredményeikkel tegyenek minket büszkévé. Szép helyezést értek el kerületi versenyeken, valamint kosárlabdásainkban a Kids győztes csapatát tisztelhetjük. Persze nemcsak ők, hanem az osztály többi tagja is kitett magáért, többek között színészi tehetségük megcsillogtatásával, ami magában foglalja nagyszerű énekhangjukat és remek előadói képességeiket. Mindezek mellett természetesen a kiváló tanulmányi eredményekkel rendelkező társaink is elismerést érdemelnek kemény munkájukért és kitartásukért.

Mint eddig már sokszor, idén is voltak, akik vállalkoztak német cserediákok fogadására. A program ez évben is érdekes és sokszínű volt, ami a német vendégeken kívül a hazai tanulóknak is sok örömteli élményt okozott. Remek alkalmak ezek arra, hogy új barátságok köthessenek, és apró betekintést nyerjünk egy másik ország, egy másik kultúra különlegességeibe. Ezenfelül ebben a tanévben néhányunknak lehetősége nyílt ellátogatni Kárpátaljára is, ahol határon túli magyarokkal, az ottani szokásokkal és élettel ismerkedhettünk meg. Az élmény nagyon személyes volt és a kirándulás rövid időtartamának ellenére sokunk szívébe belopták magukat a szállásadó családok tagjai.

Az esemény szervezését a Rákóczi Szövetség tagjainak köszönhetjük, akik mindvégig nagyon segítőkészek és kreatívak voltak.

A közösség nagy része idén túlesett élete első érettségijén, akár választott nyelvből, akár informatikából tette azt. Jó tapasztalatszerzési lehetőséget és kis könnyebbséget jelenthet ez nekünk a jövő évre nézve, amikor már nem lesz kérdés, hogy milyen tantárgyakból szeretnénk megírni az ominózus vizsgákat.

Utunk ebben az évben a Velencei-tóhoz is elvezetett, ahova szokás szerint jókedv és oldott hangulat kísérte a társaságot. Onnan Székesfehérvárra látogattunk, ahol kaptunk idegenvezetést és megtekinthettük a Bory-várat, aminek szépen ápolt kertje, egyedi szobrai és kellemes hangulata szinte mindenki tetszését maradéktalanul elnyerte. Erre az osztálykirándulásra azonban sajnos már nem Gergely Katalin tanárnő felügyeletével indultunk, hanem új osztályfőnökünk, Polyák Erika tanárnő és osztályfőnök helyettesünk, Reichardtne Szabó Marietta tanárnő árgus szemei kísérték minket figyelemmel.

Ezt a váratlan változást az osztály minden tagja másképp élte meg, de annyi biztos, hogy mind nagy szeretettel és lelkesedéssel fogadtuk új osztályfőnökünket, ugyanakkor szomorú, hogy búcsút kellett vennünk attól a tanártól, aki majdnem négy teljes éven keresztül vigyázta minden lépésünket, akárcsak egy tyúkanyó a csibéit.

Egy élményekben és meglepetésekben gazdag év után mindenki reménykedve várja a nyarat és talán még nagyobb reményekkel a jövő tanévet, amikor végre újra láthatjuk egymást és ismét alkalmunk nyílik az ideihez hasonlóan jó emlékekkel gazdagodni.

Holczér Eszter

12.A - Osztályfőnök: Horváth István

A 12. év elején nem a megszokott módon álltunk a dolgokhoz. Ugyan örültünk a rég nem látott osztálytársainknak és talán még tanárainknak is egy picit, de tudtuk, hogy ez az év gimnáziumi tanulmányaink végét jelenti.

Kimondani is fantasztikus érzés volt: végzősök vagyunk. A szeptember ebben a mámoros érzésben telt, amit az év eleji osztálykirándulás csak tovább fokozott. A Várgesztesi Villaparkban töltöttünk el két napot. Volt minden, ami egy végzős osztálynak remek lehetőséget nyújtott a szórakozásra. Sokat sportoltunk, de hogy osztályfőnökünk is elégedett legyen, meglátogattuk a közeli Vitányvár lenyűgöző romjait a kulturális feltöltődés érdekében. Jó kis túra volt, sok élménnyel és vízhólyaggal gazdagodtunk. Hab a tortán, hogy visszaúton egy 5 fős társaság eltévedt, osztályfőnökünknek szerezve ezzel egy-két izgalmas pillanatot. Az este közös társasjátékozással és bulizással telt, ahogy azt végzősként a hosszú évek alatt kiérdemeltük.

Az első félévünk talán legnagyobb eseménye a szalagavató volt. A keringő és az osztálytáncunk mögött rengeteg munka volt, de így visszagondolva, megérte a sok erőfeszítést. Minden szalagavató velejárója az „afterparty” (Szerk. megj.: Nem.), ami úgy is hatalmas élmény volt, hogy nem minden haladt a tervek szerint.

Repültek végzős évünk napjai és végül eljött a karácsony. Most kezdünk csak ráeszmélni, hogy mind osztálytársaink, mind az osztályközösség mennyit változott az évek során.

Szerencsére előnyére! Kezdtet azonban tudatosulni az is, hogy ez volt az utolsó közös karácsonyunk. Persze van, ami még ennél is kétségbeejtőbb volt, az pedig az érettségi: kevesebb, mint fél évünk volt hátra és valószínűleg még senki nem kezdett el komolyan készülni rá.

Az első szembesülés a helyzet komolyságával a próbaérettségi időszaka volt. Több-kevesebb sikerrel, de hoztuk a minimumot. Elkezdhattunk aggódni, ennyi elég lesz az egyetemhez? ...

Azt gondolom bármi nemű készülés igazából csak ekkor kezdődött el.

Teltek a hónapok, február, március, április és végül a május is megérkezett. Nem hittük el, vagy csak nem akartuk elhinni, hogy ilyen gyorsan elszállt 6 év: felnőttünk és mindjárt kirepülünk a biztonságot jelentő gimnázium falai közül! Jött a ballagás, ennyi volt, nem vagyunk középiskolások többé, az érettségi hétfőn kezdődik, mindenki megy a saját helyére beosztás szerint.

Az érettségi időszakot eddig rengeteg izgalom, aggodás, öröm és többségében megkönnyebbülés övezte. Már túl vagyunk a nehezen, már csak a középszintű szóbelik vannak hátra – mondogattuk egymásnak biztatásképpen. A kérdés csak annyi maradt, vajon milyen eredménnyel?

Soós Máté

12.B - Osztályfőnök: Kujbus Attiláné

Hat év... Eltelt hat év. 13 évesen kerültünk ebbe az iskolába gyerekként és most, már-már szinte felnőttként lépünk ki innen. Soha nem gondoltam volna, hogy egy ilyen osztályközösség tagja leszek majd egyszer. Együtt sírtunk és nevettünk, szerettünk és szenvedtünk, de úgy gondolom, hogy a sok félreértés és veszekedés ellenére is életem legszorosabb barátságait kötöttem meg, legjobb közösségét leltem meg itt.

Szerencsésnek tartom magunkat, hogy olyan tanárok vettek körül minket, akik sokszor pótszülőként is törődtek velünk. Idén új osztályfőnököt kaptunk, Kujbus tanárnőt. Nagyon örültünk, hogy a tanárnő elvállalt minket. Ezt az örömet a fiúk, az első osztályfőnöki órára, a folyosóról becipelt óriási virággal fejezték ki (persze ez a későbbiek folyamán visszakerült eredeti rendeltetési helyére).

A sok tanulás, a különórák és érettségi előkészítők mellett rengeteg dolgot kellett megszerveznünk, elintéznünk az idén.

Szeptemberben részt vettünk az utolsó osztálykirándulásunkon. Vácott voltunk, ahová osztályfőnökünk mellett elkísért minket énektanárunk, Oberrecht Tanár úr is, aki a székesegyházban orgonált nekünk. A Püspöki Palota megtekintése után a fiúk, a Piarista Gimnázium futballcsapata ellen játszottak egy szoros focimeccset. Este pizzázással

koronáztuk meg a napunkat.

Novemberben érkezett el a szalagavatónk. Szeptembertől minden vasárnap délutánunkat táncpróbák töltötték ki. A sok gyakorlásnak meglett az eredménye. Szüleink és barátaink nagyon élvezték az előadást. Az 5 ország táncát bemutató produkciónk különösen jól sikerült. Nagy élmény volt fellépni a színpadra és együtt táncolni, tombolni.

Karácsony előtt az osztály együtt sült mézeskalácsot a boszikonyhában, aztán közösen falatoztunk az elkészült finomságokból. Persze akadt, aki falánkabb volt és a tésztát már nyersen is csipegette.

Kujbus tanárnő és az osztály havonta felköszöntötte az épp aktuális szülinaposokat egy kis édességgel, énekléssel.

Gyorsan repült az idő, észre se vettük és tavasz lett. Április volt és mi még mindig nem tudtuk pontosan, hogy milyen tablót szeretnénk. A fiúk kívánsága az volt, hogy a kedvenc helyük, a Gellért tér, illetve a 49-es villamos, a „Gellért-járat” szerepeljen rajta. A lányok több részre oszlottak a vélemények terén, így még kevesebb esély maradt arra, hogy dönteni tudjunk. Végül Szeszti elvállalta, hogy a tabló szélére mandalaszerű mintát rajzol, amibe „belesző” egy villamost is. Megalkotta a csodát, mindenki nagyon elégedett lett a végeredménnyel. A tablónk egy jó véghajrával, még időben készen lett.

Végül elérkezett a ballagásunk is. El kell hagynunk ezt az iskolát, tovább kell lépnünk. Meg kell néznünk mi vár még ránk, megkeresni hol van dolgunk, hol kell segítenünk.

Mi elmegyünk, de ti vigyázzatok nagyon, hogy sose legyen unalmas itt a Margitban az élet! Ha vágytok valamire és féltetek, hogy nektek ez nem megy, vagy nem vagytok erre képesek, akkor se feledjétek, hogy Istennek semmi sem lehetetlen és tényleg, „már csak öt perc van az érettségiig”.

Pethő Melinda

12.C - Osztályfőnök: Tilless Béláné

Izgalmasnak ígérkezett utolsó évünk a Szent Margitban. Az érettségi még kellően távolinak tűnt, így koncentrálhattunk a közvetlen előttünk álló programokra, amikből bőven akadt. Egy percre sem volt megállás. Kezdvé a máriabesnyői osztálykirándulásunkkal.

A helyszín kitűnő alkalmat adott arra, hogy visszaemlékezzünk az elmúlt időre, amit együtt töltöttünk, hiszen négy évvel ezelőtt ugyanitt kezdtük el megismerni egymást a gólyatáborban. A négy év alatt sokat változtunk, összecsiszolódtunk, mindenki megtalálta a helyét, a barátait az osztályközösségben. Ez köszönhető a sok-sok együtt töltött időnek, a közös programoknak, a színdaraboknak, amiket együtt láthattunk, és az előadásnak, amit közösen rendeztünk és játszottunk el a József Atilla Színházban. Leginkább pedig az osztálykirándulásoknak, ahol megismerhettük társaink felszabadult, nem az iskolapadban görnyedező oldalát.

Visszatérve az iskolába folytatódott a rohanás. A sokszor hétvégékbe nyúló rengeteg osztály- és keringő-táncpróba végül meghozta gyümölcsét, ezzel felejthetetlen élményt szerezve rokonainknak és nekünk a szalagavatón. Az év vége felé haladva egyre kevésbé tűnt kellően távolinak az érettségi, egyre fontosabbá váltak a tételek és a témakörök, mint a tablónk háttere vagy a bankettünk helyszíne. Kedves tanáraink természetesen naponta többször is felhívták a figyelmünket a közelgő vizsgákra, hogy még véletlenül se feledkezzünk el róluk.

Végül pedig még egyszer utoljára, csokorral a kezünkben végigballaghattunk az emléktől gazdag termék és folyosók ódon falai között, és színes lufjainkat felengedve a zivataros fellegek felé, búcsúztattuk gyorsan elszálló gimnáziumi éveinket.

Bátori Boldizsár

12.D - Osztályfőnök: Kornyalovné Máté Anita

Előző évi beszámolómat azzal fejeztük be, hogy közös programjaink nem értek véget a Te Deummal, mert nyáron együtt megyünk Rómába, megkoronázva gimnáziumi tanulmányainkat. Július elején egy hétre indultunk Olaszországba, s nagyon jó hangulatú, maradandó élményeket nyújtó utunk volt. Róma felé megnéztük Padovát, a pisai ferde tornyot, és megmártózhattunk a tengerben. Rómában az Isteni Megváltóról Nevezett Nővérek vendégházában szálltunk meg, s onnan indultunk minden reggel, hogy megnézzük Róma nevezetességeit. A hőség és a sok gyaloglás ellenére nagy élmény volt a Colosseum, a Forum Romanum, az Angyalvár, s természetesen a Szent Péter Bazilika, ahova a jubileumi év keretében a Szent Kapun át mehettünk be, együtt az osztályunk, az Irgalmasság keresztje alatt. Megindító volt. Rómából hazafelé Assisiben álltunk meg, s néztük meg Szent Ferenc életének nevezetes helyeit.

Hamar eltelt a nyár, s szeptember első hetében már megkezdődtek a 12-es évfolyamok állandó programjai: a táncpróbák... Így most már nemcsak hétfőtől péntekig voltunk az iskolában, hanem vasárnaponként is, hiszen akkor voltak a keringő próbák mellett az osztálytánc próbák is. De megérte a fáradságot, mert orosz táncunk nagy sikert aratott a novemberi szalagavató bálon.

Visszatérve az év elejéhez, meg kell említenünk az utolsó tanulmányi kirándulásunkat, amelyen az előző évekhez hasonlóan szintén nagyon jól éreztük magunkat. Az előző években voltunk Kelet-Magyarországon (Nyírség), Nyugat-Magyarországon (Sopron),

Dél-Dunántúlon (Pécs), így most úti célunk Dél-Alföld lett, teljessé téve a kört. Először a kiskunmajsai 56-os emlékházat néztük meg, amelyet a harcok egyik hőse, Pongrácz Gergely hozott létre. Iskolánk egyik volt diákjának édesapja, Nahimi Péter kalauzolt bennünket, s olyan szakszerűen és élvezetesen beszélt az 1956-os eseményekről, hogy még azok is örömmel hallgatták, akik egyébként a történelem iránt nem túlságosan fogékonyak. Onnan az Ópusztaszeri Nemzeti Emlékparkba vitt az utunk, ahol a Feszty-körkép megtekintése mellett pogácsát süthettünk és íjazhattunk is. A szállásunk Makón volt, ami abból a szempontból is kapóra jött, hogy aki akarta, kipróbálta a Hagymaticumot, a makói Aquaparkot. A kirándulásunk második napján Szegedet néztük meg, egy klassz feladatlap alapján.

Végül mégsem ez lett az utolsó kirándulásunk, mert november végén felmerült az ötlet, hogy az utolsó osztálykarácsonyunkat igazán különlegesen kellene megünnepelni: menjünk el Bécsbe, az adventi vásárba! Az ötletet tett követte, s az iskolavezetés engedélyével az utolsó tanítási napon elutaztunk Bécsbe. Egyik osztálytársunk, Sipek Nicolas édesapja tősgyökeres bécsi, ő kalauzolt bennünket a császárvárosban. Igazi adventi és karácsonyi hangulat volt: ajándékozás, hideg, hóesés, adventi vásár, fények... Az év második fele a próbaérettségivel kezdődött, s utána már csak az érettségivel foglalkoztunk: jelentkezés, készülés a tanulásra, további erőgyűjtés, tételek összegyűjtése, újabb erőgyűjtés, azután már itt is volt a ballagás és az írásbelik... Erről nem is íránk többet, reméljük elmondhatjuk majd a végén: minden jó, ha vége jó!

12.E - Osztályfőnök: Dr. Urbányiné Farkas Dóra

Nem gondoltuk volna, de ide is elérkeztünk. Az idei év mindennél emlékezetesebb és eseménydúsabb volt a mára már jól összszokott, az iskolából kissé kiöregedett 12. e osztály számára.

A célvonal előtt állva egyik szemünk sír, a másik nevet. Sírunk, mert véget ért az életünkben egy meghatározó korszak. El kell búcsúznunk az ismerős falaktól, tanteremtől, tanárainktól és példaképeinktől, és nem utolsó sorban barátainktól, akikkel együtt vészeltük át a nehezebb napokat, akikkel együtt nevettünk egy jó poénon, vagy egy rosszul/jól sikerült dolgozat mondatain. Sírunk, mert egy új életszakasz kapujában állva félünk az ismeretlentől, nem tudjuk, hogy mit hoz a holnap.

De inkább mégis többet nevetünk. Nevetünk, ha visszagondolunk az együtt elkövetett csínytevésekre, a belsős poénokra, a felejthetetlen osztálykirándulásokra: a Mátra, Esztergom, Eger, Veszprém meghódítására az elmaradhatatlan közös fagyizásokkal. Boldogan felidézzük az órák közti szünetekben zajló beszélgetéseket, vagy az idegeskedést egy-egy véres témazáró előtt. Mosolyogva gondolunk vissza az iskolán kívül eltöltött közös programokra, mint a Gellért-hegyi kiruccanások, a város csodálatos épületeinek felfedezése, a Nemzeti Galéria látogatásai, a gyönyörködés Monet festményeiben és Róth Miksa festett üvegablakaiban. Felejthetetlen élményekként

maradnak meg a hajnalig tartó bulik, a siófoki nyaralások, a rántotthús evés a Balaton partján, a vérre menő foci- és röplabda meccsek.

Nagy örömünkre az év most a mindig várva várt osztálykirándulással indult. Győr, Sopron, Pannonhalma gyönyörű látnivalóival, az esti sport és tábortűz emlékével, a közös élményekkel feltöltődve lelkesen indultunk neki legnehezebb tanévünknek. Szerencsére nemcsak a tanulásra emlékezhetünk vissza az első félévből.

A sok vasárnapi keringő próba gyümölcse a szalagavató bál volt, ami a MOM Sportközpontban került megrendezésre, november 12-én. A gyönyörű keringő ruhás lányok és sármos fiúk láttára mindenki elérékenyült. Az esemény fényét az osztályok saját tánca emelte. Sosem felejttem el az osztálytársaim döbbenetét a tánchoz nagy kihívást jelentő Charlestoncipők láttán, de túllendültünk ezen az apró részleten, és szívünket-lelkünket beleadva előadtuk káprázatos fekete és fehér Charleston ruháinkban koreográfiánkat, aminek végül hatalmas sikere lett.

Az eseménydús évhez nagyban hozzájárultak az érettségi előkészületei: a jelentkezési lapok megírása, ellenőrzése, elküldése; az érettségi jelentkezés kitöltése, javítása, tisztázása; a közösségi szolgálat befejezése, hitelesítése, lezárása. Készülés a különböző évfolyamvizsgákra, mint a töri vagy a hittan, amitől úgy rettegtünk, aztán a vizsga után egy sajtburger mellett nevtünk, hogy nem is volt olyan nehéz.

Véleményem szerint a legjobb közösségi élményeket idén az utolsó órák, a tanárainktól való méltó elköszönés megszervezése hozta. Sok fejtörésünkbe került, de végül minden tanárunknak sikerült valami egyedi és személyes ajándékot készítenünk, meghálálva ezzel áldozatos munkájukat, végtelen türelmüket és odaadó szeretetüket, amivel öt éven keresztül megkönnyítették mindennapjainkat. Őszintén felemelő érzés volt látni, ahogy azok a tanárok, akiket évek óta ismerünk, elérékenyülnek, és nem találnak szavakat a meghatódottságtól. Ezeket az élményeket nem fogjuk soha elfelejteni.

A szerenád kedves osztályfőnökünkkel való kapcsolatunk tetőpontja volt, amikor is levetkőzve minden gátlásunkat, papírból készített nyuszifülekkel vonultunk végig a belváros utcáin, hogy elénekelhessük az iskolai éveink legmeghatározóbb személyének, Dorisz nének, a többi ének mellett a „Hová mész te kisnyulacská” című gyermekdalt. Mondanom sem kell, hogy Dorisz néni el volt ragadtatva a sok nyuszi láttán, rögtön megkínált minket minden jóval (ami egy harminchat fős osztálynál nem kis teljesítmény), és egy mindnyájunk számára emlékezetes estét tölthettünk együtt.

Ezután érkezett a ballagás napja, ahol személyes útravalót kaptunk Dorisz nénitől, és az ünnepség után az iskolán végigvonulva minden tanárunknak mondtunk egy „Bravo”-t,

ezzel utoljára megköszönve munkájukat és odaadásukat. Csak akkor tudatosult bennünk igazán, hogy mi is történik, amikor jelképesen elengedtük lufiainkat, ezzel megérezve a ballagás véglegességét.

Ez a kis visszaemlékezés csak a töredéke annak a sok különleges élménynek, amit ez az osztály együtt megélt. Az érettségi után kíváncsian várjuk az eredményeink kihirdetését, hogy megkezdhessük életünk következő szakaszát, amelyben új élményekkel, új barátokkal gazdagodhatunk, de sosem felejtjük el régi tanárainkat, barátainkat.

Barefield Flóra

Szent Margit Gimnázium ©

Tartalom

Írásaink..... 1

Kosztolányi Dezső Boldogság című novellájának elemzése.....	2
Lírai alkotásaink	6
Kísérletek homokkal.....	8

Lelkiségünk..... 13

Eppinger Erzsébet Mária Alfonza Anya halálának 150. Évfordulójára.....	14
Szülői lelkinapunk.....	18
Diák lelkinapunk.....	20
A 90 éves Kerényi Lajos atya vasmiséje.....	22

Iskolánk élete..... 25

A tanévben munkatársaink voltak.....	26
A 2016/17-es tanév eseményei.....	33
„...Ballagásra...”.....	36
„...a Sztálin szobor ledöntése is közös munka volt”.....	46
„Neked mit jelent a szabadság?”.....	48
„S lám ez a fény, a szívemig elér”.....	49
„...nem csak a programok voltak felejthetetlenek”.....	51
„...magával ragadó volt és meggyőző”.....	53
„Kobzán a dal magára vall...”.....	54
„Ép testben ép lélek” - egészség- és sportnap.....	56

Közösségeink..... 57

Angol munkaközösségünk beszámolója.....	58
A német-országi latin nyelvi munkaközösség beszámolója.....	60
A magyar munkaközösség beszámolója.....	62
A történelem-rajz munkaközösség beszámolója.....	65
A hittan-filozófia munkaközösség beszámolója.....	68
A matematika munkaközösség beszámolója.....	70
A fizika-informatika munkaközösség beszámolója.....	73
A biológia-földrajz-kémia munkaközösség beszámolója.....	76
A testnevelés munkaközösség beszámolója.....	77
A Szülői Munkaközösség beszámolója.....	78
A KeCsap beszámolója.....	79
A Diákönkormányzat beszámolója.....	82

Műhelyeink 83

Margit Liliomai Táncscsoport.....	84
ITDK - Az Indukció Tudományos Diákkör beszámolója	86
Kamarakórusunk beszámolója	87
Gitáros liturgikus kórusok beszámolója.....	88
Az iskola klasszikus kórusának beszámolója.....	89
A „boszorkánykonyha” élete.....	93
Irodalmi kávéház sorozat.....	96
A 2016/17-es tanév a diáktanácsadó szemével	98

Büszkeségeink 100

Ismét akkreditált Kiváló Tehetségpont iskolánk	101
„... mindenkinek, aki szereti az irodalmat”	102
Kiemelkedő eredmények a filozófia OKTV-n.....	103
Nemzeti és nemzetközi dobogós helyezések a Genius Logicus matematikaversenyen.....	104
Biológia háziversenyünk eredményei	105
Sporteredményeink listája.....	106

Utazásaink 111

Selmecbányai diákcseraprogram	112
Heiligenstadti diákcseraprogram	114
Osnabrücki diákcsera	118
Csíksomlyói zárándoklat	121
A 8.a osztály Bécsben járt.....	123
A murai sítábor beszámolója.....	124
Bakancsos túráink.....	125
Emelt történelmes csoportunk látogatása Selmecbányán.....	127
Iskolánk Rákóczi alapszervezetének munkájáról	128

Innovációk.....131

Munkaközösségeink innovációi	132
A Szent Kristóf terem eszközfrissítése	133
A Szent Margit terem táncteremmé történő átalakítása.....	134

Osztályaink 135

7.A - osztályfőnök: Szűcs Anikó	136
7.B - osztályfőnök: Kosztolányi Tímea.....	138
8.A - osztályfőnök: Csébi Lászlóné	140
8.B - Osztályfőnök: Márkiné Solnay Márta	142
9.A - Osztályfőnök: Büki Pál.....	144

9.B - Osztályfőnök: Vámosi Judit	146
9.C - Osztályfőnök: Laczkóné Kajli Annamária	148
9.D - Osztályfőnök: Holicsné Csejk Gabriella	150
9.E - Osztályfőnök: Flórián Rita	152
9. NyD - Osztályfőnök: Orbán Krisztina	154
9. NyE - Osztályfőnök: Bobok Csilla	156
10.A - Osztályfőnök: Lobmayer András	158
10.B - Osztályfőnök: Pákh György	160
10.C - Osztályfőnök: Lados Balázs	162
10.D - osztályfőnök: Szabóné Fenyvesi Katalin	164
10.E -Osztályfőnök: Sáfár József	166
11.A - Osztályfőnök: Szonner Balázs	168
11.B - Osztályfőnök: Murányi Ilona	170
11.C - Osztályfőnök: Timáriné Zsámbéky Mária	172
11.D - Osztályfőnök: Czinege János	174
11.E - Osztályfőnök: Gergely Katalin és Polyák Erika	176
12.A - Osztályfőnök: Horváth István	178
12.B - Osztályfőnök: Kujbus Attiláné	180
12.C - Osztályfőnök: Tilless Béláné	182
12.D - Osztályfőnök: Kornylóvné Máté Anita	184
12.E - Osztályfőnök: Dr. Urbányiné Farkas Dóra	186

Kiadja a Szent Margit Gimnázium
a könyv megjelenését a Nemzeti Együttműködési Alap támogatta

2018